

NORGES OFFICIELLE STATISTIK.

Tredie Række No. 124.

Uddrag

af

Aarsberetninger

fra de forenede Rigers Konsuler

for Aaret 1889.

Udgivet efter Foranstaltning af

Departementet for det Indre.

3die Hefte.

KRISTIANIA.

I Kommission hos H. Aschehoug & Co.

Trykt i Ringvolds Bogtrykkeri.

1890.

Pris: Kr. 0.50.

Leith.

Norske Fartøier.	Med Ladning.		I Ballast.		Summa.				Brutto- fragter. £
	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.	Deraf Dampskibe.		
							Ant.	Tons.	
I. Ankomne:									
Fra Norge til Hovedsta- tionen	93	24 302	4	1 995	97	26 297	-	-	11 251
„ Norge til Vicekonsuls- stationerne	536	101 989	83	20 800	619	22 789	-	-	38 536
„ Sverige til Hovedsta- tionen	15	3 941	-	-	15	3 941	-	-	3 039
„ Sverige til Vicekon- sulsstationerne	128	28 165	1	604	129	28 769	-	-	23 615
„ andre Lande til Ho- vedstationen	70	20 969	8	3 398	78	24 467	-	-	19 678
„ andre Lande til Vice- konsulsstationerne	375	171 713	560	144 435	935	316 148	-	-	235 221
Ialt	1 217	351 079	656	171 232	1 873	522 411	342	141 877	351 340
II. Afgaaede:									
Til Norge fra Hovedsta- tionen	42	15 107	5	2 194	47	17 301	-	-	5 058
„ Norge fra Vicekon- sulsstationerne	650	149 198	112	26 824	762	176 022	-	-	62 872
„ Sverige fra Hovedsta- tionen	6	1 667	1	405	7	2 072	-	-	646
„ Sverige fra Vicekon- sulsstationerne	78	21 209	23	7 570	101	28 779	-	-	8 963
„ andre Lande fra Ho- vedstationen	45	18 792	96	19 025	141	37 817	-	-	16 164
„ andre Lande fra Vice- konsulsstationerne	500	172 924	331	93 742	831	266 666	-	-	172 682
Ialt	1 321	378 897	568	149 760	1 889	528 657	346	144 321	256 385

Af svenske Skibe ankom 339 dr. 123 252 Tons.

For norsk Regning indkjøbtes 10 Skibe dr. 5 671 Tons.

Til Udlandet solgtes 2 norske Skibe dr. 421 Tons.

For at reparere eller for Ordre ankom 16 norske Skibe dr. 3 910 Tons.

Aarsberetning dateret den 28de Marts 1890.

Hovedopgaven med en Consulsrapport om et fremmed Lands Handel maa vel være den at henlede Opmærksomheden paa det i det fremmede Land som specielt kan tjene vore Lande til Mønster og Nytte.

Hvad Skotland angaar, saa er det nærmest og især den Skotske Jern-tilvirkning, som baade indirekte og direkte udøver saa stor en Indflydelse paa Skotlands Handel og Næringer, der kan tjene os til Forbillede.

For at vise, hvilke store Fremskridt Jerntilvirkningen har gjort her i Landet i en forholdsvis kort Tid kan anføres, at medens den aarlige Tilvirkning af Raajern i 1826 opgik til 29 000 Tons, udgjorde den i 1836 efterat Varmluftsmethoden til Malmens Smeltning var indført, 75 000 Tons og steg,

efterat Jernbanenettet var bleven udvidet til stor Lettelse for Transporten af Malm og Kul, i 1845 til 474 000 Tons. Nu beløber den aarlige Tilvirkning sig til omtrent 1 Million Tons. Forat tilfredsstille det store Behov af Rujern til Tilvirkning af Staal og Stangjern indføres desuden betydelige Quanta af Rujern fra England.

For at bevise Jernets Betydning for de Skotske Næringer, skal vi blot nævne Skotlands Skibsbyggeri, der i saa væsentlig Grad er baseret paa Landets Jern- og Staaltilvirkning. I forrige Aar opgik saaledes Værdien af de i Skotland byggede Skibe til 4 à 5 Millioner £.

Hos os raader almindelig den Tro at vi umulig kan optage Concurrencen med Stor-Britannien i Jern- og Staaltilvirkningen, fordi der Stenkul og Jernmalm ligger paa mange Steder lige ved Siden af hinanden, medens Stenkullene hos os bliver langt dyrere. Men til Gjengæld maa det dog erindres, at den Britiske Jernmalm tildels er af en ringere Qualitet, hvorfor man nødsages for Tilvirkningen af visse Sorter Staal, der nu mere og mere fortrænger Jernet, at indføre store Quanta af Malme fra fremmede Lande. Man turde derfor spørge, om det ikke skulde kunne lykkes os med Nutidens kulbesparende Masovne at tilvirke et ligesaa billigt Staal af vore egne gode Malme ved indførte Stenkul og Cokes, som Skotland, der vel selv besidder Kullene, men indfører Malmen.

I alle Fald er det vist, at skulde vi, hvorved hovedsagelig sigtes til Sverige, i Concurrencen med andre Lande blive istand til at indtage den fremragende Plads, som jern- og staalproducerende og industridrivende Nation paa Verdensmarkedet, hvortil vore udtømmelige Rigdomme paa Jern gjør os skikkede, saa udfordres hertil nødvendig Anvendelsen af billigere Methoder end den nuværende kostbare Trækulsmethode.

Indskrænket hertil kan Jern- og Staaltilvirkningen kun forblive yderst ringe, tilmed da gennem Videnskabens Fremskridt de chemiske Fordele, som Anvendelsen af Trækul medfører, er blevne meget reducerede, saa man nu kan tilvirke godt som billigt Jern og Staal ved Hjælp af Stenkul, hvorfor Efterspørgselen efter Trækulsjern ogsaa er i Aftagende.

Men selv om Trækulsjernet til enkelte Slags Brug turde komme til vedblivende at hævde sin Plads paa Verdensmarkedet, saa hindrer dette dog ikke at det Spørgsmaal snart for Alvor vil reises, hvorvidt vi ikke samtidigen kunde udvikle en Masseproduktion af Jern og Staal, der kunde concurrere med det billige Skotske og Engelske Jern paa Verdensmarkedet og tillige øve en tilsvarende Indflydelse paa vore øvrige Næringer til den, som den Skotske Jernproduktion og Jernindustri øver paa Skotlands Næringer.

Den gjængse Mening hos os, at der finder et Udelukkelsesforhold Sted mellem Tilvirkningen af Trækulsjern og en Masseproduktion af simplere Jern, er sikkerlig urigtig. De mest kompetente Mænd paa det chemisk-naturvidenskabelige Felt i Sverige holder for, at Sverige har alle Betingelser for den sidstnævnte Slags Production, dels gennem Anvendelsen af indførte Cokes og Stenkul, dels ved Brugen af Tørv, dels ved Brugen af Vandgas, tilvirket af Tørvkul, endelig ved Elektricitet, frembragt ved Vandkraft, til Malmens Smeltning. I de sidste Fald handles det altsaa om at udvikle en virkelig national Jern- og Staaltilvirkning, i Et og Alt uafhængig af Udlandet, baseret paa Landets egne naturlige Rigdomskilder, egen Malm som egen Smeltekraft. For at løse disse Opgaver fordes dog Austillelse af egne Forsøg. I capitalrige Lande vilde disse formodentlig blive udførte ved private Midler. Dette har sin Vanskelighed hos os.

Men fordi om de Private hjemme mangler Midler til at løse disse for Landet saa vigtige Opgaver, saa burde vel ikke derfor de store nationale Rigdomskilder, som vi har i vore Malmleier, vore Torvmyrer og vore Vandfald, henligge ubenyttede. Naar nemlig de mest kompetente Mænd er af den Mening at saadanne Forsøg vilde faa et gunstigt Udfald, saa maa det vel være en passende Opgave for Staten at træde hjælpende til og bevilge de nødvendige Midler. De Udgifter, som derved foraarsagedes, kunde desuden dækkes ved en Exporttold paa Raamalmen.

Hvis Forsøgene førte til det forventede Resultat, vilde vort hele Næringsliv faa en storartet Impuls. Tilvirkningen og Exporten af Jern og Staal vilde blive en langt anden Faktor i vor Handel og Næringer end nu, og fremfor alt vilde vi blive istand til at sysselsætte paa en fordelagtigere Maade end hidtil vor egen Befolkning og hemme Emigrationen, som for Tiden kan sammenlignes med en langsomt tærende Sygdom, hvorved vi mister vore dygtigste Kræfter ligefra vore laveste Arbeidere og op til Mænd af John Eriksons Rang.

Ligeoverfor den tiltagende Mulighed af en praktisk Anvendelse af de ovennævnte nye Metoder kan man vel lidet bifalde den Udvei, som mange nu stemme for at man skal slaa ind paa, nemlig at overlade til Udlændinge vore Jernleier til Export af Raamalmen. Den Fordel, som heraf kommer til at høstes for Landet, indskrænker sig til Abeidsløn ved Malmens Brydning og Transport og er for lidet at regne i Forhold til det Udbytte, som kommer Udlandet tilgode, da det jo er Metallernes Forædling, som udgjør Hovedsagen i Jernets som i de andre Metalleres Tilvirkning. Medens saaledes Malmen til et Ton Jern ved Masovne i Gellivaradistriktet vil kunne leveres til ca. 12 sh. pr. Ton, vil samme Quantum Jern i Skotland, tilvirket f. Ex. til Staalskinner, koste ca. 10 Gange saa meget.

Det vilde være langt fordelagtigere og værdigere for vor Nation, om den skaffed sine Arbeidere en storartet Sysselsættelse paa Metallurgiens Felt, fremfor at de nuværende Forhold skulde vedblive, at nemlig Svenske Arbeidere tyer til Nabolandene „en masse“ og der mod lav Betaling udfører det manuelle Arbeide, som Landets egne Indvaanere ofte ikke vil paatage sig, saa de der synes at spille en lignende Rolle, som de Irske Arbeidere i Storbritannien.

Foruden den Hjælp, som Staten kunde yde vor Bjergværksdrift ved Bekostningen af de fornødne Forsøg til Udvikling af nye Metoder, kunde den vistnok ogsaa hjælpe ved Laan i den indenlandske Jerntilvirknings Interesse i Lighed med, hvad Staten gjør for Landbruget.

Værdien af Jern importeret til Skotland fra de forenede Riger opgik under 1889 til:

Fra Sverige: Jernmalm Tons 1 110, Værdi £ 1 138, Raajern T. 232, £ 1 074, Stangjern *) T. 1 565, £ 17 764, Staal T. 92, £ 969, Jern & Staalvare **) 22 834 Centner, £ 18 350.

Fra Norge: Jern & Staalvare 2 757 Centner, Værdi £ 2 832.

Værdien af Jern og Staal exporteret fra Skotland til de forenede Riger under 1889 opgik til:

Til Sverige: Rujern Tons 529, £ 1 363, Stangjern T. 12, £ 81, Vinkeljern T. 6, £ 43, Plader T. 21, £ 156, Jernrør T. 428, £ 6 969, forar-

*) Næsten udelukkende i Transit til Indien.

**) Hovedsagelig Hestekosøm.

beidet Jern T. 1 580, £ 8 597, Staalstænger T. 43, £ 305, Staalplader T. 16, £ 147.

Til Norge: Rujern Tons 1 661, £ 5 077, Stangjern T. 1 990, £ 12 911, Vinkeljern T. 597, £ 3 633, Plader T. 150, £ 991, Jernrør T. 207, £ 3 690, Søjern T. 205, £ 2 153, forarbejdet Jern T. 1 202, £ 8 261, Staalstænger T. 722, £ 4 844, Staalplader T. 1 589, £ 11 695.

Produktionen af Skotsk Rujern opgik i 1889 til 998 928 Tons. Aaret 1889 maa ansees at have været et for den Skotske Jernhandel, som for de fleste af Landets øvrige Næringer, ualmindelig godt Aar.

Skotland skylder fortrinsvis sine udmærkede Faar- og Kvægracer den Anseelse, som dets Landbrug nyder i Europa. Gang efter Gang har jeg i mine Aarsrapporter gjort opmærksom paa Vigtigheden af Forsøg med Indførselen af flere af de Skotske Racer, fornemlig de kjødproducerende Angus, Galloway- og West Highlandracen, der specielt paa Grund af sin Haardførhed maatte egne sig for vore Lande. Kun Ayrshireracen er kjendt hos os. Da mine Rapporter har ledet til lidet Resultat, henvendte jeg mig under mit Ophold sidste Gang i Stockholm til Direktøren for Landbrugsstyrelsen med Henstilling om, at en af dens Reisestipendiater maatte faa i Opdrag at studere de skotske Kvægracer herover. For Norges Vedkommende vil sandsynligvis den i Newcastle bosatte Landbrugsstipendiat sætte sig ind i Sagen.

Som Følge af vore Kreaturracers Underlegenhed og Skotternes Fordringer til en god Vare er den Andel, vi tager i den betydelige Import af Kvæg til Fedning, som her foregaar, meget ringe. Fra Sverige var der iaar ingen Export og fra Norge indskrænket den sig til 222 Mælkekjør af de smaa Vestlandsracer.

Med Hensyn til Importen af Faar fra Norge stiller Forholdene sig noget gunstigere, idet der i Løbet af de sidste Aar har begyndt en Export heraf fra Norges Vestland til Skotland. Dette var en Følge af, at jeg for nogle Aar siden formaaede den Skotske Kjøbmand Slimon, der i længere Tid har drevet en betydelig Import af Faar og Heste fra Island, til at reise til Norge for der personlig at undersøge Forholdene.

I 1887 indførtes af Faar 1 600, af Heste 100, i 1888 indførtes af Faar 6 000, af Heste 80, i 1889 indførtes af Faar 15 306, af Heste 256. Hr. Slimons Exempel fremkaldte ogsaa en større Export til England fra det Norske Vestland.

Hadde vore Faareracer været gode, saa var der vel al Grund til at tro, at nu, da Efterspørgselen af Faar er større end tidligere i Stor-Britannien, hvor Faareholdet er aftaget, vilde vi her have vundet et fast Fodfæste, hvorimod nu som Følge af vore middelmådige Racer selv Opretholdelsen af den nuværende Export er Tvivl underkastet. De her indkjøbte Faar kjøbes nemlig af fedes af Farmerne, hvorpaa de sælges til Slagt. Det fortjener at anføres, at bedre Skotske Dyr opnaar en Pris ikke langt fra den dobbelte af, hvad de Norske sælges til. Medens saaledes Norske Vædre solgtes til 16—24 sh., opnaaede Skotske Cheviot Gjeldvædre samtidigt 36—44 sh.

For det fattige Vestland, der fremfor de andre Landsdele særlig egner sig til Faareavl, bliver det et Spørgsmaal af allerstørste Betydning at op- hjælpe sine Faareracer, og som bekjendt maa dette ske ved Blanding med Skotske Racer fornemmelig Cheviotracen. For at fremkalde en Export af Faar blandt andet var det ogsaa, at Staten gik til de betydelige Udgifter ved Subvention af Engelsdruten.

Men en Forædling af vor Race er under de bestaaende Forhold en Umulighed paa Grund af gjældende Forbud mod Indførselen af Faar fra Skotland, et Forbud, som jeg efter bedste Evne har forsøgt i det mindste i dets nuværende Form at faa ophævet eller forandret derhen, at Indførselen tillades til visse bestemte Havne, hvor Dyrene skulde undersøges af Veterinærer, inden de tillodes Adgang. Som bekjendt blev det nu gjældende Forbud i sin Tid udstedt i Anledning af den i Storbritannien udbredte Mule- og Klovsyge. Da vedkommende Authoriteter hjemme var af den Tro, at Smittestoffets Livskraft var meget stor, og at Sygdommen kunde optræde paany endog Aar efter det sidste paaviselige Tilfælde, saa fandt man at burde opretholde Forbudet nogle Aar efterat Sygdommen var forsvunden i Skotland. Ligeoverfor denne Opfatning fandt jeg at burde indrapportere, at de herværende Authoriteter efter anstillede Forsøg er komne til det Resultat, at Smittestoffets Livskraft er meget kort og under almindelige Forhold høist varer nogle Uger. Gjennem de alvorlige Forholdsregler, som her tages mod Indførsel af Dyr fra smittede Steder, er Udsigten til fornyet Optræden af denne Sygdom bleven betydelig formindsket i Storbritannien. Naar dog Forbudet hos os fremdeles opretholdes, saa er det vel ikke længere paa Grund af Mule- og Klovsyge, men af Frygt for en anden Sygdom, nemlig Footrot, hvoraf nogle af de fra Skotland for den norske Stats Regning indkjøbte Faar viste sig at være befængte. Denne Sygdom skal efter paalidelige Folks Udsagn ogsaa fra tidligere Tid ikke være ukjendt i Norge, men man synes der endnu ikke at være paa det rene med dens Natur. Af de Oplysninger, som jeg har indhentet, dels hos de mest fremragende Veterinærer hersteds, dels hos Eiere af Faarehjorder samt større Kjøbmænd, der aarlig har en Omsætning af 100 000 Faar, fremgaar det, at „Footrot“ her er vel kjendt, og at den i det Hele ansees for en temmelig uskyldig Sygdom, der er en Følge af de høist forskjellige Naturforhold, hvorunder et og samme Dyr kommer til at leve. Den indtræder som oftest i sumpigt Terræn, kureres let, og er aldrig dødelig. Spørgsmaalet om, hvorvidt den er smitsom, er høist tvivlsomt. Staten, der her optræder med saa stor Energi ligeoverfor andre Dyresygdomme, tager ingen Forholdsregler imod den, hvor den viser sig.

Umuligt forekommer det mig, at en Sygdom, der optræder saa ofte, som Footrot, i et Land som Skotland, hvor Faareavlen er saa betydelig, skulde være af en alvorlig Natur og foraarsage Landmanden store Tab, uden at dette skulde komme til almindelig Kundskab. Hellere var der vel Grund til at tro, at Sygdommens Fare, om den virkelig var ondartet, skulde overdrives.

Jeg tror at burde tilføie, at jeg angaaende dette Spørgsmaal i disse Dage havde en Samtale med Hr. Menzies, Sekretæren ved det skotske „Highland Agricultural Society“, der selv har drevet Faareavl paa sine Eiendomme og flere Gange har haft Tilfælde af „Footrot“ i sine Hjorde. Han erklærede Sygdommen for uskyldig og sammenfattede sin Opfatning af den i de Udtryk: „we think nothing of it“ (vi agter den ikke for noget).

Da det forat man skal faa dette skadelige Forbud ophævet, er nødvendigt, at man hos os faar en klar Forstaaelse af Sygdommens Væsen og Virkninger, og at man lærer de simple Maader at kjende, hvorpaa den helbredes, saa tillod jeg mig i sin Tid at foreslaa, at en kyndig Veterinær skulde sendes herover.

Forbudet, der altsaa før var rettet mod Mule- og Klovsyge, er nu som paavist, udvidet til „Footrot“ og har derigjennem faaet en langt større og

vidtrækkende Betydning, idet den derigjennem truer med at blive af permanent Natur, da nemlig „Footrot“ i Lighed med andre mere uskyldige Sygdomme vil forekomme, saalænge de Eiendommeligheder ved Naturforholdene, hvorpaa den beror, ikke er eller lader sig forandre.

Denne Forlængelse paa ubestemt Tid og Udvidelse af Forbudet fra at gjælde en epidemisk og ondartet Sygdom til at gjælde en Sygdom af ganske anden Natur tør siges at være mere uheldig for vort Landbrug end et officielt erklæret nyt og permanent Forbud, da et saadant maaske vilde havt til Følge, at flere af vore større Landbrugere paa Vestlandet vilde kaste sig paa Avling af Forædlingsdyr, hvilke vi i saa høi Grad tiltrænger, og som det af Staten paatænkte Schäferi ikke paa langt nær vil kunne forskaffe i tilstrækkeligt Antal. Men herpaa vil ingen Landmand indlade sig saalænge han ikke er sikker for en uventet Ophævelse af Forbudet, hvorved Indførselen af skotske Forædlingsdyr atter bliver fri eller tilladt under antagelige Betingelser, og altsaa Indførselen af Stamdyr i større Skala fra Skotland selv vilde blive den naturlige Maade, hvorpaa vi i et nogenlunde kort Tidsrum kunde levere en respektabel Race.

For os er det en Sag af ligestor national Vigtighed at sikre vort Land mod Kvægsygdomme, som at indføre fremmede Racer til Forædling af vore egne. Den nuværende Lovgivning paa dette Omraade har ikke tilstrækkelig formaaet at mægle mellem disse Interesser, idet den ikke, som f. Ex. den svenske, indeholder særegne Bestemmelser for de Tilfælde i hvilke Forbud og dem i hvilke Karantæne bør anvendes. Hos os har vi derfor faktisk blot en Forholdsregel nemlig Indførselsforbud. Intet kan derfor gøres hos os, før Loven undergives en betydelig Revision, og der hos os bliver oprettet tidsmæssige Quarantæneanstalter ikke blot for Faar, men ogsaa for andre Husdyr, og der for de forskjellige Sygdomme fastsættes et bestemt Antal Dage, hvorunder Quarantænen skal være forat den ikke skal blive vilkaarlig. En saadan Revision af Loven bliver saameget mere nødvendig, som det Omraade, Loven har at behandle, med hver Dag vil komme til at voxe i Betydning og Rækkevidde.

Nødvendigheden byder derhos, at de forenede Riger, der adskilles ved en langstrakt Grændse, som hverken bør eller kan afspærres, og over hvilken Transport af Kreaturer finder Sted hele Aaret rundt, hvorhos paa visse Tider af Aaret svenske Kreaturer stadig græsse paa norsk Mark og omvendt, har et nogenlunde ens System med Hensyn til Indførsel af Dyr fra fremmede Lande, og at den Tid maa ophøre, da f. Ex. vi i Norge opretholder et fuldstændigt Afspærringssystem imod Indførselen fra Lande, hvorfra Indførselen til Sverige er tilladt.

Importen af svenske Landbrugsprodukter til Skotland er aldeles ubestemmelig, da den største Del af det her indførte svenske Smør og Æg indføres som dansk Vare via Kjøbenhavn og noget overland via Newcastle. Af norsk Smør antages Intet at komme hid. Jeg maa her, som i tidligere Rapporter, fremhæve Vigtigheden af, at man paa det norske Vestland kaster sig paa Export af Æg til Skotland, hvorhen Importen deraf er betydelig. Forsendelsen kunde ske baade hurtig og billig, og man kunde saaledes konkurrere med Rusland, hvorfra der skibes store Kvanta hid, men som om Vinteren er afskaaret fra Trafiken.

Import af Kornvarer fra de forenede Riger til Skotland i 1889.

Havre, fra Sverige 13 520 Cnt., Værdi £ 4 554, Bønner, fra Do. 13 129 Cnt., £ 4 296.

Havre, fra Norge 20 Cnt., Værdi £ 6.

Af Interesse tror jeg, det turde være at angive, hvad Indførselen søværts til skotske Havne opgik til af Smør, Ost, Kreaturer og Faar m. m. fra Udlandet.

Smør, Cnt. 140 055, Margarin, Cnt. 126 201, Ost (hovedsagelig fra Amerika) Cnt. 214 483, Æg (Antal) 470 058 (store Hundreder) Heste, Stk. 1 645, Kreaturer: Oxer, (hovedsagelig fra Amerika) Stk. 71 198, Kjør, Stk. 3 148, Kalve, Stk. 881, Faar, Stk. 53 989.

Trælast. Heraf ankom til Skotland i 1889:

Hugget Virke fra Sverige 71 544 Loads, Værdi £ 92 770, saget Virke fra Do. 155 438 Loads, £ 333 973, Stav fra Do. 1 866 Loads, £ 3 545, forarbejdede Trævarer £ 1 256.

Hugget Virke fra Norge 86 047 Loads, £ 97 344, saget Virke fra Do. 48 264 Loads, £ 93 329, Stav fra Do. 4 836 Loads, £ 12 420, forarbejdede Trævarer £ 90.

Hvad vor Export af Trævarer angaar, saa maa jeg her, som i tidligere Rapporter, fæste Opmærksomheden paa Misligheden af, at denne, især for Norges Vedkommende, for en stor Del bestaar af Pitprops.

Som bekendt foregaar Hugsten af Pitprops i et fuldstændigt Misforhold til vore Skoves Væxtevene. Hertil kommer den lave Pris, hvortil Varen leveres, hvorfor der ofte ikke levnes Skoveieren mere end en tarvelig Erstatning for Arbeidet ved Hugsten og Kjørselen fra Skoven til Udskibningsstedet, men lidet eller intet for selve Træet. Vor Opgave synes derfor at være den, at værne om vore Skove og lægge Hindringer iveien for deres Ødelæggelse ved overdreven Hugst, være sig ved Forbud eller ved at Skovene gennem en passende Skovlov underkastes forstmæssigt Tilsyn. Følgen heraf vilde være, at Priserne paa Pitpropsen steg, og at vi for et mindre Kvantum maaske fik den samme Betaling, som for det større. Selv om vi skulde afstaa en Del af Markedet til vore Konkurrenter, Russer, Finner og Tydskere, som sender betydelige Kvanta hid, især naar Fragterne er lave, saa vilde Tabet herved være ringe i Forhold til den Skade, som resulterede af vore Skoves Ruin.

Jeg tror at burde fæste Opmærksomheden paa, at herværende Modtagere af Pitpropsen er misfornøiede med, at den norske Vare ikke saaledes, som den svenske, er forsynet med Mærke, der angiver dens Dimensioner, hvilket giver Anledning til Vanskeligheder ved Udlosningen fra Modtagernes Side. Dette kunde dog afværges derved, at man, ligesom Svenskerne, forsynede hver eller hveranden Dimension med et Farvemærke.

Det bør bemærkes, at man her i den senere Tid har begyndt at anvende Ender af Granbattens og Granplanker, som før blev brugte til Ved, til Forfærdigelse af Kasser.

Da den Splitved, som ankommer hid i Form af Bordstumper, ved Ankomsten hid ophugges til mindre Dimensioner og sælges i Bundter, opstaar let det Spørgsmaal, om ei denne Ophugning kunde ske hjemme.

I Løbet af Aaret 1889 indsendte jeg en af Vicekonsulen i Aberdeen paa min Opfordring affattet Rapport angaaende den derværende Granithandel og Udsigten for Sverige og Norge til med Fordel at kunne forsyne de talrige Granitsliberier i Aberdeen med Raastof. Den indsendte Rapport ledede til, at nogle Eiøre af svenske og norske Granitbrud personlig gjorde sig bekendt med Forholdene i Aberdeen, hvilket fremkaldte Forretninger, saaat der i 1889 ialt blev exporteret ca. 2 400 Tons Granit fra Sverige. Den foregik ved 18 danske og 1 norsk Fartøi, intet svensk. Af norsk Granit opgik Importen til 90 Tons. Prisen paa den afskibede

Vare opgives til ca. 3 à 3 sh. 6 d pr. Kbf. f. o. b. Det er især den graa Granit, som anvendes til Monumenter, hvorefter der her er stor Efterspørgsel. Spørgsmaalet om at finde Afsætning for vor Granit og andre Stensorter i raa eller forædlet Tilstand samt i større Grad end hidtil at finde Anvendelse for dem inden vore egne Lande som Bygningsmateriale er for os en Sag af Vigtighed og kan kun løses derved, at der udsendes Specialister paa dette Omraade, forat indhente Oplysninger, men fremfor alt ved at vore egne Kjøbmænd, som handler med Granit og andre Stenarter, selv gjør sig bekendt med Forholdene i Udlandet. Et første Skridt er gjort for Sveriges Vedkommende ved Geologen Lundbohms Udsendelse til Skotland og andre Steder, og det burde ei blive med en enkelt Reise, hverken for Sveriges eller Norges Vedkommende.

I flere af mine Rapporter har jeg tilladt mig at fæste Opmærksomheden paa den betydelige Rolle, som Tilvirkningen af mineralske Olier af den bituminøse Skifer „Slates“, der findes i store Quanta i den Skotske Kulformation, spiller i den Skotske Industri. Den Skotske Olietilvirkning har i enkelte Aar opgaaet til 60 Millioner Gallons. Ved Fabricationen vindes de værdifulde Biprodukter Ammoniak, hvoraf atter svovlsur Ammoniak tilvirkss, et høist vigtigt Gjødningsstof, og Parafin, hvorpaa igjen en storartet Parafinlysindustri er baseret. Det indsees, af hvilken stor Betydning det vilde være, om vi i vore egne Lande kunde skaffe os et billigt Lysmateriale og derved kunde indskrænke eller om muligt undgaa Importen af Lysolie fra Udlandet. Da Sverige har større Rigdom paa bituminøse Skifere, tillader jeg mig derfor at tro, at det maatte være en Sag af Vigtighed, ja ligefrem national Interesse, at de Svenske bituminøse Skiferes Egenskaber i Industriens Tjeneste blev undergivne en nøiere Undersøgelse end hidtil, selv om det skulde komme til at ske paa offentlig Bekostning.

Importen til Skotland af Papir og Papirmasse i 1889 var:

Fra Sverige: Tryk- og Skrivpapir og forskellige Sorter Papir Cwt. 20 843, £ 17 873, Pap Cwt. 80, £ 42, Træmasse Tons 2 755, £ 17 409.

Fra Norge: Tryk- og Skrivpapir og forskellige Sorter Papir Cwt. 8 295, £ 6 566, Pap Cwt. 1 553, £ 1 049, Træmasse Tons 17 649, £ 65 673.

Importen fra Norge af Is til Skotland opgik i 1889 til 20 629 Tons.

Totalexporten af Kul fra Skotland opgik i 1889 til 3 859 251 Tons.

Til Sverige Kul Tons 283 791, £ 119 794, Cokes Tons 209, £ 62.

Til Norge Kul Tons 275 606, £ 108 427, Cokes Tons 216, £ 156.

Fra Norge indførtes 21 000 Fade Hval-, Bottlenose- og Sælolie, 2 893 Tønder Sild, 1 600 Kasser Kippers, 625 Tons Klipfisk.

Desuden indførtes fra Norge til Skotland Margarin, condenseret Mælk, Øl, Bark, Ben, Glasvarer, Svovlkis, Kobbermalm, Tændstikker m. m., og fra Skotland til Norge Maskiner, mineralsk Olie, Sukker, Sirup, Whisky, Chemikalier, Seilduge, Bomuld, Uld, Jute, Lin og Bomuldsvarer.

Udbyttet af de Skotske Fiskerier opgik i 1889 til: Det Skotske Hav- og Kystfiske £ 1 493 578, Laxefisken £ 222 650, Hval- og Sælfangst £ 89 483.

Skibsbyggeriet i 1889: Paa Clyden byggedes 335 261 Tons. Heraf Dampskibe 253 374. I Dundee 17 868 Tons, i Leith 17 776 Tons, i Aberdeen 9 380 Tons, i Granton og Alloa 14 047 Tons, i Kirkaldy 1 005 Tons, tilsammen byggedes 395 337 Tons.

Af de i Skotland udførte offentlige Arbejder fortjener fortrinsvis at nævnes Broen over „Firth of Forth“. Den vil formodentlig i sin Tid komme til at udøve en betydelig Indflydelse paa Postforbindelsen mellem

det norske Vestland og Skotland. Reisen fra Peterhead og Aberdeen til London bliver nu kun 12—13 Timer, og da Reisen over til Bergen fra de førstnævnte Steder med et hurtiggaaende Dampskib kan gjøres i ca. 20 Timer, vil Reisen fra Bergen til London kunne tilbagelægges paa 32—33 Timer.

Arbeidet ved den store nationale Nødhavn i Peterhead fortsættes.

Det fortjener at anføres, at Spørgsmaalet om Anlæg af en større Skibskanal mellem Clyden og Firth of Forth Aar efter Aar bliver mere levende.

Der ankom til Distriktet i Aaret 1888 1 723 norske Fartøier dr. 458 594 Tons, Bruttofragt Kr. 4 362 542, mod i 1889 1 873 norske Fartøier dr. 522 411 Tons, Bruttofragt Kr. 6 324 120.

Den norske Skibsfart var 1889 fordelt saaledes paa Distriktets Havne:

Leith 190 dr. 54 705 Tons, Aberdeen 42 dr. 14 662 T., Alloa 157 dr. 27 817 T., Arbroath 6 dr. 1 143 T., Ardrossan 12 dr. 3 182 T., Ayr 44 dr. 15 501 T., Boness 282 dr. 58 260 T., Burntisland 100 dr. 28 039 T., Charleston 129 dr. 17 136 T., Dunbar 2 dr. 185 T., Dysart 76 dr. 7 641 T., Fraserburgh 22 dr. 4 970, Glasgow 69 dr. 31 719 T., Grangemouth 251 dr. 89 270 T., Granton 47 dr. 12 308 T., Greenock 66 dr. 63 214 T., Inverness 13 dr. 3 919 T., Kirkwall 2 dr. 182 T., Lerwick 15 dr. 2 747 T., Leven-Methil 123 dr. 28 112 T., Macduff 5 dr. 424 T., Montrose 44 dr. 14 772 T., Peterhead 22 dr. 4 075 T., Port-Glasgow 5 dr. 3 258 T., St. Davids 54 dr. 7 100 T., Stornoway 9 dr. 1 944 T., Troon 16 dr. 8 070 T., Wick 27 dr. 3 324 T., tilsammen 1 873 dr. 522 411 T.

I Skotske Farvande forliste i Løbet af 1889 2 svenske og 8 norske Fartøier.

Ved Hovedstationen paamønstredes 12 Mand paa norske Fartøier. Fra norske Fartøier rømte 11 Mand.

Gjennem Consulatet hjemsendtes for svenske Sømænd £ 67 5 sh. for norske £ 191 12 sh. I frivillige Bidrag til den Skandinaviske Sømandskirke i Leith indkom £ 16 2 sh. 8 d, og som Bidrag til den svenske Kirke i London blev der oppebaaret af de til Distriktet ankomne svenske Fartøier £ 37 14 sh. 3 d. De af Consulatet bestridte Udgifter for forliste, syge og nødlidende svenske og norske Undersaatter beløb sig for svenske til £ 47 2 sh. 9 d og for norske til £ 209 16 sh. 5 d.

I Consulatavgift erlagdes af svenske Fartøier £ 356 15 sh. og af norske £ 1 754 2 sh. 3 d. Heraftilfalder der Consulskassen £ 1 176 19 sh. $\frac{1}{2}$ d.

Fragter i 1889. Trælastfragter til Firth of Forth. Fra Gefle, Søderhamn og Hernösand 35 à 37 sh. pr. Standard, fra Trondhjem 25 sh. pr. Std., fra Christianiafjorden 18 à 21 sh. pr. Std., fra Helsingfors 35 à 38 sh. pr. Std., fra Quebec til Glasgow 28 à 30 sh. pr. Load.

Jutefragter til Dundee. Fra Calcutta og Chittagan, Seilskibe 27 sh. 6 d à 35 sh. pr. Ton, Dampskibe 37 sh. 6 d à 45 sh. pr. Ton,

Kulfragter fra Firth of Forth. Til Stockholm £ 5 10 sh.—£ 6 pr. Keel, til Gøteborg £ 5 10 sh.—£ 5 15 sh. pr. Keel, til Trondhjem £ 6 10 sh.—£ 7 pr. Keel, til Christianiafjorden £ 5 15 sh.—£ 6 5 sh. pr. Keel, til Riga £ 5—£ 5 10 sh. pr. Keel, til Kjøbenhavn £ 6 15 sh.—£ 7 5 sh. pr. Keel.

Sildefragter fra Skotland. Til Havne ved Østersøen 1 sh. 10 d—2 sh. 3 d pr. Tønde

Espartofragter fra Nordafrikanske Havne. Til Skotland 15—20 sh. pr. Ton.

Jernmalmfragter fra Bilbao. Til Boness 8—10 sh. pr. Ton.

Isfragter fra Christianiafjorden. Til Glasgow 10—12 sh. pr. Ton.

Prisnotering i 1889. Trævarer.

Lang svensk Pitprops paa	3" (15'—16' Middellængde)	4" (9'—10')	5" (9'—10')				
Laveste Pris	4 sh. 6 d	5 sh. 3 d	7 sh.				
Høieste Pris	5 sh. 6 d	6 sh. 3 d	8 sh. 6 d				
Lang norsk Pitprops paa	3" (11'—12' Middellængde)	4" (9—10)	5" (9'—10')				
Laveste Pris	4 sh.	5 sh.	6 sh.				
Høieste Pris	5 sh.	6 sh. 3 d	8 sh.				
Kortblandet Pitprops							
2½" (2½—6 Fod)	3"	3½"	4"	4½"	5"	5½"	6"
Laveste Pris 2 sh.	3 sh. 3 d	3 sh. 9 d	4 sh. 6 d	5 sh.	5 sh. 3 d	6 sh.	7 sh.
Høieste Pris 2 sh. 6 d	4 sh.	4 sh. 9 d	5 sh. 6 d	6 sh.	7 sh.	8 sh.	9 sh.

Alt pr. 100 løbende Fod c. i. f. leveret i Havne i Leithfjorden.

For sorterede Ladninger erholdes fra 3—6 d mere pr. 100 Fod.

Svenske Granbattens fra £ 5 5 sh.—£ 5 15 sh. pr. Std. f. o. b., norske do. £ 6 10 sh.—£ 7 2 sh. 6 d pr. Std. cif., svenske Granplanker £ 6—£ 6—10 sh. pr. Std. f. o. b., svenske Furuplanker £ 7 10 sh.—£ 7 15 sh. pr. Std. f. o. b., svenske Furubattens £ 6 2 sh. 6 d—£ 6 10 sh. pr. Std. f. o. b., Birkestav 55—75 sh. cif., (pr. 1 000 overfladisk Fod) Planke- og Battensved £ 3 15 sh.—£ 4 5 sh. cif., (pr. Cubikfavn) Bordved do. £ 3 5 sh.—£ 3 15 sh., Hunved do. £ 1 13 sh.—£ 2 7 sh. 6 d.

Første Sort svensk Smør 94 sh.—140 sh. pr. engelsk Centner.

Træmasse tør, mekanisk af Asp 131—150 sh. pr. Ton, tør, mekanisk af Gran 81—111 sh. pr. Ton, med 50 % Vand af Gran 40—54 sh., kemisk ubleget (Sodaproces) 190—230 sh. pr. Ton, kemisk bleget (Sodaproces) 201—280 sh. pr. Ton, kemisk ubleget (Sulphit) 200—250 sh. pr. Ton, kemisk bleget (Sulphit), 181—280 sh.

Skotske Kul. Huskul (1ste Qualitet) 8 sh. 6 d—9 sh. pr. Ton f. o. b., do. (2den Qualitet) 7 sh. 6 d—8 sh., Splint 8 sh. 6 d—9 sh., Main Coal 7 sh. 6 d—8 sh., Slomannen Coal 8 sh. 6 d—9 sh., Fifeshire Coal 7 sh. 6 d—8 sh., Cowdenbeath 8—8 sh. 6 d, Hammilton Ell 8 sh. 6 d—9 sh., Longrig 8 sh. 6 d—9 sh.

Skotsk Rujern 41—64 sh. pr. Ton, Is 12 sh. 9 d—18 sh. pr. Ton, Torvstrø, tysk og hollandsk Vare: 25—30 sh. Ton, Thomas-phosphat 33 sh. f. o. b. i Glasgow, Bottlenoseolie £ 22—£ 29 pr. Tønde, Hvalolie No. 1 £ 18 10 sh.—£ 24 pr. Tønde, No. 2 £ 16 16 sh.—£ 22 pr. Td., No. 3 £ 15—£ 18 pr. Td., No. 4 £ 11—£ 13 pr. Td., Sælolie £ 19—£ 21 10 sh. pr. Td.

Sild 14—17 sh. pr. Td., norsk Klipfisk Gjennemsnitpris £ 15 10 sh. pr. Ton.

C. Bødker.

Antwerpen.

Skibsfarten i 1889.

Norske Fartøier.	Med Ladning.		I Ballast.		Andre.		Tilsammen.		Bruttofragt i Frcs.
	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.	
I. Ankomne.									
Fra Norge til Hovedsta- tionen	190	79 668	-	-	-	-	190	79 668	1 147 828
„ Norge til Vicekonsuls- stationerne	75	18 818	-	-	-	-	75	18 818	290 229
„ Sverige til Hovedsta- tionen	12	4 717	-	-	-	-	12	4 717	120 028
„ Sverige til Vicekon- sulsstationerne	19	5 166	-	-	-	-	19	5 166	133 478
„ andre Lande til Ho- vedstationen	70	45 016	9	2 287	-	-	79	47 303	1 929 542
„ andre Lande til Vice- konsulsstationerne	25	10 066	1	132	-	-	26	10 198	351 555
For norsk Regning erh- vervede	-	-	-	-	4	3 919	4	3 919	-
Overliggende fra Aaret 1888	-	-	-	-	17	8 169	17	8 169	-
Ialt	391	163 451	10	2 419	21	12 088	422	177 958	3 972 660
401 dr. 165 870 T., hvoraf Damps. 151 dr. 73 098 T.									
II. Afgaaede.									
Til Norge fra Hovedsta- tionen	57	23 686	71	27 446	-	-	128	51 132	281 622
„ Norge fra Vicekon- sulsstationerne	1	203	65	18 383	-	-	66	18 586	1 850
„ Sverige fra Hovedsta- tionen	1	292	19	7 689	-	-	20	7 981	2 500
„ Sverige fra Vicekon- sulsstationerne	1	265	19	5 674	-	-	20	5 939	2 800
„ andre Lande fra Ho- vedstationen	52	25 332	89	52 561	-	-	141	77 893	698 682
„ andre Lande fra Vice- konsulsstationerne	12	2 491	26	8 612	-	-	38	11 103	21 775
Overliggende til Aaret 1890	-	-	-	-	7	4 444	7	4 444	-
For norsk Regning solgte Fartøier	-	-	-	-	2	880	2	880	-
Ialt	124	52 269	289	120 365	9	5 324	422	177 958	1 009 229
413 dr. 172 634 T., hvoraf Dampsk. 149 dr. 71 377 T.									

Ingen norske Fartøier anløb Distriktet for Reparation eller Ordre.

Af norske Skibe betales i Konsulatafgift tilsammen frcs. 12 200.95 (Kr. 8 784.68.

Af svenske Skibe ankom 159 dr. 73 153 Tons med Ladning og 3 dr. 960 Tons i Ballast. Bruttofragtfrcs. 1 237 064. Heraf var Dampskibe 116 dr. 61 545 Tons.

Der afgik 130 dr. 57 023 Tons med Ladning og 39 dr. 20 583 Tons i Ballast, Bruttofragten frcs. 682 085. Heraf var Dampskibe 118 dr. 63 198 Tons. I Konsulatafgift af svenske Skibe betales frcs. 5 385.15 (Kr. 3 877.30).

Aarsberetning dateret 31te Marts 1890.

En Oversigt over de forenede Rigers Skibsfart paa Distriktet i 1888 og 1889 udviser, at der i 1889 i Sammenligning med 1888 har gjort sig en Tilbagegang gjældende i Fartøiernes Antal, men at Tonnagen udviser nogen Tilvæxt. Denne Tilvæxt falder dog udelukkende paa norske Fartøier; den svenske Skibsfart paa Distriktet har saavel hvad Fartøiernes Antal som hvad deres Tonnage angaar i det forløbne Aar gaaet 8 % tilbage mod 1888, der paa sin Side viser et Underskud mod 1887. Medens derimod i 1888 dette Underskud blot gjorde sig gjældende for Dampskibes Vedkommende, fremtræder det i 1889 saavel for Seil- som Dampskibe.

Overhovedet er der, naar Aaret 1884 undtages, ikke i det sidste Decennium ankommen en saa ringe svensk Tonnage som i det forløbne Aar.

Der ankom af norske Skibe gennemsnitligen i Femaaret:

	Norske Dampskibe		Norske Seilskibe.		Tilsammen.	
1879—1883 . . .	64	27 081	337	118 095	401	145 176
1884—1888 . . .	131	55 636	275	99 647	406	155 283
og i 1889 . . .	151	73 098	250	92 772	401	165 870

Der har altsaa i Tiaaret været en absolut Opgang i Tonnagen af norske Fartøier, om end Antallet har holdt sig paa samme Standpunkt. Denne Opgang falder dog udelukkende paa Dampskibe, hvis Tonnage i Tiaaret har næsten tredoblet sig, medens Seilskibenes er gaaet tilbage med 21 %. Under Skibsfartens nuværende Stilling maa imidlertid dette Forhold ansees for heldigt, og der synes at være Grund til at antage, at det end yderligere vil udvikle sig.

Af norske Skibe ankom:

Fra	Ladningens Indhold.	Dampskibe.		Seilskibe.	
		Antal.	Tons.	Antal.	Tons.
Norge, Trælast, Is, Feldspath etc.		122	54 875	143	43 629
Sverige, Trælast		4	1 648	27	8 285
Østersøen, —		6	4 173	10	3 042
England, Kul		6	4 228	—	—
Nordamerika, Trælast, Uld, Petroleum		—	—	28	23 980
Westindien, Mahogni, Farvetræ		3	3 891	9	3 397
Brasilien Huder etc.		—	—	4	1 579
La Plata, Huder, Uld, Guano		1	1 345	19	7 113
Andre Lande, Korn, Frugt etc.		4	2 163	1	57
Tilsammen		146	72 305	241	91 032

Af denne Oversigt fremgaar, at vor Dampskibsfart paa Distriktet endnu næsten udelukkende indskrænker sig til direkte Fart mellem de forenede Riger og Belgien. Nogen væsentligere Forandring i dette Forhold vil neppe indtræde, førend der ogsaa i de forenede Riger oprettes Dampskibslinier, der i større Grad end hidtil ere beregnede paa udenrigsk Fragtfart. Som et Foretagende, der i denne Henseende synes særlig at maatte komme i Betragtning, maa navnlig fremhæves Oprettelsen af en Dampskibsforbindelse mellem de forenede Riger og La Plata. I Begyndelsen turde en saadan Li-

nie vistnok ikke kunne gjøre Regning paa fuld Last i Sverige og Norge, men med Støtte af tidligere og nutidige Erfaringer er der al Grund til at antage, at den i forskellige andre europæiske Havne med Lethed og til fordelagtige Fragter vilde kunne supplere sine Fartøiers Last. I denne Henseende synes Antwerpen at yde fremtrædende Fordele. Skjønt forskellige og høist betydelige Linier knytte denne Havn til La Plata, have disse Liniers Fartøier dog oftere vist sig ude af Stand til at tilfredsstille Behovet for Dampskibs-Tonnage. „Outsiders“ og Seilfartøier have derfor maattet træde supplerende til, men desuagtet have Varer ofte hersteds maanedsviis maattet vente paa Leilighed til Skibning. Udfragterne, som stadigen have været gode, have derfor ogsaa i de sidste Aar gaaet ikke ubetydelig op.

I Tiaaret 1880—1889 har Gjennemsnitsfragten af Varer med Dampskib fra Antwerpen til La Plata været frcs. 40.30 pr. Ton, medens den, efter i 1887 at have været frcs. 37, i 1888 steg til frcs. 40 og i 1889 til frcs. 45 pr. Ton.

Vistnok har paa den anden Side Hidfragterne fra La Plata til Antwerpen i nævnte Tider i Gjennemsnit kun været frcs. 25.60 pr. Ton og har endog, efter i 1887 at være faldne til frcs. 17, i forrige Aar kun naaet op til frcs. 19, men selv disse Fragter antoges dog for lønnende, som Bevis hvorpaa kan tjene, at det har lykkedes næsten alle Linier, selv i mindre gode Tider, at realisere tilfredsstillende Dividender. Naar hensees hertil og til den Udvikling i de forskjelligste Retninger som La Plata Landene imødegaar, synes der at være al Grund for vore Skibsredere til at skjænke en saadan Linie, der ogsaa sees varmt anbefalet af den svenske Export Forening, sin fulde Opmærksomhed. Skulde derhos til Fremme af vore Handelsforbindelser med disse Lande, Statsmagterne imødekomme Foreningens Andragende om Bidrag for nogen Tid af det Offentlige til en saadan Linie, turde dennes Bestaaen og Trivsel neppe være underkastet nogen Tvivl.

Af foranstaaende Oversigt sees videre, at endog vore Seilskibsforbindelser med Belgien hovedsagelig ere baserede paa direkte Fart fra de forenede Riger. Af de ankomne 44 svenske Seilfartøier vare nemlig 28 direkte fra Sverige, medens af et Antal af 241 norske Seilfartøier 143 førte Varer hertil direkte fra Norge. Trælasttransporten fra Østersøen, der tidligere spillede en vigtig Rolle, optog kun 37 norske Seilfartøier og, naar Amerika undtages, sees næsten intet udeneuropæisk Land at have i 1889 benyttet vore Seilfartøier for Transport af Varer til belgiske Havne. Fra Amerika har imidlertid vore Seilfartøiers Virksomhed i det forløbne Aar været temmelig betydelig. Ikke alene er en stor Seilskibs Tonnage ankommen hertil fra de forenede Stater, men et ikke uanseeligt Antal Seilfartøier har tillige fra Syd-Amerika og navnlig fra La Plata hidbragt forskellige Varer. Den lønnende Trafik, som Transport fra Nord-Amerika af Petroleum hidtil har tilbudt, navnlig vore store Seilfartøier, trues imidlertid med Stands som Følge af den indtraadte Omformen i Transportmaaden for denne Vare, der nu næsten udelukkende føres i Tanks. Det er derfor Grund til at frygte for at vore Seilfartøier i Nord-amerikanske Havne kun vil blive henvist til Transport af Trælast, indtil de ogsaa i denne Fart maa vige Pladsen for Dampskibe. Tiltrods for vor ringe Seilskibstonnage i Fart paa Belgien er den dog næst efter Englands den betydeligste af alle Nationers. Medens nemlig England i 1889 optog 52 % af den Seilskibstonnage, der anløb Antwerpen (296 712 Reg. Tons), repræsenterede de forenede Riger 24 % af denne Tonnage. Næst i Rækken kom Tydskland med 7 %.

Anderledes stillede Forholdet sig hvad Dampskibstonnagen angaar. Af de 4 356 Dampskibe paa omtrent 4 Mill. Tons, som i forrige Aar ankom til Antwerpen, var 2 545 engelske og 244 svenske og norske. Af nævnte Tonnage var 58 % engelsk, 15 % tydsk, 11 % belgisk og kun 5 % svensk og norsk. Det danske Flag dækkede 3 %.

Afgaaede Fartøier. Det har stedse vist sig vanskeligt for vore Fartøier i belgiske Havne at erholde Last for Udgaaende. I 1888 maatte saaledes 60 % af den norske Dampskibstonnage og 26 % af den svenske afgaa i Ballast, medens af den samlede svenske og norske Seilskibstonnage kun 26 % afgik bestuvet.

Dette Forhold har rettet sig noget under det forløbne Aar navnlig for svenske Fartøiers Vedkommende, idet 73 % af svenske Dampskibs- og Seilskibstonnage afgik med Ladning, medens af den norske Dampskibstonnage 41 % og af den norske Seilskibstonnage 24 % i 1889 forlod de belgiske Havne bestuvede.

Den større Del af de lastede svenske og norske Dampskibe var bestemt for de forenede Riger med Stykgods; kun 12 svenske og 15 norske Dampskibe afgik med Ladning til andre Lande, hovedsagelig til Danmark med Kli, til England med Fosfat og Stykgods samt til La Plata med Stykgods.

For vore Seilfartøier har navnlig Fragter for Amerika i 1889 været tilgængelige; 9 Skibe ere afgaaede lastede til Nordamerika med Jern, tomme Fade, Støbesand og Fosfat; 9 til La Plata med Stykgods og 11 til Brasilien med Stykgods og Jernbaneskiner, hvorhos 19 mindre Fartøier ere afgaaede herfra til Danmark med Kli. Som i tidligere Aar bragtes tillige af vore Fartøier noget Fosfat og Sand til Storbritannien samt Tagsten til preussiske Havne.

De optjente Bruttofragter fordelte sig i 1889 paa følgende Maade:

Ankomne.	Norske.	Svenske.	Totalbeløb.
Dampskibe frcs.	1 340 790	908 197	2 258 987
Seilskibe -	2 631 870	328 867	2 960 737
Tilsammen frcs.	3 972 660	1 237 064	5 209 724
Afgaaede.	Norske.	Svenske.	Totalbeløb.
Dampskibe frcs.	386 494	462 097	848 591
Seilskibe -	622 735	219 988	842 723
Tilsammen frcs.	1 009 229	682 085	1 691 314
			Ialt frcs. 6 901 038

Sammenlignet med 1888 viser denne Totalsum et Overskud af frcs. 758 000. Dette Overskud kommer paa de norske Dampskibes Conto med frcs. 612 000, paa de norske Seilskibes med frcs. 173 000. De svenske Dampskibe have mod 1888 et Fragtoverskud af frcs. 101 000, som udelukkende falde paa Fragter af Fartøier afgaaede fra Belgien; paa den anden Side vise de svenske Seilfartøier i 1889 et Underskud mod 1888 af frcs. 128 000.

Naar hensees til, at den paa Belgien trafikerende Tonnage, der førte de forenede Rigers Flag, i 1889 lidet oversteg det forudgaaende Aars, er dette Overskud meget betragtelig. Det har sin Grund saavel i den Omstændighed, at de i faste Router gaaende Dampskibe, navnlig hvad de norske angaar, afgik og ankom med fuldere Ladning end tidligere, som særligen i den betydelige Stigning i Fragterne, der i 1889 gjorde sig gjældende paa alle Farvande. Denne Stigning var allerede begyndt i den sidste Halvdel af

1888 og havde ved nævnte Aars Udgang naaet et Høidepunkt, der erindrede om Skibsfartens mest blomstrende Periode. Under Sommeren 1889 syntes der dog at skulle indtræde en Tilbagegang i disse høie Fragter, men de Krav, som navnlig Sydamerika stillede til Tonnage, bragte snart Efterspørgselen efter saadan til atter at stige, og senere under Aarets hele Løb viste der sig en usædvanlig Fasthed i Fragtmarkedet for næsten alle Farvande. Nedenstaaende Opgave giver en Oversigt over disse Fragter. Der betaltes til belgiske Havne:

Fra Christianiafjorden: Planker og Battens pr. Std. Seilskibe frcs. 30—44, Dampskibe frcs. 35—37, Kassebord pr. Std. S. frcs. 37—44, Træmasse D. frcs. 20. Det sydlige Norge: Planker og Battens pr. Std. S. frcs. 30—35, Bottniske Bugt Battens pr. Std. S. frcs. 40—61, D. frcs. 45—65, Jern pr. Ton D. 13—15, finske Havne, Battens pr. Std. S. frcs. 57—63, Nord-Amerika: Petroleum pr. Fad S. 2 sh. 9 d—3 sh. 6 d, Terpentin pr. Gallon S. 4 sh. 6 d—5 sh., Trælast pr. Std. S. 90—122 sh. 6 d, La Plata: saltede Huder pr. Ton S. 24—32 sh. 6 d, Uld pr. Ton S. 20—25 sh., Vestindien: Logwood etc. pr. Load S. 35—43 sh. 9 d, Bagindien: Ris D. 38 sh. 9 d—41 sh. 3 d. Fra belgiske Havne: til Christianiafjorden Stykgods pr. Ton D. frcs. 15—25, til Gøteborg Stykgods pr. Ton D. frcs. 20 + 15 %, til Bottniske Bugt pr. Ton D. frcs. 21—25, til Østersøen Fosfat pr. Ton S. frcs. 10, til Danmark Kli pr. Ton S. frcs. 15—19, D. frcs. 17—19, til Brasilien Stykgods pr. Ton S. 26—31 sh., til La Plata Stykgods pr. Ton S. 24—39 sh.

Disse høie Fragter, der havde tilfølge et glimrende Udbytte for Rederierne, undlod ikke at bringe tilveie et forøget Liv i Skibsbyggeriet, og i det forløbne Aar raadede der under samme en febrilsk Virksomhed; saaledes blev over en Million Tons, næsten udelukkende Dampskibe, i 1889 satte paa Vandet alene i Storbritanien. Denne betydelige Tilvæxt til Tonnagen har ikke kunnet undlade at udøve sin Indflydelse paa Fragterne, som i de sidstforløbne Maaneder af indeværende Aar have vist en høist betænkelig Tilbagegang. Vistnok er en Indskrænkning i Skibsbyggeriet atter indtraadt, men Vare-Omsætningerne synes ikke at ville med en Gang antage en Udvikling, der svarer til hin store og pludselige Forøgelse af Skibsrums, og der er derfor at frygte for, at der atter for nogen Tid vil indtræde mindre gunstige Forholde for Skibsfarten. De høie Priser, som nu betales for Kul, give imidlertid Anledning til at antage, at vor betydelige Seilflaade bedre end tidligere vil kunne udholde Konkurrancen med Dampskibe.

De heldige Fragtforholde have foranlediget Indkjøb hersteds under Aarets Løb af forskjellige udenlandske Fartøier for svensk og norsk Regning. Et Rederi i Gøteborg har indkjøbt for en Kjøbesum af £ 24 700 2 tidligere tyske Dampskibe af resp. 865 og 788 Tons Drægtighed, og norske Rederier have for en Totalsum af £ 17 850 indkjøbt 4 Seilskibe, dr. resp. 1 199, 968, 593 og 1 159 Tons Register.

De af norske og svenske Fartøier i 1889 indbetalte Konsulatafgifter var for Hovedstationen for norske frcs. 9 143.30 og for svenske frcs. 4 675.75, og ved Vicekonsulsstationerne for norske frcs. 3 075.65 og for svenske frcs. 709.10, ialt frcs. 17 585.80 mod i 1888 frcs. 16 917.20 og i 1887 frcs. 18 659.85. Heraf er frcs. 15 702.42 kommen Konsulskassen tilgode.

I Expeditionsafgifter indkom et Beløb af frcs. 1 639.76.

I frivillige Bidrag til den herværende Sømandskirke blev i forrige Aar indbetalt paa Generalkonsulatet af svenske og norske Skibsførere et Beløb af frcs. 856 mod frcs. 671.65 i 1888 og frcs. 858.85 i 1887. Totalbeløbet

af de til Udgangen af 1889 til Generalkonsulatet i dette Øiemed indbetalte Beløb er frcs. 32 645.57.

Gjennem Generalkonsulatet oversendtes i 1889 til Hjemlandene af 42 norske Sømænd et Beløb af frcs. 8 909.50 og af 17 svenske Sømænd frcs. 2 995.73, tilsammen frcs. 11 905.23 mod frcs. 21 704.90 i 1888 og frcs. 26 029.27 i 1887.

Totalbeløbet af de til Udgangen af 1889 herfra hjemsendte Hyrebeløb er for svenske Sømænd frcs. 210 172.86 og for norske Sømænd frcs. 155 044.22, tilsammen frcs. 365 217.08.

Antallet af Skibsbrudne, Nødlidende og Syge, som i afvigte Aar have nydt Understøttelse af Generalkonsulatet, udgjorde i 1889: Svenske Undersatter 42, norske Do. 50, udenlandske Do. 3.

Antallet af paamønstrede Sømænd udgjorde paa norske Skibe 365, og afmønstrede 388, samt rømte 29.

Handel. Det forløbne Aar har holdt de Løfter, som 1888 syntes at give; i økonomisk Henseende har det for Belgiens Vedkommende i de fleste Retninger været fortrinligt og at betragte som det afgjørende Endepunkt for det vedholdende Tryk, hvorunder de fleste Forretningsgrene gennem en Aarrække har lidt. Fra alle Kanter er Bestillinger indløbne, og de fleste Handels- og Industriegrene have kunnet udvikle en Virksomhed, som længe havde været dem fremmed. Dette gjælder ikke blot de tvende vigtigste belgiske Industrier — Metal- og Kul-Industrien — som allerede i 1888 stærkt havde udviklet sig; ogsaa Textil- navnlig Uld-Industrien, samt Sukker-Fabrikerne har arbeidet under heldige Vilkaar, paa samme Tid som Agerbruget i 1889 har givet en bedre Afkastning end det foregaaende Aar.

Det er navnlig det Krav, som Anlæg af Jernbaner i Nord- og Sydamerika og det britiske Skibsbyggeri i 1889 stillede til Metalindustrien, der har været Aarsagen til dette Opsving. Disse Krav kunde ikke udelt tilfredsstilles fra vedkommende Lande selv, og talrige Bestillinger indløb til belgiske Værker. Denne Efterspørgsel bevirkede en jevn Stigning i Priserne paa og forøget Produktion af de forskjelligste Fabrikata af Jern og Staal, hvilket atter indvirkede paa Kulpriserne, der ligeledes i Aarets Løb var i stadig Stigen.

Omfanget af samme frengaar af følgende Oversigt:

Jern: Støbejern, Charleroi, Januar frcs. 63, Juni frcs. 65 og December frcs. 100, Fers Marchands No. 1 frcs. 12, 12.75 og 18, Poutrelles frcs. 12, 12 og 18, Cornières frcs. 13, 13.75 og 22, Jernplader No. 2 frcs. 15, 16 og 19. Kul: Fines $\frac{1}{2}$ grasses frcs. 7.50, 9 og 14, Fines à Coke frcs. 9, 10 og 20, Coke frcs. 15, 17 og 35.

Denne Stigen undlod ikke at have en væsentlig Indvirken paa de fleste industrielle Værdipapirer. Cockerill, som i Januar stod i frcs. 995, naaede saaledes i Deember frcs. 1 300. Athus steg fra frcs. 997 til frcs. 1 400 og Acieries d'Angleur fra frcs. 285 til frcs. 620, medens Aktierne i flere Kulminer, saasom Couchant Fléun, Sars Longchamps, Paturages & Wasmes m. fl., mere end fordoblede sin Værdi.

Afkastningen af de forskjellige Miner og Værker vilde have været end større, om der ikke fra Arbeidernes Side gjentagende i Aarets Løb havde gjort sig gjældende Krav paa højere Lønninger og kortere Arbeidstid, Krav, som i de fleste Tilfælde ere blevne indrømmede, men som oftest først efter længere eller kortere Streiker, der have været lige fordærlige for Arbejdere og Arbeidsherrer, og som have fremkaldt en Usikkerhed i forskjellige Forholde, der ikke baader vel for den fremtidige Udvikling.

Som Følge af de livlige Omsætninger have Statens Jernbaner i Aarets Løb givet en Afkastning, der med $4\frac{1}{2}$ Mill. frcs. overstiger den i 1888 opnaaede, medens Statskassens Indtægter i sin Helhed i 1889 med frcs. 2 825 922 har oversteget det forudgaaende Aars.

Paa lignende Maade har Værdien af Belgiens Indførsel til eget Forbrug (Commerce special) gaaet op til frcs. 1 336 Millioner eller med 3 % overskredet Værdien af 1888 Aars Import, medens Exporten i 1889 havde en Værdi af 1 248 Mill. eller med 14 % oversteg Exporten under Aar 1888. Som kan sluttes af Foranstaaende falder denne Forøgelse af Exporten væsentlig paa Maskiner, Metaller, Agerbrugsprodukter, Sukker og Vaaben.

Endnu er der ikke bleven offentliggjort tilstrækkelige statistiske Data forat den Del kan nøiagtigen paavises, som de forenede Riger har taget i disse Omsætninger. Det tør imidlertid med Sikkerhed antages, at vore Omsætninger med Belgien, som i de senere Aar jævnt har udviklet sig, idet de fra en Værdi af 37 Mill. frcs. i 1881 ere stegne til 71 Mill. frcs. i 1888, ogsaa i 1889 har fulgt denne opadgaaende Bevægelse, om der end i enkelte vigtige Forretningsbrancher som t. Ex. i Trælaster har givet sig et vist Tilbageslag tilkjennde.

Af den hidtil udkomne officielle Statistik fremgaar det, at vore Omsætninger med Belgien for Landets eget Forbrug (Commerce special) i det forløbne Aar har stillet sig paa følgende Maade i Sammenligning med det forudgaaende Aar:

Trælaster (huggen) m. c. 1889 5 474, 1888 9 096, Trælaster (saget) m. c. 291 086, 352 841, Havre Kil. 5 874 594, 367 297, Mel og Klid 19 514, 984 308, Sild 472 191, 316 744, Fisk (anden) 639 733, 622 898, Staal i Stænger, Blade eller Traade 33 220, 34 810, Røjern 2 214 534, 1 233 761, Stangjern eller valset Jern 1 047 686, 1 093 597, Spiger 151 895, 157 422, Papir, Carton 353 612, 270 649, do. (andet) 591 294, 798 443, Beg og Tjære 819 946, 940 695, og der udførtes til de forenede Riger af belgiske Artikler: Mel og Klid 1889 Kil. 1 416 000, 1888 361 000, Kjød 329 000, 964 000, Talg og Fedt 957 000, 993 000, Uld (af fremmed Oprindelse) 906 000, 842 000, Staalskinner 868 000, 2 969 000, Jernskinner 985 000, 171 000, valset Jern 1 444 000, 926 000, Stang- og Traadjern 7 617 000, 5 345 000, Vaaben 136 000, 188 000, Zink, ikke bearbejdet 418 000, 391 000, Huder, raa 750 000, 529 000, Olie 516 000, 506 000, Petroleum 1 277 000, 546 000, kemiske Produkter, Soda 542 000, 400 000, do. andre 511 000, 755 000, Gummier & Harpixer 478 000, 413 000, Sukker (Candis) 38 000, 10 000, do. raffineret 538 000, 499 000, Cigarer 6 144, 6 154, Vindueglas 1 059 000, 1 142 000.

Hvad vor Export til Belgien angaar viser der sig altsaa i Sammenligning med 1888 en Forøgelse i Udførselen af Havre, Fisk, Røjern og Carton, men en Formindskelse i Exporten af Trælaster, Klid, Guano, Papir og Tjære.

Paa den anden Side udviser vor Import fra Belgien en Forøgelse for næsten alle Artiklers Vedkommende, naar alene undtages Vaaben, Lys, Flesk, Smør, Smult, Staalrails, chemiske Produkter og Vinduesglas.

Det maa imidlertid bemærkes, at den officielle Statistik, hvorfra foranstaaende Opgaver ere uddragne, i og for sig selv er ufuldstændig, idet den ikke omhandler saa vigtige Artikler som Træmasse og Mineraler, og at den, som kun omfattende Artikler henhørende under Commerce special, udeslutter forskjellige Colonialvarer, saasom Kaffe, der danner en af Belgiens vigtigste Udførselsartikler til de forenede Riger.

Tvende af vore Exportartikler, der for nogle Aar siden syntes at ville i Belgien vinde et godt Marked, nemlig Øl og og Fiskeguano, sees i 1889 at være forsvundne fra de belgiske Importlister. Grunden hertil er mere at søge i tilfældige Forholde end i Muligheden for disse Artikler her at bryde sig en Vei, og det er at haabe, at de gjorde Forsøg atter ville optages.

Jeg tillader mig nedenfor nærmere at omhandle endel af de vigtigere af disse Artikler i den Udstrækning, hvortil ihændekomne Oplysninger give Anledning.

Trælaster. Den officielle Statistik meddeler følgende Opgave over Importen til Belgien af Trælaster under Aaret 1889: Fra Sverige-Norge m^3 296 560, fra Rusland 83 866, fra Holland 39 468, fra Nordamerika 16 693, fra andre Lande 41 793, tilsammen m^3 478 380, mod 562 452 m^3 i 1888 og 490 795 m^3 i 1887, hvoraf resp. 361 937 og 341 504 m^3 fra de forenede Riger. Tidligere havde Antwerpen næsten et Monopol paa den Import; Gand har imidlertid i de sidste Aar begyndt at gjøre denne Havn en stærk Konkurrence, delvis efterfulgt af Ostende; til Louvain, der tidligere modtog forskellige, navnlig mindrs Ladninger, er paa den anden Side alle direkte Skibninger ophørt. Under nævnte Konkurrence begunstiges Gand ligeoverfor Antwerpen af forskellige Forhold, navnlig af lidt lavere Fragter, mindre Udgifter for Oplagssteder og ved Expeditioner til det Indre, vel indrettede Sagmøller etc.

Af den af Antwerpens Handelskammer offentliggjorte Statistik over Importen til denne Havn fremgaar, at der i 1889 indførtes til Antwerpen 279 499 m^3 af alle Sorter Trælaster eller 48 642 m^3 mindre end i 1888 og 62 097 m^3 mindre end i 1887; heraf var 198 361 m^3 fra Hovedexportlandene Norge, Sverige og Finland.

Sidstnævnte Import fordelte sig efter Dimensionerne paa følgende Maade:

Fra	Planker.			Battens.			
	3" & 4" × 10 —13.	3" × 9".	3" × 6 1/8".	2 1/2" × 8 1/2".	2 1/2" × 7".	2 1/2" × 6 1/2"	2 1/2" × 6". og mindre.
Norge	3 214	54 221	22 578	2 439	177 319	139 901	71 491
Sverige . . .	4 358	47 084	8 353	1 277	235 953	50 548	78 492
Finland . . .	134	5 539	4 648	410	159 359	59 062	56 192
Ialt	7 706	106 844	35 579	4 126	572 631	249 511	206 175
1888	17 829	135 632	80 545	14 213	630 169	308 939	355 102
1887	18 262	208 958	52 036	11 179	773 536	293 963	421 148

Fra	Bord.					Planchetter ¹⁵ / ₁₆ m. m. Tykkelse.
	Skaarne.				Høvlede.	
	2".	⁶ / ₄ ".	⁵ / ₄ ".	³ / ₄ "— ⁴ / ₄ ".		m ³ .
Norge . .	19 950	1 875	2 444	145 319	478 365	46 032
Sverige .	123 712	278 064	155 269	1 204 360	230 727	20 578
Finland .	21 784	59 509	44 024	517 002	—	6 759
Ialt	161 446	339 448	201 737	1 866 681	709 092	73 369
1888 . .	259 162	613 665	376 523	3 252 785	742 190	60 328
1887 . .	290 297	475 725	354 403	3 569 804	801 450	63 359

Denne Oversigt antyder en Tilbagegang af Importen i 1889 mod de tvende forudgaaende Aar for næsten alle Dimensioners Vedkommende. Særlig fremtrædende er denne Tilbagegang hvad angaar 3" $\times$ 9" Planker, 2 $\frac{1}{2}$ " $\times$ 6" Battens og $\frac{3}{4}$ " $\frac{4}{4}$ " skaarne Bord. Underskuddet i Importen af høvlde Bord er derimod ubetydeligt og Indførselen til Antwerpen af Plan-chetter har endog steget i 1889 i Sammenligning med 1888 og 1887.

Ogsaa til Ostende har Importen af Trælaster i 1889 været mindre end tidligere Aar; den ansættes til noget over 6 500 Std., hvoraf 2 500 Std. fra Norge og 2 350 Std. fra Sverige.

I Modsætning hertil oversteg i 1889 Importen af Trælaster til Gand forudgaaende Aars Indførsel. Der opgives, at der i nævnte Aar importeredes dertil i det Hele 75 165 Tons eller ca. 35 000 Pet. Std. (hvortil kommer 2 500 Std. i regelmæssige Steamers) mod 65 244 Tons eller 30 000 Pet. Std. i 1888. Af denne Import kom 27 748 Tons fra Sverige, 24 065 Tons fra Rusland, 14 250 fra Tydskland og 5 570 fra Norge.

I forrige Aar viste den i tidligere Rapporter fremhævede Import af 3" $\times$ 9" Planker fra Riga en yderligere Opgang, idet den fra 134 000 Stk. i 1888 steg til 150 000 Stk. i 1889. Denne Opgang havde saavel sin Grund i de lavere Priser, der betaltes for russisk Virke i Sammenligning med svensk og norsk, delvis som Følge af Kursforholdene, som ogsaa i de Lettelser i Fragterne, som de mellem Antwerpen og Riga etablerede regelmæssige Dampskibe kunne yde; det har saaledes hændt, at disse, forat completere sin Ladning, have modtaget Trælaster til frcs. 30 pr. Std. Der anføres dog, at Qualiteten af det russiske Virke ofte er høist utilfredsstillende.

Naar hensees til at under forrige Aar næsten alle Forretningsbrancher i Belgien stærkt har udviklet sig, kan det ikke andet end vække Forundring, at Importen af Trælaster viser ovenomhandlede Tilbagefald. Hovedgrunden er at søge i den under Aarets Løb indtraadte Indskrænkning i Byggevirksomheden rundt omkring i Landet. I de tidligere trange Aar med sine lave Priser paa Bygningsmateriel og Arbeide fandt Kapitalister det at være i deres Interesse at sætte sine Penge i Byggeforetagender. I de fleste store Byer opstod derved en Overproduktion, der havde haft en trykkende Indflydelse saavel paa Priserne paa Huse som paa Leierne. Efter den i de sidste Aar indtraadte Bedring i Omsætningerne have derfor Kapitalister fundet at andre Brancher yde større Udbytte og have draget sig bort fra Byggeforetagender.

Det antages at endnu nogen Tid vil hengaa inden det rette Forhold mellem Tilbud og Efterspørgsel naaes og inden Kapitalen atter vil søge hen til denne Virksomhed.

En anden Grund til den formindskede Import angives ogsaa at være de Hindringer, Told- og Jernbanetarif-Satser opstille for Export til Frankrig og Tydskland.

Tidligere fandt en livlig Transit af Trælaster til disse Lande Sted over Antwerpen; i de senere Aar er den mere og mere aftagen og er for Tiden indskrænket til kun delvis at omfatte de franske Ardenner.

Aaret aabnedes imidlertid under ganske gode Auspicier. I 1888 havde Priserne været nogenlunde jævnt opadgaaende og stode ved Aarets Slutning bedre end paa mange Aar, paa samme Tid som Beholdningerne saavel i de belgiske Havne som i det Indre af Landet vare temmeligt medtagne. De første Maaneder af Aaret under hvilke navnlig Aarskontrakter afsluttes, hengik derfor tillidsfuldt, og de af vore Udslibere, som paa denne Tid opgjorde sine Salg, opnaaede i Almindelighed tilfredsstillende Priser. Neppø

var imidlertid de første Ladninger fra Østersøen ankomne, førend et Tryk i Omsætningerne begyndte at gjøre sig gjældende, der efterhaanden indvirkede paa Priserne. Man haabede stadigen at dette Tryk blot vilde være forbigaaende, men dette Haab skuffedes. Gjennem hele den sidste Halvdel af Aaret var Efterspørgselen efter Trælaster yderst træg, og for flere Importørers Vedkommende kunde Salg blot opnaaes ved Indrømmelser, der for dem selv neppe kunde være andet end tabbringende og som demoraliserede det herværende Marked. At Priserne desuagtet ikke faldt mere end hvad blev Tilfælde skyldes hovedsagelig de høie Fragter, som betales i Aarets Løb; uden denne Modvægt vilde betydelige Tab have været uundgaaelige for de Importører, som havde gjort sine Indkøb tidligt og under Indtrykket af et opadgaaende Marked.

I Lighed med hvad er skeet i tidligere Aarsrapporter giver jeg mig den Ære at hidsætte en Oversigt over de i Antwerpen 1889 betalte Priser ved Salg til Forbrug, beregnede for skaaren Last i francs pr. løbende Antwerpen Fod, hvoraf $3\frac{1}{2}$ paa 1 Meter, og for høvlet Last pr. superficiel Kvadratmeter. Der betales for:

3×9 Furu lma, Juli 1888 42 à 43 c., Juli 1889 43 à 45 c., Februar 1890 40 à 44 c., 2da, resp. 30 à 32 c., 31 à 35 c. og 30 à 35 c., 3a & 4a, resp. 23 à 25 c., 27 à 29 c. og 27 à 29 c., 3×9 Gran lma, resp. 29 à 31 c., 31 à 33 c. og 31 à 32 c., ordinær, resp. 22 à 24 c., 26 à 27 c. og 26 à 27 c., $2\frac{1}{2} \times 7$ Furu lma, resp. 18 à 20 c., 18 à 21 c. og 18 à 21 c., 2a, resp. 16 à 17 c., 17 à $17\frac{1}{2}$ c. og $16\frac{1}{2}$ à 17 c., 3a & 4a, resp. 15 à $15\frac{1}{2}$ c., $15\frac{1}{2}$ à 16 c. og $14\frac{3}{4}$ à $15\frac{1}{4}$ c., $2\frac{1}{2} \times 7$ Gran 1a, 2a, 3a & 4a, resp. $14\frac{1}{2}$ à $17\frac{1}{2}$ c., 15 à 16 c. og 15 à $15\frac{1}{2}$ c., $2\frac{1}{2} \times 6\frac{1}{2}$ Furu lma, resp. 15 à 16 c., $16\frac{1}{2}$ à 17 c. og $16\frac{1}{2}$ à 17 c., 2a, 3a & 4a, resp. 15 à $15\frac{1}{2}$ c., 14 à 15 c. og 14 à $14\frac{1}{2}$ c., $2\frac{1}{2} \times 6\frac{1}{2}$ Gran lma, 2a, 3a & 4a, resp. 13 à 14 c., 14 à 15 c. og $14\frac{1}{2}$ c., $2\frac{1}{2} \times 6$ Furu lma, resp. 14 à 15 c., 15 à $15\frac{1}{2}$ c. og 15 à $15\frac{1}{2}$ c., 2a, 3a & 4a, resp. 12 à 13 c., 13 à $13\frac{1}{2}$ c. og $12\frac{1}{2}$ à $13\frac{1}{4}$ c., $2\frac{1}{2} \times 6$ Gran lma, 2a, 3a & 4a, resp. 12 à 13 c., 13 à $13\frac{1}{2}$ c. og 13 à $13\frac{1}{2}$ c., 2×9 Furu lma, resp. 33 à 34 c., 35 à 37 c. og 35 à 37 c., 2a, resp. 24 à 25 c., 24 à 26 c. og 24 à 26 c., 3a & 4a, resp. 15 à 16 c., 15 à 16 c. og 16 à 18 c., $\frac{6}{4} \times 9$ Furu lma, resp. 26 à 28 c., 28 à 30 c. og 28 à 30 c., 2a, resp. 21 à 22 c., 22 à 24 c. og 22 à 24 c., 3a & 4a, resp. 12 à 13 c., $13\frac{1}{2}$ à 16 c. og 14 à 16 c., $\frac{6}{4} \times 6$ Furu lma, resp. 14 à 15 c., 15 à 16 c. og 15 à 16 c., 2a, resp. $11\frac{1}{2}$ à 12 c., $11\frac{1}{2}$ à $12\frac{1}{2}$ c. og $11\frac{1}{2}$ à $12\frac{1}{2}$ s., 3a & 4a, resp. 7 à $7\frac{1}{2}$ c., 7 à $8\frac{1}{2}$ c. og $7\frac{1}{2}$ à $8\frac{1}{2}$ c., $\frac{5}{4} \times 9$ Furu lma, resp. 21 à 22 c., 22 à 24 c. og 22 à 24 c., 2a, resp. 16 à 17, $16\frac{1}{2}$ à 18 og $16\frac{1}{2}$ à 18, 3a og 4a resp. 10 à 11, 10 à 12 og 11 à 13, $\frac{5}{4} \times 6$, 1a resp. $11\frac{1}{2}$ à 12 c., 12 à 13 c. og 12 à 14 c., 2a 16 à $10\frac{1}{2}$, 10 à $10\frac{1}{2}$ og 10 à 11, 3a & 4a, resp. 7 à $7\frac{1}{2}$ c., 7 à $8\frac{1}{2}$ c. og $7\frac{1}{2}$ à $8\frac{1}{2}$ c., $\frac{5}{4} \times 9$ Furu lma, resp. 21 à 22 c., 22 à 24 c. og 22 à 24 c., 2a, resp. 16 à 17 c., $16\frac{1}{2}$ à 18 c. og $16\frac{1}{2}$ à 18 c., 3a & 4a, resp. 10 à 11 c., 10 à 12 c. og 11 à 13 c., $\frac{5}{4} \times 6$ Furu lma, resp. $11\frac{1}{2}$ à 12 c., 12 à 13 c. og 12 à 14 c., 2a, resp. 10 à $10\frac{1}{2}$ c., 10 à $10\frac{1}{2}$ c. og 10 à 11 c., 3a & 4a, resp. 6 à $6\frac{1}{2}$ c., $6\frac{1}{2}$ à $7\frac{1}{2}$ c. og $6\frac{1}{2}$ à $7\frac{1}{2}$ c., $\frac{4}{4} \times 9$ Furu lma, resp. 16 à 17 c., 17 à 18 c. og $16\frac{1}{2}$ à $17\frac{1}{2}$ c., 2a, resp. 14 à 15 c., 14 à 15 c. og $13\frac{1}{2}$ à $14\frac{1}{2}$ c., 3a & 4a, resp. $7\frac{1}{2}$ à 8 c., $7\frac{1}{2}$ à $8\frac{1}{2}$ c. og $8\frac{1}{4}$ à 9 c., $\frac{4}{4} \times 8$ Furu lma, resp. $11\frac{1}{2}$ à 12 c., 12 à 13 c. og $11\frac{1}{2}$ à $12\frac{1}{2}$ c., 2a, resp. 10 à $10\frac{1}{2}$ c., 10 à 11 c. og $9\frac{1}{2}$ à $10\frac{1}{2}$ c., 3a & 4a, resp. $6\frac{1}{2}$ à 7 c., $6\frac{1}{2}$ à 7 c. og 7 à $7\frac{1}{2}$ c., $\frac{4}{4} \times 7$ Furu lma, resp. 10 à 11 c., $10\frac{1}{2}$ à $11\frac{1}{2}$ c. og $10\frac{1}{2}$ à $11\frac{1}{2}$ c., 2a, resp. $7\frac{1}{2}$ à 8 c., $8\frac{1}{2}$ à 9 c. og $8\frac{1}{2}$ à 9 c., 3a & 4a, resp. $5\frac{1}{2}$ à $5\frac{3}{4}$ c., $5\frac{1}{2}$ à 6 c. og $6\frac{1}{4}$ à $6\frac{1}{2}$ c., $\frac{4}{4} \times 6$ Furu

1ma, resp. 8 à 9 c., $8\frac{1}{2}$ à $9\frac{1}{2}$ c. og $8\frac{1}{2}$ à $9\frac{1}{2}$ c., 2a, resp. $6\frac{1}{2}$ à 7 c., 7 à 8 c. og 7 à $7\frac{1}{2}$ c., 3a & 4a, resp. $4\frac{1}{4}$ à $4\frac{1}{2}$ c., $4\frac{1}{2}$ à 5 c. og $5\frac{1}{4}$ à $5\frac{1}{2}$ c., $\frac{4}{4} \times 5$ Furu 1ma, resp. 6 à $6\frac{1}{2}$ c., 7 à 8 c. og $6\frac{1}{2}$ à $7\frac{1}{2}$ c., 2a, resp. $5\frac{1}{2}$ à $5\frac{3}{4}$ c., 6 à $6\frac{1}{2}$ c. og 6 c., 3a & 4a, resp. $3\frac{1}{4}$ à $3\frac{1}{2}$ c., $3\frac{1}{2}$ à 4 c. og 4 à $4\frac{1}{2}$ c.; høvlede Bord, $\frac{4}{4}$ Furu 1ma, resp. fr. 1.90 à 2.25, fr. 2 à 2.35 og fr. 2 à 2.30, 2a, resp. fr. 1.45 à 1.80, fr. 1.65 à 1.90 og fr. 1.60 à 1.85, ordinær, resp. fr. 1.20 à 1.30, fr. 1.35 à 1.50 og fr. 1.40 à 1.45, Gran blandet, resp. fr. 1.15 à 1.30, fr. 1.35 à 1.45, fr. 1.40 à 1.45.

Kassebord. Den betydelige Import af denne Artikel, der i 1889 med 13 000 m³ oversteg den i 1888 stedfundne, kan ikke andet end vække Opmærksomhed. Den skriver sig mindre fra en stærk Forøgelse af Konsumtionerne end fra Rivaliseren mellem enkelte Huse i denne Forretning. Den er derfor ikke bygget paa et Grundlag, som lover yderligere Udvikling, og der er ngen Anledning til at antage, at det indeværende Aar, hvad denne Branche angaar, vil følge sine Forjængere.

Opriidelsen til denne Import daterer fra Slutningen af 1888. Den ved dette Tidspunkt indtraadte Stigning i Priserne bragte endel herværende Importører af Kassebord til at afslutte betydelige Kontrakter for Levering under Løbet af 1889. For ikke at blive fortrængt, fandt andre Huse Opfordring til at følge Exemplet, og paa denne Maade gjordes Bestillinger udover det virkelige Behov. Ved Aarets Udgang fandtes derfor ogsaa paa de herværende Oplagssteder Beholdninger, der ansloges til 1 500 Std. De vilde have været endnu større, hvis de i 1888 sluttede Kontrakter i 1889 havde fundet sin fulde Opfyldelse; endel ere først i Løbet af indeværende Aar blevne afvundne, saaledes at en større Ophobning derved er bleven hindret.

Disse Forhold have naturligvis ikke kunnet undlade at have Indflydelse paa Priserne; i Slutningen af 1888 vare de naaede op til fr. 185 cif.; i Vaarmaanederne faldt de til fr. 175, for under Sommerens Løb end yderligere at synke til fr. 160; senere indtraadte imidlertid en Bedring og ved Aarets Udgang kunde fr. 175 opnaaes for gode Specifikationer.

Sverige, som tidligere har været meget tilbageholden i denne Forretning, begynder at tage mere ivrig Del i samme, og navnlig er der i 1889 fra Hernøsand bleven skibet ikke ubetydelige Kvanta. Handelen med Kassebord kræver imidlertid, som bekjendt, nøie Kjendskab til og lagttagelse af forskellige Detailler, og der klages over, at disse Detailler, navnlig fra svensk Side, endnu oversees, hvorved Foranledning gaves til mangehaande Vanskeligheder og Tvistigheder.

Træmasse. Det er vanskeligt at meddele en nøiagtig Opgave over Importen til Belgien af denne Vare, da den officielle Statistik optager den under Rubriken „Vegetabilier og vegetabiliske Substanser ikke specielt tarifferede“, under hvilken Rubrik den opfører en Mængde forskjelligartede Artikler.

Importen til Belgien fra de forenede Riger af Træmasse, som i Aarenes Løb har været i stigende Proportioner, har i forrige Aar ikke været tidligere Aars underlegen, og kan efter private Opgaver antages at være gaaet op til 33 000 Tons, hvoraf 24 000 Tons indførte fra Norge og 9 000 Tons fra Sverige.

Til denne Import maa føies ikke ubetydelige Kvanta af chemisk Masse for finere Papirsorter, der er bleven indført fra Tydskland og Østerrig, hvortil i forrige Aar tillige er kommen endel Træmasse fra Finland, hvilket Land nu optræder som en ikke ufarlig Konkurrent, efterat en direkte Dampskibsforbindelse mellem Antwerpen og finske Havne er bleven istandbragt.

Handelen med denne Artikel er i forrige Aar foregaaet under trykkende Forhold og Priserne gik for de fleste Slags Træmasse ned i en betænkkelig Grad, navnlig i Aarets sidste Maaneder. Der betaltes for cif. Antwerpen pr. 100 Kilos tør:

Vaad mekanisk Masse, Januar fr. 14.75, December fr. 11.50 à 11, tør Do. resp. fr. 16.50 og fr. 13 à 12.50, brun halv-chemisk vaad fr. 14.50, fr. 14 à 12.50, bleget Bisulphite lma vaad fr. 40.50, fr. 41, ubleget Do. vaad fr. 32.50 à 27, fr. 27.75 à 26.75, bleget Soda fr. 41.50 à 37, fr. 40 à 34.50, ubleget Do. fr. 32.50 à 29.50, fr. 30.50 à 28.50. Grundene til denne Nedgang ere vistnok hovedsagelig at søge i den Konkurrence, som de talrige i Norge og Sverige nyoprettede Fabriker fremkaldte, men skyldes dog ogsaa de mindre heldige Forhold, hvorunder de herværende Papirfabriker arbeidede.

Efterat der nu i denne Henseende er indtraadt et Omslag, og efterat Beholdningerne af Træmasse i de fleste Fabriker ere blevne absorberede, synes der atter at indtræde en noget livligere Efterspørgsel efter Varen, og der har i indeværende Maaned (Marts) gjort sig gjældende navnlig for chemisk Masse, en Prisstigning, der synes at antyde bedre Tider ogsaa for Artiklen overhovedet.

Man fremhæver, at Indpakningen af norsk Træmasse lader tilbage at ønske, og at derfor Varen, som Følge af de hyppige Manipulationer og Omladninger, den under Transporten er underkastet, ofte fremkommer i mindre god Tilstand, hvad der bidrager Sit til at den ligger under i Konkurrence med tysk Træmasse.

Man gjør tillige opmærksom paa, at der fra herværende Papirfabrikers Side klages over den lange Tid, der hengaar inden Ordres kunne udføres fra de forenede Riger, idet som oftest en Maaned forløber, inden en bestilt Vare kommer tilhænde. Grunden hertil anføres hovedsagelig at være Mangel paa Skibsleilighed, da de mellem Norge og Antwerpen farende Dampskibe ofte mangle Plads til at modtage den Last, der fra Norge tilbyder sig.

Først maa der drages bedre Omsorg for Indpakningen og først naar Expeditionerne kunne foregaa med større Hurtighed og Regelmæssighed, anføres der, at de norske og svenske Træmasse-Fabriker med Held ville kunne konkurrere med de tyske.

Af Tjære indførtes i 1889 fra de forenede Riger omtrent samme Kvantum som i 1888 eller 6 160 fulde Fade. Det er næsten udelukkende Umeå, hvorfra denne Import er hentet; fra Skellefteå, der i tidligere Aar var Hovedexportstedet af Tjære til Belgien, kom i forrige Aar kun 400 fulde og 600 halve Fade. Priserne have i Aarets Løb vist en opadgaaende Tendents og stode ved Aarets Udgang i 30—35 pr. Fad med ringe Beholdninger.

Is. Denne Artikel indføres fremdeles udelukkende til Ostende. 28 norske Fartøier bragte i 1889 derhen 9 590 Tons, et Kvantum, der omtrent svarer til tidligere Aars Import. Størsteparten kom fra Kragerø, kun 8 Ladninger skibedes fra Brevigs- og Christianiafjorden.

Den største Del af den importerede Is anvendtes i Fiskeribedriften. Endel solgtes til Hoteller og endel forsendtes dels til det Indre af Belgien, dels til det nordlige Frankrig og det vestlige Tydskland, hvor den navnlig anvendes i Bryggerierne.

Der klages over, at den fra Christianiafjorden importerede Is ofte er fuld af Sagmug og derfor mindre tjenlig til Preserveren af fersk Fisk; af denne Grund foretrækkes i Ostende Kragerø-Is, der paa Udskibningsstedet

opbevares i de saakaldte Patenthuse og som derfor ikke kommer i direkte Berøring med Sagmug eller andre Urenligheder.

I der forløbne Aar dreiede Priserne for Aarskontrakt sig som 14 à 15 fr. pr. Ton. cif. Ostende; i Maanederne August og September betaltes dog for enkelte Laster fra 16—18 og en enkelt opnaaede endog fr. 19. Salgpriserne i Ostende har vexlet mellem fr. 20—25 pr. Ton, leveret til Fiskerne og paa Jernbanevogn, samt fr. 25—30 til Hotellerne.

Beholdningen var ved Aarets Udgang 500 Tons. Da Vinteren i Belgien har været mild og følgelig Produktionen af indenlandsk Is har været ubetydelig, er det sandsynligt, at der i Løbet af indeværende Aar vil tiltrænges en større Import end under tidligere Aar. Der er derfor Opfordring for vore Udskibere til at være tilbageholdne i Salg og at søge at holde Priserne oppe. Der angives, at endel Kontrakter ere afsluttede til frs. 14 à 16 pr. Ton, men naar hensees til denne Saisons ringe Ishøst saavel i Europa som i Amerika, tør det med megen Sikkerhed antages, at der i Sommerens Løb vil kunne opnaaes meget bedre Priser end disse.

Fragterne vare i det forløbne Aar fra 11 à 11 $\frac{1}{2}$ pr. udlosset Ton à 1 015 Kilos. Der opgives, at der iaar for Vaarskibning er sluttet til frs. 9 $\frac{1}{2}$ à 10.

Fisk. Importen til Belgien af denne Vare ere betydelig, om end ikke Fiskespiser har vundet en saa almindelig Udbredelse blandt den lavere Befolkning som til Ex. i Storbritanien. I Henhold til den officielle Statistik indførtes saaledes i 1889 henimod 22 Mill. Kilos Fisk, hvoraf 11 $\frac{1}{2}$ Mill. Kilos Sild og 10 $\frac{1}{2}$ Mill. andre Fiskesorter, hvortil endnu komme de Qvanta, som Landets egne Fiskere indfange. Det er hovedsagelig England og Holland, som deltager i denne Import; fra de forenede Riger komme endnu relativt ubetydelige Qvanta; medens der saaledes i 1889 sendtes fra Storbritannien 2 $\frac{1}{2}$ Mill. Kil. Sild og fra Holland omtrent 8 Mill. Kil., indførtes fra Norge-Sverige kun 472 000 Kil. Af andre Fiskesorter kom 6 Mill. Kil. fra Holland, 2 $\frac{1}{2}$ Mill. Kil. fra Storbritannien og blot 640 000 Kil. fra de forenede Riger. Endel af hvad der paa denne Maade staar angivet som engelsk eller hollandsk Vare er dog oprindelig svensk eller norsk, idet ikke lidet indføres fra vore Lande til Belgien over Hull og Rotterdam.

Der findes saaledes i Belgien et temmelig vidt Feldt for vor Fiskeexport. Det gjælder kun at anvende de rette Midler til at udvikle vor Virksomhed inden samme. Disse Midler ere de overalt gjældende: Studium af de lokale Forholde, som knytte sig til Bedriften, nøie Efterfølgelsen af de Fordringer, som de lokale Forholde opstille, solide og virksomme Forbindelser paa Pladserne, hurtige og regelmæssige Forbindelser mellem Udskibnings- og Importstederne.

I førstnævnte Henseende er der i den sidste Tid truffet enkelte Skridt. Flere med vore Fiskerier praktisk kjendte Mænd have saavel hersteds som i Ostende delvis sat sig ind i den herværende Bedrift og under nogen Tid studeret disse Markeders Fordringer. Resultaterne heraf har ogsaa vist sig i enkelte Tillem্পninger af Behandlingsmaaden efter den herværende Smag og i en større Import af enkelte Sorter. Meget staar imidlertid endnu tilbage at gjøre og betragtelige Fremskridt ville kun naaes ved en mere direkte og vedholdende Indskriden fra vor Side. Ingen Forholdsregel vilde i denne Henseende formentlig virke gavnligere end Ansættelse hersteds, i alle Fald for nogen Tid, af en Agent, der i Lighed med de i Storbritannien ansatte, kunde gaa vore Fiskeexportører tilhænde med allehaande praktiske Oplysninger vedkommende Fiskeribedriften og gribe virksomt ind under de for-

skjellige Transaktioner. Hvis det skulde kunne lykkes at finde en Agent, der forener alle de Betingelser, som et saadant Hverv kræver, og hvis denne Agent fandt fra vore Exportørers Side Tilslutning og Understøttelse, er der neppe nogen Tvivl om, at vor Export til Belgien og over Belgien til Nabolandene inden nogen Tid vilde vinde en Udvikling, der fuldt ud vilde dække de med en saadan Ansættelse forbundne Udlæg.

Hertil hører imidlertid ogsaa at Forbindelserne mellem Rigerne blive hurtigere og regelmæssigere end fortiden er Tilfælde. Linien fra Christiania behøver 4 Dage og dens Baade ankomme om Vinteren, — den vigtigste Saison for Salg af Fisk — høist uregelmæssigt; Vignæsbaadene anløbe ingen større Exporthavn og deres Router ere end mere uregelmæssige end hines. Istedetfor at ankomme i Midten af Ugen, forat Fisken kan sendes til Marked inden Fredagen — den vigtigste Dag for Afsætningen — ankomne de stadigen i Begyndelsen eller i Slutningen af Ugen. Fartøjerne ere derhos lidet indrettede for Transport af Fisk, og der klages over, at Udlosningen hersteds ikke foregaar med nødvendig Hurtighed. Det er imidlertid liden Tvivl om, at vedkommende Dampskibsselskaber i sin egen Interesse vilde vise sig imødekommende i de forskjelligste Retninger, naar kun Udsigt gives til Oparbeiden af en vigtig Branche af vor Exportvirksomhed.

Vor Export til Belgien har hidtil væsentlig bestaaet af Sild — fersk, røget og saltet — samt af Torsk — fersk, saltet og tørret.

Den ferske Sild er dels ankommen i Borsyre dels i Is. Førstnævnte Behandlingsmaade vinder mere og mere Indpas og passer sig navnlig for Sild, bestemt til Røgning. Af røget Sild bliver Afsætningen stadigen større, men der paastaaes, at man i de forenede Riger endnu ikke har det rette Greb paa Røgning af Sild passende for det belgiske Marked. Den bliver enten for stærkt røget og derved haard og tør, eller for svagt og derved uholdbar. Fersk Sild, røget hersteds og bragt umiddelbart paa Markedet, foretrækkes derfor.

Saltet norsk eller svensk Sild har liden Efterspørgsel; man er vant til den hollandske Saltning og den hollandske Qvalitet og vrager derfor saavel vor som den skotske Artikel.

Af fersk Torsk (og Torskearter) er der i Aarets Løb ankommen enkelte Forsyninger, udenat dog denne Forretning paa langt nær har naaet den Udvikling, hvortil den under en skjønnsom og forsigtig Ledelse kunde give Anledning. Heller ikke af saltet Torsk har Importen fra de forenede Riget været synderlig stor. De i mine tidligere Rapporter fremhævede Indvendinger mod vor Behandlingsmaade gjøre sig fremdeles gjældende, og først naar disse fjernes vil vor Artikel her finde Afsætning. Torsk, fanget af belgiske Fiskere under det i Sommermaanederne i Nordsøen paagaende Bankfiske og saltet efter hollandsk Mønster, solgtes derimod med Lethed ved Auktion i Ostende til frcs. 80 à 90 pr. Tønde (ca. 120—125 Kilos netto d. v. s. foruden Salt, Lage og Tønde).

Der har i Aarets Løb raadet en høi Grad af Usikkerhed i Priserne paa vore Fiskesorter. I Begyndelsen af Aaret stod fersk Sild temmelig høit, men herved fremkaldtes en saa betydelig Export, at Priserne faldt til et Lavmaal, som blot kunde bringe Exportørerne Tab. Det samme gjentog sig delvis ved Aarets Slutning, saaledes at Priserne, der noteredes med frcs 18 pr. Tønde Sild i Borsyre, i Løbet af nogle Uger faldt til frcs. 5 à 6 pr. Tønde.

Ogsaa for anden fersk Fisk har Priserne været yderst foranderlige; der angives dog, at man i Almindelighed kan regne paa at opnaa frcs. 2 pr. Stk. for vor Torsk, og at denne Pris kan betragtes som Gjennemsnitsprisen under det forløbne Aar.

Tørfisk. Beholdningerne af gammel Vare var ved Saisonens Begyndelse i Juli Maaned som vanlig oprømte. De første Tilførsler af 1889 Aars Fisk, væsentlig bestaaende af vestre Hollænder Rundfisk, ankom i smaa Seilskibsladninger til Antwerpen, Louvain, Malines og St. Nicolas under den anden Halvdel af August.

Indkjøbspriserne fra Exportstedet. Bergen stillede sig for de belgiske Importører for vestre Hollænder fra først af om ca. frcs. 70, men steg paa Grund af de i Bergen raskt aftagende Beholdninger af dette Assortiment efterhaanden til frcs. 82 pr. 100 Kilos cif. Antwerpen. For fin Hollænder betaltes fra ca. frcs. 65 til frcs. 73, for almindelig Hollænder frcs. 58 til frcs. 66. De øvrige Tørfisksorter som samfængt og Bremen Rundfisk, Titling og Røds kjær saavel Fisk fra Finmarken er i Belgien ikke gangbare, delvis med Undtagelse af Bremer Rundfisk.

Qualiteten af den hidkomne vestre Hollænder Rundfisk har været tilfredsstillende, medens der klages over at fin og almindelig Hollænder ofte er bleven skibet i mindre god Forfatning, hovedsagelig fremkaldt ved Mangel paa omhyggelig Behandling og Tørring af Fisken i Lofoten. Der gjøres opmærksom paa Nødvendigheden af udelukkende at hidsende god og upaaklagelig Vare, da under den raadende jævne Tilgang paa fersk Fisk Befolkningen ellers let vil opgive Tørfisk for kun at holde sig til Ferskfisk. Det har hidtil været sædvanligt, at Betaling af Tørfisk, skibet til Belgien er skeet ved 3 Maaneders direkte Tratte paa Kjøberen, der accepteres ved Connossementets Udlevering. I den sidste Tid har det imidlertid hændt at Salg er afsluttet paa Betingelse af at Trattaerne først skulle accepteres efter Varens Ankomst og Besigtelse. Det behøver ikke at fremhæves at Sælgeren derved kan udsætte sig for de største Ubehageligheder, og det er at haabe, at de givne Exempler ikke ville finde Efterfølgelse.

Tran. Denne Artikel finder i Belgien til enhver Tid af Aaret en jævn Afsætning. De Sorter, der mest kjøbes, er brun og delvis brunblank til Brug ved Garverierne og i andre industrielle Øiemed, samt almindelig raa Medicintran til Droguister og Apothekere, hvorimod blank og dampkogt Medicintran finder færre Kjøbere.

Indkjøbspriserne paa de forskjellige gangbare Sorter have for herværende Kjøbere i Aarets Løb stillet sig paa følgende Maade:

Brun, der ved Aarets Begyndelse betaltes med frcs. 40¹/₂, steg i Marts og April Maaneder til ca. frcs. 48, men faldt derpaa efterhaanden, indtil den i Aarets sidste Maaneder betaltes med frcs. 40 à 41.

Brunblank, der i Aarets første Maaneder stod i frcs. 58¹/₂, gik senere op til frcs. 65¹/₂, for derefter, ved Tilførselen af ny Vare, at synke ved Aarets Udgang til frcs. 55¹/₂.

Raa Medicintran stod først i ca. fr. 60¹/₂, hævde sig derpaa til fr. 75 à 76 og faldt i Høstens Løb efterhaanden ned til fr. 57.

Nævnte Noteringer forstaaes cif. Antwerpen pr. almindelig Egetønde med fr. 2 billigere Pris pr. 100 Kilos i Petroleumsfade.

Udsigterne for Artikelen angives at være de bedste. Der anføres at de talrige herværende Industrier, der benytte vor Tran, fortrinsvis ville holde sig til denne saalænge Priserne ikke overskride sit nærværende normale Standpunkt. Først naar som Følge af feilslaaet Fiske eller af andre Grunde

Tranpriserne hæve sig udover det normale, tye disse Industrier til andre Tran- og Oliesorter som Substituter.

Kvaliteten af den hidkomne Vare har gennemgaaende været god; der fremhæves dog at undertiden og navnlig fra Bergen forsendes hertil under Navn af Torsketran en Vare, der ikke er udvunden af Torsk, men af forskellige andre Fiskesorter og navnlig af Sei.

I Sommerens Løb ankom hertil direkte fra Bergen nogle Partier brun Hvaltran, der solgtes til fr. 33 à 34 pr. 100 Kil. i Petroleumsfade. Derimod kom af blank raffineret og uraffineret Intet paa Markedet. Der synes at være Grund til at antage, at der i det industrielle Belgien skulde kunne findes fordelagtig Afsætning for denne Artikel, paa hvilket hidtil Glasgow har havt et Monopol.

Kornvarer. Forrige Aars gunstige Høst indskrænkede de forskellige Landes Trang til Forsyning med Kornvarer, og som Følge deraf viste de internationale Omsætninger i disse Artikler i 1889 et meget ringere Omfang end under det forudgaaende Aar. Dette var ogsaa Tilfælde for Belgiens Vedkommende. Naar undtages Mais viste der sig i Indførselen af alle Kornarter et Underskud mod 1888, der for den vigtigste Havn, Antwerpen, Vedkommende opgik til $3\frac{1}{2}$ Million Hektoliter. Det var især fra de forenede Stater og La Plata, at Underskuddet var stærkest. De førstnævnte Stater, der tidligere var det vigtigste Kornkammer, hvorfra Belgien hentede sin Forsyning, og som dannede Basis for de internationale Omsætninger, der ledes fra Antwerpen, har i de sidste Aar mere og mere maattet vige Pladsen for Donaulandene. Grunden hertil maa væsentlig søges i de daarlige Kvaliteter, de forenede Stater i de sidste Aar har bragt paa Markedet, medens paa den anden Side Donaulandene have gjort stadige og hurtige Fremskridt i sin Produktion og i Behandlingen af Varen. Fra Donau kom saaledes i 1889 til Antwerpen 5 Millioner Hektoliter Hvede mod 704 000 Hektl. fra de forenede Stater. Paa lignende Maade bliver Byg fra Donau mere og mere efterspurgt. Bryggerierne finde i de talrige indførte Varieteter udmærkede Produkter af usædvanlig Vægt, ydende et rigt Udbytte. Af Havre kom i 1889 Størsteparten fra det nordlige Rusland; dansk og svensk Havre har i forrige Aar været lidet efterspurgt og saavel denne Kornsort som Byg synes her ganske at ville tabe sit Marked.

Kaffe. Den i mine tidligere Beretninger fremhævede Omformen af Handelen med denne Vare som Følge af de paa de større Handelspladse gjængse Terminspekulationer har i det forgangne Aar end yderligere udviklet sig paa det herværende Marked. Disse Spekulationer bevirke en Usikkerhed i alle Priser, som ikke tillader Handlende i effektiv Vare at sidde inde med større Beholdninger. Fortiden indskrænker derfor disse sine Indkjøb til kun at omfatte Kvanta, for hvilke de i den allernærmeste Fremtid kan finde Afsætning. Uden at det kan paastaaes, at Konsumtionen af Varen i ringeste Grad har aftaget, er den effektive Handel dog derved bleven ikke lidet trægere end tidligere, og det bliver vanskeligere at følge dens Gang.

I de sidste 10 Aar har Prisen paa Santos good average stillet sig hersteds paa følgende Maade ved Udgangen af de respekt. Aar: 1880 $36\frac{1}{2}$, 1881 29, 1882 $22\frac{1}{2}$, 1883 33, 1884 26, 1885 $22\frac{1}{2}$, 1886 36, 1887 $48\frac{1}{2}$, 1888 45, 1889 $48\frac{3}{4}$ Cents pr. $\frac{1}{2}$ Kilo i Entrepôt, eller gennemsnitlig i Tiaaret $34\frac{7}{8}$ Cents pr. $\frac{1}{2}$ Kilo i Entrepôt.

Som fremgaar af foranstaaende Oversigt er altsaa Aaret 1889 gaaret ud med en høiere Pris paa Kaffe end noget tidligere Aar i nævnte Tidsrum.

Denne Pris, der svarer til fr. 103 pr. 50 Kil., har imidlertid i Aarets Løb undergaaet forskellige Fluktuationer. Begyndende med fr. 95 pr. 50 Kil. steg Prisen temmelig jævnt til fr. 105 i April, for derefter i Juni pludselig at falde til fr. 86. En Reaktion indtraadte dog temmelig hurtigt, saaledes at Santos good average ved Slutningen af August gjenvandt en Pris af fr. 96 og i September af fr. 99. Gjennem forskellige Fluktuationer naaede derpaa Artikelen en Pris af fr. 106 for, som angivet, ved Aarets Udgang at falde til fr. 103 pr. 50 Kil. Entrepôt.

Som Følge af de mange modsigende Meddelelser om Skibninger, Beholdninger og Udsigter, der modtoges fra Produktionsstederne og de vigtigste Markedspladse, — i de fleste Tilfælde i Terminspekulanters Interesser — er det en yderst vanskelig Sag at danne sig en begrundet Mening om Artikelens rette Stilling og nærmeste Udsigter. Det er dog at antage, at den i indeværende Aar neppe vil kunne falde under forrige Aars Gjennemsnitspriser i Betragtning af den ringe Beholdning, hvormed Aaret gik ud paa Produktionsstederne.

Uld. Omsætningerne paa vort Marked af denne Artikel har i 1889 været livlige og foregaaet under heldige Betingelser. Ved Aarets Udgang var derfor den herværende Beholdning reduceret til en Ubetydelighed.

Det er endnu hovedsagelig fra La Plata, at Antwerpen modtager sin Forsyning; dog er i de senere Aar Importen fra Australien tiltaget i nogen Grad, saaledes at den engelske Presse ved forskellige Anledninger, men vistnok med ringe Grund, har udtalt Frygt for at det Monopol i australisk Uld, som London hidtil stadigen har nydt, staar i Fare for delvis at tabes. Af Aarets Import kom 129 098 Baller (13 500 Baller mere end i 1888) fra La Plata, 6 360 Baller fra Australien og 3 212 Baller fra Cap.

De forholdsvis lave Priser, som raadede ved Aarets Begyndelse, begunstigede i høi Grad Indførselen; den Udvikling, som Uld-Industrien antog i Aarets Løb, den stadige Stigen i Priserne for det færdige Produkt, den relative Sikkerhed, som raadede i den politiske Verden, Alt bidrog til end mere at fremme denne Import og til at gjøre Aaret indbringende saavel for Skibere og Sælgere som for Forbrugere.

Priserne, som i Slutningen af 1888 og i Begyndelsen af 1889 viste nogen Svaghed, fik i Februar d. A. en vægtig Impuls opad ved de Efterretninger om Hausse, der indløb fra London og La Plata, og fraregnet enkelte mindre Fluktuationer havde de en stadigt opadgaaende Tendents, saaledes at der ved hver af de 5 store offentlige Auktioner, som holdtes i Aarets Løb, viste sig en Stigen af 5—15 Centimes fremfor den nærmest forudgaaende.

Den indtraadte Prisstigning fremgaar end yderligere af følgende Oversigt. Der betales for:

	God Middels- Udbytte 33 %. Buenos Ayres.		God Middels- Udbytte 40 %. Montevideo.	
	1889. Francs.	1888. Francs.	1889. Francs.	1888. Francs.
Merinos.	1.85 à 1.90	1.55 à 1.60	2.25 à 2.30	1.90 à 1.95
Prima	1.75 à 1.80	1.45 à 1.50	2.20 à 2.25	1.85 à 1.90
Secunda.	1.65 à 1.70	1.40 à 1.45	2.10 à 2.15	1.80 à 1.85
Lam	1.50 à 1.55	1.30 à 1.35	1.75 à 1.80	1.50 à 1.55

Ved Saisonens Udgang i November vare Beholdningerne reducerede til 365 Baller, i December begyndte imidlertid Uld af den nye Klipping at ankomme fra La Plata og senere har Tilførselen regelmæssigen gaaet for sig.

Det angives at den nye Uld er tørrere og finere end den tidligere, men ligesaa fuld af Borrer som denne.

Terminspekulationerne i uvasket Uld have i Aarets Løb aftaget meget, da Erfaringen har vist at de vare underkastede altfor store Tilfældigheder, og det er ikke sandsynligt, at de for det første ville gjenoptages i synderlig Udstrækning.

Huder. Udførselen heraf til de forenede Riger er i forrige Aar atter gaaet op, idet der skibedes fra Belgien 750 Tons mod 529 i 1888 og mod 292 Tons i 1887.

Tidligere dækkede de forenede Riger sit Forbrug af Huder som oftest med direkte Import fra La Plata-Landene. Forholdene have medført at det er bleven fordelagtigere for vore Garverier at gjøre sine Indkjøb over Antwerpen, hvor man har lettere Adgang til at faa alle Fordringer til Kvalitet, Kvantitet og Remisser tilfredsstillede.

Artikelen har hersteds under afvigte Aar fulgt en regelmæssig Gang. I Januar indtraadte en Prisstigning af 1 à 2 fr., som holdt sig uforandret indtil September, da talrige Ladninger ankom, der trykkede Priserne; dette Tryk var dog ikke af lang Varighed; i Oktober hævede Priserne sig atter og under Resten af Aaret vare de i stadig Opgang med meget livlige Omsætninger.

Disse Forhold fremgaar end yderligere af nedenstaaende Oversigt. Der betaltes:

		Slutn. Decbr. 1888.		Slutn. Decbr. 1889.	
		Francs.		Francs.	
Saladeros B/A Oxehuder	$\frac{20}{25}$ Kil.	50 à 54		55 à 59	
— " —	$\frac{25}{32}$ "	57 à 62		65 à 70	
— " —	$\frac{32}{40}$ "	52 à 57		57 à 62	
— Uruguay —	$\frac{25}{32}$ "	55 à 60		62 à 67	
— Plata Kohuder	$\frac{20}{25}$ "	57 à 62		60 à 65	

Navnlig var Saladeros Oxehuder af god Kvalitet efterspurgte, medens Mataderos Oxehuder og saltede Kohuder, der viste sig at lide af forskellige Mangler, afsattes trægt.

Omsætningerne paa herværende Marked af tørre Huder indskrænkes med hvert Aar; hertil bidrager ikke lidet den daarlige Forfatning, hvori disse Huder ofte skibes fra La Plata.

De under Aarets Løb afholdte 5 Auktioner, under hvilke 85 000 Huder solgtes, har været lidet besøgte.

Talg, Fedt og Olier. Exporten fra Belgien til de forenede Riger af disse Artikler var i 1887 og 1888 stegen høist betydelig; i afvigte Aar gav en Tibagegang sig tilkjende mod 1888, men af saa ringe Betydning, at det i de tvende nævnte Aar af Belgien gjenvundne Standpunkt som Marked for vor Indførsel af derhenhørende Artikler tør antages at have faaet faste Holdepunkter og at kunne være Gjenstand for yderligere Udvikling.

Al Talg, produceret i Belgien selv, consumeres inden Landet, navnlig af de talrige og betydelige Lysfabriker; hvad der udføres er hentet fra andre Lande og navnlig fra La Plata. I forrige Aar steg denne Import til 7 502 Piber mod 4 528 i 1888.

Priserne har i Aarets Løb været meget vekslen; begyndende med 82 fr. for disponibel Oxetalg faldt de efterhaanden ned til fr. 59 i Marts, for i Juli atter at stige og i Oktober at naa fr. 66, hvorfra de ved Aarets Udgang vare sunkne ned til fr. 62 for Oxe- og fr. 60 for Faaretalg.

Petroleum. Af denne Artikel har i tidligere Aar kun lidet været indført til de forenede Riger over Antwerpen. Som fremgaar af den før indtagne Opgave er imidlertid i de forløbne 3die Aar denne Import jævnt tiltaget og steg i 1889 til 1 277 Tons.

Som i tidligere Rapporter fremhævet undergaar Transportmaaden af denne Vare en væsentlig Forandring. Større og større Qvanta indføres nu i Tanks, og det vil neppe vare nogle Aar, inden denne Forsendelsesmaade bliver den ene brugelige og inden Seilskibe blive fuldstændigen udelukkede fra denne Fart.

Konsumtionen af Artikelen tiltager overalt i stærk Grad og Produktionen viser sig delvis ude af Stand til at holde Skridt med Konsumtionen; de ældre Beholdninger saavel i Amerika som i Rusland begynde derfor at udtømmes og medmindre nye Kilder skulle opdages tør en Prisstigning være at vente.

Paa den herværende Plads var Stemningen for Artikelen i Begyndelsen af Aaret lidt trykket, saaledes at amerikansk Petroleum i Januar noteredes fr. 17³/₈ og yderligere faldt til fr. 16 i April; fra Mai af indtraadte imidlertid en Stigning, som fortsattes indtil August, da Prisen naaede fr. 18³/₈ for disponibel. Senere fandt et Tilbagefald Sted og ved Aarets Udgang solgtes disponibel Vare for fr. 17⁵/₈.

Der indførtes i 1889 til Antwerpen 855 000 Fade Petroleum fra de forenede Stater og 231 500 Fade fra Rusland.

W. Christophersen.

Generalkonsul.

Christchurch (New Zealand).

Der ankom fra fremmede Steder to norske Seilskibe dr. 1 650 Tons i Ballast, hvilke afgik til australisk Havn med Trælast.

Der ankom 1 svensk Skib, dr. 854 Tons.

I Aarets Løb har Koloniens finansielle Stillmg efterhaanden forbedret sig og Befolkningen har langt bedre Sysselsættelse end for nogle Aar siden.

Udførselen af New Zealandske Produkter for 1888 var £ 7 767 325 og i 1889 £ 9 339 000. Importen for 1889 var £ 6 297 000 mod £ 5 941 900 i 1888.

Skulde Udførselen fremdeles vedblive at være saa stor i Forhold til Importen kan man trygt vente, at Landets Velstand snart vil vende tilbage.

F. E. Wright.

H å v r e.

Norske Fartøier.	Med Ladning.				I Ballast.				Tilsammen.		Bruttofragter i Kroner.	
	Seilfartøier.		Dampskibe.		Seilfartøier.		Dampskibe.					
	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.	Seilfartøier.	Dampskibe.
I. Ankomne.												
Fra Norge til Hovedstationen . . .	11	3 233	20	13 234	-	-	-	-	31	16 467	37 548	53 950
„ Norge til Vicekonsulsstationerne	166	46 661	79	34 753	-	-	2	829	247	82 243	599 501	474 761
„ andre Lande til Hovedstationen	80	33 690	20	11 652	1	292	5	2 902	106	48 536	1 144 292	146 052
„ andre Lande til Vicekonsulssta- tionerne	282	105 216	140	64 923	-	-	26	12 245	448	182 384	2 564 263	884 543
Ialt	539	188 800	259	124 562	1	292	33	15 976	832	329 630	4 345 604	1 569 306
II. Afgaaede.												
Til Norge fra Hovedstationen . . .	-	-	21	13 815	27	10 112	1	457	49	24 384	-	66 136
„ Norge fra Vicekonsulsstationerne	5	687	16	7 376	204	60 026	14	6 389	239	74 478	4 842	44 352
„ andre Lande fra Hovedstationen	8	3 347	17	9 181	64	28 936	6	4 335	95	45 799	39 024	49 320
„ andre Lande fra Vicekonsulssta- tionerne	60	21 725	123	53 031	194	77 278	95	46 579	472	198 613	193 478	386 446
Ialt	73	25 759	177	83 403	489	176 352	115	57 760	855	343 274	237 344	546 254

Aarsberetning dateret 18de April 1890.

Under de 5 senest forløbne Aar har den norske Skibsfart paa Distriktet havt det Omfang, som udvises af nedenstaaende Ziffre, hvilke indbefatte ankomne lastede og ballastede Fartøier.

1889 832 dr. 329 630 Tons, 1888 1 080 dr. 405 222 Tons, 1887 935 dr. 358 971 Tons, 1886 861 dr. 343 762 Tons, 1885 960 dr. 370 825 Tons.

Med Hensyn til Forholdet mellem Seilfartøier og Dampskibe under Perioden 1885—1890 vil dette sees af nedenanførte Ziffre:

Seilfartøier. 1889 540 dr. 189 092 Tons, 1888 801 dr. 287 063 Tons, 1887 676 dr. 244 537 Tons, 1886 622 dr. 229 501 Tons, 1885 765 dr. 279 702 Tons.

Dampskibe. 1889 292 dr. 140 538 T., 1888 279 dr. 118 159 T., 1887 259 dr. 114 434 T., 1886 239 dr. 114 252 T., 1885 195 dr. 91 123 T.

Ved Granskning af de ovenstaaende Ziffre vil det bemærkes, at den norske Skibsfart paa Distriktet under sidstledne Aar har i sin Helhed været underskastet en Formindskelse mod 1888 af 248 Fartøier og 75 592 Tons. Nedgangen falder her paa Seilfartøierne, hvilke fra i 1888 at have udgjort et Antal af 801 og en Drægtighed af 287 063 Tons, for 1889 kun beløber sig til 540 og 189 092 Tons, eller en Aftagen af 261 Fartøier og 97 971 Tons. Derimod viser de norske Dampskibes Antal og Drægtighed en Forøgelse mod 1888 af 13 Fartøier og 22 379 Tons, samt mod 1887 af 33 og 26 104 Tons og mod 1886 af 53 og 26 286 Tons, eller med andre Ord, den norske Dampskibsfart paa Distriktet har i de sidste Aar været i stadig, om end ujævn Tilvæxt.

Af 1889 Aars hele norske Fartøistonnage faldt ca. 43 % paa Dampskibenes Andel og ca. 57 % paa Seilfartøierne.

Ved Sammenligning af den svenske og norske Skibsfart paa Distriktet for Aaret 1889 findes den sidstnævnte at omfatte et Antal af 478 Fartøier og en Drægtighed af 135 281 Tons mere end den svenske, idet nemlig Forskjellen mellem de svenske og norske Seilskibes Tonnage beløber sig til et Antal af 463 Fartøier og 162 266 Tons, hvorimod for Dampfartøiernes Vedkommende det svenske Flag fremdeles har beholdt sin Overlegenhed, da nemlig de norske Dampskibes Drægtighed er 26 985 Tons mindre end de svenskes, ihvorvel de norskes Antal overstiger de svenskes med 15 Fartøier.

Under Aaret 1889 indkjøbtes i Distriktets Havne, for norsk Regning, 9 Seilfartøier dr. tils. 7 190 Tons.

Efterfølgende Opgave viser Omfanget af den norske Skibsfart paa de vigtigste Havne inden Distriktet i 1889, hvorved er at bemærke, at de fra hvert foregaaende Aar overliggende Fartøier ere indbefattede i de anførte Ziffre:

Håvre 147, 71 413 Tons, Bordeaux 100, 47 581 T., Calais 42, 12 827 T., Dieppe 59, 22 008 T., Dunkerque 67, 27 425 T., Honfleur 37, 13 027 T., Rouen 155, 17 547 T.

Den norske Skibsfart paa Hovedstationen under Aaret 1889 repræsenteres af 147 Fartøier dr. 71 413 Tons, deraf 45 Dampskibe dr. 27 788 Tons samt 102 Seilfartøier dr. 43 625 Tons. Sammenlignet med Fartøiernes Antal og Tonnage under 1888 har en Formindskelse fundet Sted af 16 Fartøier og 5 881 Tons. Den samme Forskel er paa det nærmeste tilstede

mellem Aarene 1889 og 1887, hvorimod Antallet og Tonsdrægtigheden for 1889 og 1886 næsten viser Ziffre af samme Størrelse.

Af norske Dampskibe ankom i forrige Aar til Hovedstationen: fra Christiania 20 dr. 13 234 Tons med Ladninger fornemmelig af Trælast, Træmasse, Hesteskosøm, Stykgods m. V.; fra Sverige med Trælast 1 dr. 692 Tons og fra andre Lande med Ladninger 19 dr. 10 960 Tons, deraf fra spanske, portugisiske eller algerske Havne med Vin, 14 dr. 6 347 Tons, fra Hamburg med Stykgods 1 dr. 1 294 Tons, fra Stettin med Rugmel 1 dr. 329 Tons, fra Porto Rico med Kaffe en dr. 1 294 Tons, fra Odessa med Hvedemel og Rapssæd 1 dr. 1 372 Tons samt fra Cardiff med Stenkul 1 dr. 324 Tons. I Ballast ankom til Havre fra diverse udenlandske Havne 5 norske Dampskibe dr. 2 902 Tons.

Til Håvre ankom endvidere under Aaret 1889 af norske Seilfartøier: med Ladninger fra Norge 11 dr. 3 233 Tons, deraf med Is 9 dr. 2 618 Tons og med Trælast 2 dr. 615 Tons; fra Sverige 9 dr. 2 933 Tons, ligeledes med Trælast, fra diverse vestindiske Havne med Farvetræ 41 dr. 17 728 Tons, fra Montevideo eller Rio de Janeiro med saltede Huder 5 dr. 1 340 Tons, fra Levika med Kokusnødkjerner 1 dr. 602 Tons, fra resp. Manzanillo, Minatitlan, Tuspan og Porto Plata med Mahogny 5 dr. 1 439 Tons, fra Kobe (Japan) med Stykgods 1 dr. 456 Tons, (hvilket Fartøi afgik med Restladning til London), fra Martinique med Stykgods 1 dr. 301 Tons, fra Bahia med Hvalolie 1 dr. 273 Tons, fra Pascagoula med Pitch Pine 1 dr. 606 Tons, fra Galveston med Bomuld 3 dr. 1 290 Tons, fra resp. New York eller Philadelphia med Petroleum 4 dr. 4 172 Tons. Endvidere ankom fra Riga med Trælast eller Hamp 3 dr. 1 107 Tons, samt fra Wiborg med Trælast 1 dr. 286 Tons. Af det ovenstaaende vil det bemærkes, at de hid ankomne norske Seilfartøier fornemmelig anvendes i den transatlantiske Fragtfart.

Fra Hovedstationen afgik under Aaret 1889 af norske Dampskibe: til Christiania med Ladning, væsentlig Stykgods, 21 Fartøier dr. 13 815 Tons, idet Arendal som oftest anløbtes under Reisen; til udenlandske Havne med Ladning 17 dr. 9 181 Tons, deraf til Colon med Stykgods, kompletterende Ladning indtaget i Hamburg, 1 dr. 1 294 Tons, samt til St. Thomas, ligeledes efter at have indtaget Fyldningslast, 1 dr. 1 345 Tons, til Spanien eller Portugal 10 dr. 4 519 Tons (tomme Fade m. v.) under Maanedsbefragtning, til Oran 3 Do. dr. 1 371 Tons samt til dansk Havn 2 dr. 652 Tons. I Ballast afgik 6 norske Dampskibe dr. 4 335 Tons, deraf til engelsk Kulhavn 4 dr. 2 349 Tons, til Fowey 1 dr. 692 Tons og til Hamburg (med Restladning fra Vestindien) 1 dr. 1 294 Tons.

Samtlige de i Fart mellem Håvre og Christiania gaaende norske Dampskibe tilhørte det søndenfjelds-norske Dampskibsselskab, som med 5 af sine Fartøier under hele Aaret har underholdt en regelmæssig Fart paa Håvre med Afveksling af 5 nævnte Skibe.

Endvidere afgik fra Hovedstationen til Norge i Ballast: 27 norske Seilfartøier dr. 10 112 Tons, til Sverige 5 Do. dr. 1 471 Tons, til britisk Kulhavn 44 dr. 18 504 Tons, til Canada 3 dr. 2 128 Tons, til New York eller Philadelphia 4 dr. 4 112 Tons, til finske Havne 3 dr. 1 028 Tons, til Riga 1 dr. 423 Tons og til Archangel 1 dr. 309 Tons. Med Ladning afgik fra Hovedstationen til udenlandske Havne 8 norske Seilskibe dr. 3 347 Tons, deraf til Progreso 1 dr. 383 Tons, til St. Pierre (Martinique) 1 dr. 365 Tons, til Philadelphia 1 dr. 935 Tons, til Riga 2 dr. 920 Tons, til St. Petersburg 1 dr. 265 Tons og til dansk Havn 2 dr. 979 Tons.

De forenede Rigers Vicekonsul i Bordeaux anfører i sin Rapport for Aar 1889 følgende, (her gengivet i Oversættelse) angaaende den svenske og norske Skibsfart under sidstledne Aar paa nævnte Havn:

Under det sidst forløbne Aar har Bordeaux Havn — med Indberegning af de Fartøier, som have losset eller lastet paa Reden ved Laroque med Ind- og Udklarering ved Toldkammeret hersteds — været besøgt af 12 svenske og 18 norske Dampskibe med en Drægtighed af tilsammen 17 186 Tons, nemlig 6 987 Tons for de svenske og 10 144 Tons for de norske Fartøier — mod 13 svenske og 26 norske Dampskibe under Aaret 1888, dr. resp. 7 516 Tons og 12 550 Tons, tilsammen 39 Fartøier dr. 20 066 Tons — samt af 9 svenske og 47 norske Seilfartøier dr. resp. 3 754 og 21 722 Tons, eller tilsammen 56 Seilfartøier dr. 25 476 Tons — mod 63 Fartøier dr. 31 615 Tons, deraf 2 svenske dr. 1 255 og 61 norske dr. 30 360 Tons under det nærmest foregaaende Aar. Af de norske Dampskibe er foretaget 52 Ind- og 53 Udklareringer eller tilsammen 105 Klareringer med 51 134 Tons — mod 133 Klareringer og 58 474 Tons under Aaret 1888, — samt af de norske Seilfartøier 42 Ind- og 45 Udklareringer eller tilsammen 87 Klareringer og 38 664 Tons, medens Antallet Klareringer af norske Seilfartøier det foregaaende Aar havde beløbet sig til 123 med tilsammen 57 329 Tons.

Et norsk Seilfartøi, dr. 289 Tons, har i April Maaned, under Indbugsering til dets Kaipalads i herværende Havn, været udsat for en Kollision, hvilken har givet Anledning til en Proces, som i August Maaned blev af herværende Handelstribunal afgjort med lige Fordeling af den stedfundne Skade og Tab, da det ansaaes, at Feil var bleven begaaet paa begge Sider. Denne Dom er af herværende Overret bleven stadfæstet i December Maaned. Det omhandlede Fartøi er som Følge af nævnte Dom bleven lagt i Beslag og det kommer sandsynligen at blive solgt ved Auktion.

Den herværende udenlandske Handelsomsætning har under det sidstledne Aar aftaget endel, da Skibsfartens Ziffre ifølge franske officielle Op-gaver udviser: for 1888 2 107 693 lastede Tons (deraf indgaaende 1 129 462 og udgaaende 978 231 Tons) og for 1889 2 074 322 lastede Tons (deraf indgaaende 1 106 433 Tons og udgaaende 967 889 Tons, heraf med franske Fartøier, det førstnævnte Aar 836 093 Tons ($39\frac{2}{3}\%$) det sidstforløbne Aar 820 296 Tons ($39\frac{1}{2}\%$) og med udenlandske Fartøier det førstnævnte Aar 1 271 600 Tons ($60\frac{1}{3}\%$) og det sidstforløbne Aar 1 254 026 ($60\frac{1}{2}\%$). Af den paa de indenlandske Fartøier faldende Tonnage har de forskellige Flags Andel under det sidstledne Aar været følgende: britiske Fartøier $71\frac{1}{3}\%$, svenske og norske $10\frac{1}{2}\%$ (resp. $5\frac{1}{2}\%$ og 5%) spanske $4\frac{1}{3}\%$, hollandske og tyske hver ca. 3% , danske $2\frac{1}{2}\%$, belgiske $1\frac{1}{2}\%$, østerrikske 1% , nordamerikanske $\frac{1}{2}\%$ samt øvrige Nationers Fartøier tilsammen 1% .

Fra Norge ankom med Ladning: 1 svensk Seilfartøi med 1 Indklarering, 426 Tons, Bruttofragt fr. 11 300, 2 norske Dampskibe med 14 Do., 6 846 Tons, Bruttofragt fr. 166 900, 7 norske Seilfartøier med 7 Do., 2 132 Tons, Bruttofragt fr. 50 250, tilsammen 22 Indkl., 9 404 Tons, Bruttofragt fr. 228 450 mod i 1888 28 Do., 10 767 Tons, Bruttofragt fr. 206 800.

Det norske Dampskib „Garonne“ har under Aaret 1888 vedligeholdt en stadig Fart mellem Christiania og Bordeaux, og fra førstnævnte Havn ankommet hid 13 Gange, hvoriblandt 1 via Santander og de øvrige 12 med Kompletteringsladning fra en eller flere Havne i det sydlige Norge. Ladningerne have bestaaet af Trælast, Træmasse, Hesteskosm, Spiritus m. m. Et andet Dampskib (usædvanligt nok under Maanedsbefragtning) ankom fra

Throndhjem med Træløst, hvilken sidstnævnte Slags Ladning ogsaa medførtes af det ovennævnte svenske og 5 af de norske Seilfartøier. To norske Seilskibe ankom med Is. Et norsk Dampskib, som var under Maanedsbefragtning, ankom i Aarets Løb fra Norge med Ballast.

Fra fremmede Lande og Steder er med Ladning ankomne: 6 norske Dampskibe med 7 Indklareringer, 4 371 Tons, Bruttofragt fr. 111 400, 31 norske Seilfartøier med 31 Do., 13 256 Tons, Bruttofragt fr. 562 850, samt under Maanedsbefragtning: 11 norske Dampskibe med 24 Indkl., 9 836 Tons, approx. Fragt fr. 133 500, tilsammen 120 Do., 55 399 Tons, Bruttofragt fr. 1 362 500.

Mod Aar 1888: 138 Indklareringer, 68 917 Tons, deraf 93 Indklareringer, 49 437 Tons, Bruttofragt fr. 1 347 600, 45 Do., 19 480 Tons i Maanedsbefragtning.

De norske Dampskibe ere ankomne 47 Reiser fra Lissabon, 1 Reise fra Lissabon og Oporto, 1 fra Lissabon og St. Ybes, 5 Reiser fra Algier, 3 Reiser fra Algier og spanske Middelhavshavne, 3 fra Nordspanien (Pasages), 1 fra Spalato og 1 fra Triest, Fiume og Spalato — samtlige med Vinladning og delvis Stykgods — videre 3 Reiser fra Smyrna og andre Havne i Lilleasien med Stykgods (Rosiner m. m.), 1 Reise med Stenkul og 1 med anden Slags Ladning (Kreosot) fra England, 1 Reise fra Danzig med Egestav og 1 Reise fra Bryssel med tomme Fade.

Af de norske Seilfartøier ere 3 ankomne fra Finland, 1 fra Kronstadt, 10 fra britisk Nordamerika, hver af disse 1 Reise, med Træløst, 4 Fartøier fra New York med Petroleum og Naphta (hvilke som sædvaaligt have losset paa Reden ved Laroque og ikke indkommet i herværende Havn), 11 fra Vestindien med Sukker, Rum, Kakao og Farvetræ, 1 fra Mozambique-Kysten med Arachidrødder og 1 fra St. Ybes med Sardiner. I Ballast (eller med Ladning, som ikke er bleven udlosset hersteds) ere ankomne fra andre franske Havne, 4 svenske og 5 norske Dampskibe, samt 1 svensk og 2 norske Seilfartøier, efter Losning af Petroleum for Bordeaux Regning paa Laroques Red, St. Loubés) og fra udenlandske Havne, 1 svensk og et norsk Dampskib samt 1 norsk Seilfartøi.

Til Norge er afgaaet med Stykgodsladninger: 1 norsk Dampskib med 13 Udklareringer, 6 396 Tons, Bruttofragt frcs. 55 000 mod 1888 12 Udklareringer 5 904 Tons, Bruttofragt frcs. 62 400.

Det nævnte norske Dampskib har under 11 af disse Reiser anløbet Southampton. 2 svenske og 13 norske Seilfartøier ere under Aaret afgaaede til Norge i Ballast.

Til fremmede Lande og Steder ere med Ladning afgaaede: 5 norske Dampskibe med 5 Udkl. 3 029 T., Br. Fragt Kr. 39 900; 23 norske Seilfartøier 23 Udkl. 11 366 T., Br. Fragt Kr. 146 550, samt under Maanedsbefragtning: 12 norske Dampskibe med 26 Udklareringer, 11 099 Tons, approxim Fragt fr. 194 600, tilsammen 109 Udkl., 52 425 Tons, Fragt fr. 720 100, mod Aar 1888 130 Udkl., 60 234 T. deraf: 93 Udkl., 44 662 T. med Br. Fragt Kr. 488 500; 37 Udkl., 15 572 T. i Maanedsbefragtning.

I den fra de forenede Rigers Vicekonsulat i Rouen til Generalkonsulatet indsendte Aarsberetning for 1889 meddeles om den svenske og norske Skibsfart paa nævnte Havn, at den under nævnte Aar i sin Helhed er forøget med 12 Fartøier og 16 557 Tons mod Antallet og Drægtigheden for 1888, nemlig 14 svenske Fartøier dr. 10 731 Tons samt for de norske, i Drægtighed 5 826 Tons mere, hvorimod Antallet af Fartøier er aftaget

med 2. Ved Sammenligning mellem 1889 og 1887 Aars Skibsfart viser sig en Tilvæxt for Aar 1889 af 52 Fartøier og 30 743 Tons.

Sammenlignes Antallet af de norske Dampskibe, som under de 2de sidstforløbne Aar er ankommet til Rouen, viser sig en Forøgelse under Aaret 1889 af 21 Fartøier. De norske Seilskibe ere derimod aftagne med det betydelige Ziffer af 23 Fartøier eller henved 50 % af det Antal, som besøgte Rouens Havn Aar 1888. Denne Nedgang i Seilskibenes Antal maa fornemmelig tilskrives den formindskede Kornvareimport; men den har ogsaa været forårsaget ved, at Indførselen af Petroleum nu for en stor Del foregaar med særskilt for denne Transport konstruerede Dampskibe, som føre Ladninger i dertil indrettede Beholdere.

De med svenske og norske Dampskibe til Rouen ankomne Ladninger have, ligesom under Aaret 1888, fornemmelig bestaaet af Trælaster, Jern eller Havre fra Sverige, Trælaster og Træmasse fra Norge, samt Vinladninger fra Spanien og Portugal. De i Vinimporten anbragte Dampskibe have ligesom tidligere gaaet i Maanedsfart. Det antages imidlertid, at, om end denne Slags Befragtninger skulde tiltage i Antal, vil i sin Helhed neppe opstaa en forøget Skibsfart paa Rouen af svenske og norske Fartøier, da Seilskibenes Antal viser sig at være i stadigt Nedgaaende. For Vinimporten befragtes sædvanlig Dampskibene for et Tidsrum fra 2 til 6 Maaneder; i Træmassebranchen engageredes Fartøierne oftere for hele Aaret. I Begyndelsen af indeværende Aar er saaledes, specielt for Træmassetransport, men ogsaa for anden Godstrafik, aabnet en regelmæssig Dampskibslinie mellem Christiania, Drammen, Skien og Rouen med det norske Dampskib „Normandie“, som opgives at kunne indtage 1 500 Tons Ladning.

I nævnte Vicekonsulats Rapport omnævnes i Forbindelse hermed, at, dersom Træmasse fremdeles skulde forblive en toldfri Artikel ved Indførsel til Frankrige, synes en regelbunden Dampskibsfart mellem Gøteborg og Rouen at maatte kunne drives med Fordel, da der ikke savnes Grund til at antage, at en saadan Rute skulde give Anledning til betydelige Skibninger af Træmasse, hvorhos et Foretagende af dette Slags forøvrigt turde give Stødet til en ikke ubetydelig Transport af andre Varer. En saadan Dampskibslinie vilde imidlertid neppe komme istand uden den nødvendige Medvirkning af nogle af de større Træmasseexportører, hvilke ved at afslutte Aarskontrakter med Konsumenter i Frankrige kunde opnaa Sikkerhed for Afsætning af visse Partier, med Rouen som Losseplads. Et saadant Dampskib antages ogsaa at burde være beregnet paa at kunne medtage Passagerer, hvorhos Afgangstiden saavel fra Rouen som fra Gøteborg skulde foregaa til fast bestemt Dag.

Med Hensyn til den svenske og norske Skibsfart paa Calais, Dieppe, Dunkerque og Honfleur under forrige Aar viser sig for alle disse Havne en Nedgang mod Aaret 1888 i de svenske og norske Fartøiers Antal og Tonnage, med den Undtagelse, at Dunkerque for de sidstnævnte Fartøiers Vedkomende viser en Tilvæxt af 698 Tons, medens Fartøiernes Antal er aftageet fra 74 til 67. De fornemste Aarsager til denne Nedgang har dels været en formindsket Trævareimport og dels, at engelske Dampskibe i større Antal end tidligere have været anbragte i Trælasterfart fra Østersøen til de her nævnte Havne.

Antallet af Tonnagen af norske Fartøier, som tilsammenlagte ere ankomne til Havnene Calais, Dieppe, Dunkerque og Honfleur under de 3de seneste Aar var: i 1889 205 dr. 75 282 T., i 1888 280 dr. 100 740 T., i 1887 245 dr. 102 855 Tons.

De af den svenske og norske Skibsfart paa dette Konsulatdistrikt fortjente Bruttofragter under Aaret 1889 har været, som følger:

For svenske Fartøier: ankomne Kr. 2 598 043, do. afgaaede Kr. 660 820, tilsammen Kr. 3 258 863, og for norske Fartøier: ankomne Kr. 5 914 910, do. afgaaede Kr. 883 598, tilsammen Kr. 6 798 508.

Under de 3 næst forudgaaende Aar var det sammenlagte Bruttofragtbeløb for svenske og norske Fartøier: Aar 1888 Kr. 10 914 884, 1887 Kr. 8 953 698, 1886 Kr. 8 504 675.

Fragtfortjenesten befindes saaledes for Aar 1889 at have været Kr. 857 513 mindre end for Aar 1888, men derimod henholdsvis Kr. 1 103 673 og Kr. 1 552 696 mere end for 1887 og 1886. Tages det imidlertid i Betragtning, at den svenske og norske Tonnage under 1889 var 83 078 Tons mindre end i 1888, viser Bruttofragtbeløbet for sidstledne Aar sig at have været proportionsvis endog Kr. 636 229 større end for 1888. Det tør derfor antages, at Rederiernes Nettofortjeneste af Farten paa dette Distrikt maa have været god under forrige Aar, især naar der tages Hensyn til, at Fartøjernes Reiser under Slutningen af Aaret foregik under gunstigere Veirforholde, end hvad Tilfældet var i de Par sidste Maaneder af Aaret 1888.

De under forrige Aar opnaaede Fragtnoteringer paa Distriktet udvises af nedenstaaende Oversigt:

Fra Sverige: For Trælast pr. Petersburg Standard, til Havne ved Kanalen: Med Seilfartøier 35 fr. fra Gøteborg, 53 à 54 fr. (Juli—August) og 55 à 57 fr. (Oktober—November) fra norrlandsk Havn. Med Dampskibe 48 à 55 fr. (Juli—November) fra norrlandsk Havn. Til Rouen med Seilfartøier 33 fr. fra Gøteborg, 59 fr. fra Sundsvall. Med Dampskibe 50 à 55 fr. (Mai—August) og 48 à 65 fr. (September—November) fra nordlandsk Havn.

Til Havn ved Atlanterhavet: Med Seilfartøier 49 à 50 fr. fra Vester-vik, 46 à 48 fr. fra Norrkøping, 60 fr. fra norrlandsk Havn. Med Dampskibe 50 fr. fra Stockholm, 50 à 52 fr. fra norrlandsk Havn. Til Bordeaux med Dampskibe 30 fr. fra Gøteborg, 70 à 80 fr. fra norrlandsk Havn.

Til Bordeaux fra udenlandske Havne: Med Seilskibe 70 à 76 fr. fra Finland, 88 fr. fra Archangel, 67 à 82 fr. fra Britisk Nordamerika.

Fra Norge: til Havn ved Kanalen: Med Seilfartøier 30 à 37 fr. (Begyndelsen af April) fra østlandsk Havn, 34 à 49 fr. (Juli—November) fra østlandsk Havn. Med Dampskibe 54 fr. fra Trondhjem. Til Havn ved Atlanterhavet: Med Seilfartøier 35 à 46 fr. fra østlandsk Havn. Til Bordeaux: Med Seilfartøier 45 à 54 fr. fra østlandsk Havn, 60 fr. fra Namsos.

Fra Amerika og Vestindien: Med Seilfartøier £ 6 pr. Ptbr. Std. Pitchpine fra Pascagoula, 30 sh. pr. Ton Farvetræ fra Savannah, 50 fr. 45 og 47 sh. 6 d pr. Ton Farvetræ fra Cap Haitien, 33 sh. 6 d à 35 sh. pr. Ton Farvetræ fra Black River, 38 sh. pr. Ton Farvetræ fra San Domingo, 48 sh. pr. Ton Farvetræ fra Aux Cages, 32 sh. 6 d pr. Ton Farvetræ fra Campeche, 55 fr. pr. Ton Mahogni fra Tuspan, 37 sh. 6 d à 40 sh. pr. Ton Mahogni fra Manzanillo, 57 sh. 6 d pr. Ton Mahogni fra Minatitlan.

Træmasse fra Norge pr. Ton 11 fr. 50 c. à 12 fr. 50 c., Is fra Norge til Havn ved Kanalen 11 à 14 fr., do. ved Atlanterhavet 18 à 20 fr.

Jern fra Sverige pr. Ton 15 à 20 fr., Havre fra Sverige pr. qv. 1 sh. 3 d à 2 sh. til Rouen, Havre fra Sverige pr. qv. 1 sh. 7½ d à 1 sh. 9 d til Håvre, Sukker fra Vestindien pr. Ton 40 à 47 fr. til Rouen, Mais fra Sydamerika pr. Ton 23 à 26 fr. til Rouen, Hvede fra Portland (Oregon) pr. Ton 45 sh.

til Rouen, Ris fra Rangoon pr. Ton 33 sh. til Rouen, Petroleum fra New York eller Philadelphia pr 40 Gallons 3 sh. 6 d til Håvre, 4 sh. 6 d à 4 sh. 7 d til Rouen, 3 sh. 9 d à 4 sh. 6 d til Bordeaux, Træmasse (vaad) fra svensk Havn pr. Ton 15 à 20 fr. til Bordeaux, Træmasse (tør) fra svensk Havn pr. Ton 30 fr. til Bordeaux, Bomuld fra Galveston pr. eng. $\text{Th } \frac{7}{16}$ d. til Håvre, Bomuld fra New Orleans pr. eng. $\text{Th } \frac{3}{4}$ Cent til Håvre.

Det Opsving i Fragterne, som under det sidste Halvaar af 1888 fandt Sted paa saa godt som alle Farvande, bibeholdt sig næsten uforandret under 1889, under hvilket sidstnævnte Aars Høstmaaneder, modsat hvad ellers pleier at være Tilfældet, en vigende Tendents var tilstede i Trælast-fragterne fra østersøiske Havne.

Efter hvad tidligere er anført i denne Aarsberetning, deltog et større Antal svenske og norske Dampskibe under Maanedsbefragtning i 1889 Aars Vinimport til Rouen, Bordeaux og Håvre. Til Rouen indklareredes saaledes 52 svenske Dampskibe dr. 23 173 Tons og 62 norske Dampskibe dr. 26 674 Tons. Til Bordeaux ankom af nævnte Dampskibe et Antal af 47 svenske dr. 22 490 Tons samt 20 norske dr. 7 976 Tons og til Hovedstationen 1 svensk Dampskib dr. 763 Tons samt 13 norske dr. 5 890 Tons. Fragtbe-tingelserne have varieret mellem ca. 11 à 20 fr. pr. Netto Register Ton og pr. Maaned, hvilke Noteringer paa det nærmeste ere af den samme Størrelse, som fandt Sted under det foregaaende Aar. Maanedsbefragtningernes Varighed har sædvanlig varieret mellem 1 til 6 Maaneder. Om Vinimporten til Bordeaux anfører de forenede Rigers Vicekonsul dersteds, at denne, fra at have udgjort 208 449 652 Liter for 1888, nedgik under sidstledne Aar til 176 404 034 Liter, hvilket udviser en Formindskelse for 1889 af 32 005 618 Liter. I Forbindelse hermed berøres, at Sysselsættelsen for Dampskibe i denne Transport selvfølgelig ikke har været saa stor som Aaret forud.

Om Udfragterne fra Distriktets Havne gjælder fremdeles, hvad herom i foregaaende Aarsrapporter har været omnævnt. Et mindre Antal svenske og norske Skibe har under 1889 fra forskellige af Distriktets Havne afgaaet med Ladninger saasom Klid, Stykgods, Phosfat, Halm, Sand, Oliekager m. v.; men disse Befragtninger have, som hidtil, været af underordnet Betydning. De i Maanedsbefragtning i Vinfarten gaaende Dampskibe have i Regelen afgaaet med tomme Fade til Lasteplassen.

Export af Pitprops fra Bordeaux opgives imidlertid at danne en Undtagelse fra ovennævnte Bemærkning om Udfragterne i sin Almindelighed. Ifølge derværende Vicekonsuls Meddelelser om denne Udførsel, var den samme i 1889 steget til 271 475 Tons (mod 218 977 Tons for 1888). I denne Fart deltog under sidstledne Aar 2 svenske og 6 norske Dampskibe, samt 1 svensk og 20 norske Seilskibe. Om Pitpropsfragterne anfører bemeldte Vicekonsul, at den Stigning, som begyndte i Aaret 1888, i det Hele har fortsat at gjøre sig gjældende, idet der sædvanlig har været betalt 7 à 8 sh. pr. Ton og i flere Tilfælde lige til 9 sh., hvorimod disse Fragter aldrig have været noterede under 6 sh. pr. Ton.

Med Hensyn til de Fragter, som betales af Varer, der have afgaaet med de i regelmæssig Fart fra Håvre, Rouen og Bordeaux til svenske og norske Havne anbragte svenske og norske Dampskibe, retter Fragtsatserne sig efter Varepartiernes Slags og Størrelse, samt efter Aarstiden, idet nemlig en Fragtforhøjelse finder Sted for de svenske Skibe med 20 % fra den 1ste November til den 1ste April og for norske med 25 % fra den 1ste Oktober til den 1ste Marts.

Udsigterne for indeværende Aars Fragter synes for Trælastfartens Vedkommende ikke at love saa høie Noteringer som under det foregaaende Aar. Efter hvad der for Generalkonsulatet er oplyst, er saaledes et norsk Fartøj bleven befragtet til 41 fr. pr. Petersburg Std. fra Sundsvall til Håvre, medens der opnaaedes 45 à 50 fr. ved Fartens Aabning i 1889.

Derimod har de hidtil under indeværende Aar til Håvre ankomne Seilfartøier med Farvetræ fra Vestindien og Mellemamerika havt lige saa gode Fragtbetingelser som under forrige Aar.

Søfarten paa hele Frankrige af lastede franske og udenlandske Fartøier (Kystfarten ikke medregnet) har under de 4 seneste Aar havt nedenstaaende Omfang:

	1889.		1888.		1887.		1886.	
	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.
Franske Fartøier .	8 464	4 661 433	8 291	4 797 627	8 147	4 674 209	8 186	4 489 392
Fremmede Do. .	18 298	8 383 926	19 885	8 751 751	20 186	8 291 909	19 544	8 065 002
Tilsammen	26 762	13 045 359	28 176	13 549 378	28 333	12 966 118	27 730	12 554 394

Ovenstaaende Ziffre for 1889 udviser, mod Aar 1888, en Nedgang i de franske Fartøiers Drægtighed af 136 194 Tons, hvorimod Antallet under 1889 er tiltaget med 173 Fartøier, samt for de fremmede Fartøier en Formindskelse, saavel i Antallet som i Drægtigheden, nemlig 1 587 Fartøier og 367 825 Tons.

Under de 3 næstforegaaende Aar havde derimod Søfarten paa hele Frankrige været i stadig Tilvæxt.

De forenede Rigers Søfart paa Frankrige opgives i sin Helhed at have havt følgende Omfang under Femaarsperioden 1884—1888. (De modsvarende Ziffre for 1889 ere endnu ikke tilgængelige).

	1888.		1887.		1886.		1885.		1884.	
	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.
Svenske Fartøier	436	211 056	421	190 590	386	178 276	384	167 615	478	202 999
Norske Do.	1 637	604 548	1 405	520 156	1 322	504 334	1 340	488 011	1 471	529 072
Tilsammen	2 073	815 604	1 826	710 746	1 708	682 610	1 724	655 626	1 949	732 071

Af ovenstaaende Ziffre vil det bemærkes, at saavel den svenske som den norske Skibfart fra 1885 har været i stadig Tilvæxt.

De ved Generalkonsulatet under Aar 1889 oppebaarne Konsulat- og Expeditionsafgifter udgjorde i fr. nedenstaaende Beløb:

Af svenske Fartøier ved Hovedstationen fr. 2 921.85, ved Vicekonsulationerne fr. 11 536.45, hvoraf tilfaldt Konsulskassen fr. 7 151.95. Af norske Fartøier ved H. fr. 4 915.05, ved V. fr. 21 905.35, hvoraf tilfaldt Konsuls-

kassen fr. 12 696.25. Ialt tilfaldt Konsulskassen af svenske Fartøier fr. 1 073.80, af norske fr. 17 611.30. Expeditionsafgifter (efter Fradrag af 20 %) af svenske Exp. ved H. fr. 172.65, ved V. fr. 89.50; af norske, ved H. fr. 762.65, ved V. fr. 199.20; fælles ved H. fr. 45.20, ved V. fr. 49.60. Ialt fr. 1 318.80.

Den Staten tilfaldende Del af Konsulatafgifterne, har siden Aar 1885, da dette Distrikt erholdt sin nuværende Størrelse været som følger: i Aaret 1889 fr. 27 685.10, 1888 fr. 32 341.80, 1887 fr. 29 574.70, 1886 fr. 28 682.05 og 1885 fr. 27 957.65.

Nedgangen i forrige Aars Konsulatafgifter har altsaa været fr. 4 656.70 mod Aar 1888.

Under de 3 sidste Aar har den Konsulskassen tilfaldende Andel af Expeditionsafgifterne beløbet sig til: For Aar 1889 fr. 1 318.80, 1888 fr. 1 044.65, 1887 fr. 1 514.30.

Under 1889 hjemsendtes gennem Generalkonsulatet indsparede Hyrebeløb for 58 norske Sømænd Kr. 9 827.35.

Af Mønstringsforretninger forefaldt under 1889 paa norske Fartøier 257 Paamønstringer og 256 Afmønstringer.

Til 71 forliste, syge eller nødlidende svenske og norske Sømænd udbetaltes af Generalkonsulatet Aar 1889 i Understøttelse ialt fr. 3 910.15.

Under Aaret 1889 indtraf ved Hovedstationen 4 Rømningstilfælde, nemlig 3 Sømænd fra 2 svenske Fartøier og 1 fra et norsk Skib.

Af Generalkonsulatet er under det sidstledne Aar indsamlet fr. 878.75 til Underhold af den herværende norske Sømandskirke.

Generalkonsulatets Adresse er fremdeles Quai d'Orléans 59. Kontoret holdes aabent fra Kl. 10—12 Form. og fra Kl. 2—4 Efterm., herfra Helligdage undtaget.

Betræffende forrige Aars Vareindførsel fra Sverige og Norge til Distriktets Havne har Generalkonsulatet fra det herværende Toldkammer og vedkommende Vicekonsuler modtaget adskillige Opgaver, som her meddeles i Uddrag.

Det sidstledne Aars Import af Trævarer (uforarbejdede) skal ifølge nævnte Opgaver kunne approximativt anslaaes til: Fra Sverige Petbg. Std. 149 291 og fra Norge Do. 29 194, tils. Do. 178 485.

Den modsvarende Indførsel var Aar 1888: Fra Sverige Petbg. Std. 174 536 og fra Norge Do. 36 306, tils. Do. 210 842.

Aar 1887: Fra Sverige Petbg. Std. 183 183 og fra Norge Do. 23 229, tils. Do. 196 412.

Aar 1886: Fra Sverige Petbg. Std. 144 798 og fra Norge Do. 29 396, tils. Do. 174 142.

Aar 1885: Fra Sverige Petbg. Std. 161 376 og fra Norge Do. 29 334, tils. Do. 188 710.

Af Importen i 1889 udgjorde Tilførselen af høvlede Bord (frises à parquet): Fra Sverige Petbg. Std. 5 412 (mod Do. 1 252 Aar 1888 og fra Norge Do. 6 350 (mod Do. 8 508 Aar 1888).

De anførte Importziffre for 1889 tilkjendegive i sin Helhed en Aftagen mod det foregaaende Aar af 25 245 Petbg. Std. for den svenske Træløst og 7 112 Petbg. Std. for den norske.

Den hele Indførsel af Træløst til Distriktet kan for 1889 beregnes til 259 992 Petbg. Std. fordelte paa de forskellige Havne, saaledes som nedestaaende Tabel udviser:

Fra:	Håvre.	Hon- fleur.	Bor- deaux	Dieppe.	Calais.	Dunker- que.	Øvrige Vicekon- sulater.	Til- sammen.
	P. Std.	P. Std.	P. Std.	P. Std.	P. Std.	P. Std.	P. Std.	P. Std.
Sverige . .	7 192	24 440	8 671	22 685	18 622	12 718	54 963	149 291
Norge . . .	1 277	682	3 960	2 775	1 040	1 888	17 572	29 194
Rusland . .	2 160	13 452	7 725	6 454	5 335	4 823	21 396	61 345
Amerika . .	1 497	847	2 935	2 015	464	270	6 613	14 641
Tydskland .	261	380	3 667	—	—	95	1 118	5 521
Tilsammen	12 387	39 801	26 958	33 929	25 461	19 794	101 662	259 992

Heraf indførtes under svensk og norsk Flag 82 182 Petbg. Std. eller omkring 32 % af den hele Import.

Ved at sammenligne de ovenstaaende Ziffre med de modsvarende for Aaret 1888, befindes Indførselen fra Rusland at have aftaget med 20 614 Petbg. Std; derimod viser sig en Tilvæxt at have fundet Sted i Importen fra Amerika (912 Petbg. Std.), samt fra Tydskland (1 312 Petbg. Std.).

Om dette Distrikts Træmarked under forrige Aar kan anføres, at de franske Importører maatte i Begyndelsen af Sæsonen finde sig i at betale Varen dyrere, hvorhos Fragterne ogsaa holdt sig paa et høiere Niveaue, end det var Tilfældet under den modsvarende Tid af 1888. Markedet var i Begyndelsen livligt og Importørerne gjorde derhos Regning paa, at Forbruget af Trævarer skulde betydelig forøges, da det antoges, at der vilde blive stort Behov af samme til Pariserudstillingens Bygningskomplekser; men det viste sig snart, at det kun var Artiklen Jern, som anvendtes i en større Maalestok.

Importørerne saa sig imidlertid snart nødsagede at forlange høiere Priser hos sine Kunder; men dette havde kun til Følge, at Ordrene udebleve. Importørerne sad derfor i Juni Maaned inde med større Beholdninger end sædvanligt og da enkelte af de omhandlede Firmaer samtidigt befandt sig i den Nødvendighed at maatte realisere en Del af sine Oplag for at skaffe Penge til at indfri sine Akcepter ved Forfaldstid, dalede Priserne, uden at der paa denne Maade fremkaldtes nogen Livlighed i Markedet, som fremdeles forblev mat.

Det saaledes af Importørerne lidte Tab gik især ud over dem af disse, som havde opereret for stærkt i Forhold til sine Ressorsser. For de franske Importører har derfor det sidstledne Aar ikke været heldigt. Derimod antages de skandinaviske Trælastexportører, isærdeles under forrige Aars 1ste Halvdel, at have haft en god Fortjeneste, paa Grund af de opnaaede høie Priser for de Kvantiteter, som de ifølge Kontrakt skulde levere. Det franske Markeds Tilstand maatte imidlertid i Længden ogsaa udøve sin Virkning paa Exportørerne, som senere hen paa Aaret ikke saa sig istand at holde Priserne oppe, da ikke alene de franske, men ogsaa de engelske Importører viste afgjort Uvillighed til at akceptere Afskibernes høie Fordringer. Paa Grund af de relativt høie Priser paa nordisk Trælast samt de ligeledes høie Fragter under forrige Aar har det franske Forstvæsens Produkter i større Udstrækning kunnet konkurrere med fremmed Trævirke. Det er for Generalkonsulatet endog bleven oplyst, at Trælast fra Schweiz, Tydskland og Østerrige har til billigere Pris kunnet erstatte nordisk Virke,

og under disse Omstændigheder maa det ikke forundre, at Trælastimporten fra Sverige til Frankrige nedgik, efter hvad der er opgivet, med ca. 50 000 Petbg. Std.

Det indeværende Aars Trælastmarked i Frankrige synes slet ikke at have særdeles lysende Udsigter. Vidtomfattende Arbeider med stort Forbrug af Træ forefindes ikke og det antages derfor af kompetente Personer, at Kjøbelysten vil blive liden, trods det allerede stedfundne Prisfald. Et herværende større Trælastfirma har for Generalkonsulatet endvidere oplyst, at ved forrige Aars Udgang forefandtes usolgte, i østersøiske Havne, store Beholdninger af Trælast, samt at en Nedgang i Prisen har fundet Sted med 25 à 50 fr. pr. Standard, hvilket imidlertid ikke har udøvet nogen Indflydelse paa Kjøberne, som fremdeles indtage en reserveret Holdning.

Under Aaret 1889 opnaaedes for Produkter fra Sundsvalls og Hernø-sands Distrikter nedenstaaende Gjennemsnitspriser: (pr. Ptbg. Std.) 9"—12" brede Furuplanker 1ste Kvalitet 290 à 300 fr., 2den Kv. 250 fr., 3die Kv. 200 fr., 4de Kv. 175 fr.; 9"—12" brede Gran 175, 2a 160, 3a 145, 4a 125; 8" brede Furu 165, Gran 145; 7" brede Furu 160, 6 $\frac{1}{2}$ " brede Furu 150, Gran 137 $\frac{1}{2}$; 6" brede Furu 140, Gran 130; 5 à 4" brede Furu 135 fr., Gran 125 fr.

Indeværende Aars Priser opgives at have været indtil nu: 4 à 5" Furu 105 fr., Gran 90 fr. 6" Furu 120 fr., Gran 110 fr. For 9" brede Furu-planker imødesees en modsvarende Prisdifferentse at skulle finde Sted.

Angaaende den Import, som fra Sverige og Norge har foregaaet til Distriktets Havne af diverse andre Varer under det sidstledne Aar, kan bemærkes, at, med Undtagelse af Træmasse, Havre, Is og Jern, har denne Indførsel været af underordnet Betydning. Denne Import har til Hovedstationen, under det sidstledne Aar, fornemmelig bestaaet af de nedenfor anførte Varer.

Fra Sverige: Saltet Kjød 8 867 Kg., Huder og Skind 313 618, Havre 3 560 965, Brændeved 299 000, Træmasse 5 937 139, Rujern, Stangjern og Pladejern 1 732 699, Staal 16 075, Buteljer (fyldte) 1 424, Pap 25 978, Omslagspapir 5 018, Maskiner og Maskindele 1 645, forarbejdet Træ 63 738, Fyrstikker 12 Kg., Øl 953 Liter.

Fra Norge: Saltet Kjød 214 Kg., hermetisk nedlagt Kjød 38, saltet Smør 166, Huder og Skind 67 243, Sild, røget, tørret eller saltet 172, røget, tørret eller saltet Fisk 229, Fiskefedt 9 057, Hvaltran 139 015, Torske-tran 47 845, Hvalfinner 4 207, Havre 29 817, Brændeved 23 000, Træmasse 14 263 649, Is 3 445 000, Slibestene 9 859, Rujern, Stangjern og Pladejern 5 964, Staal 3 969, Kemikalier 87 040, Buteljer (fyldte) 18 093, Pap 69, Tapet- og Omslagspapir 6 184, Maskiner og Maskindele 2 964, Hesteskosøm og Jern 1 162 315, forarbejdet Træ 8 131 Kg., Øl 33 386 Liter.

De anførte Ziffre over Importen fra Sverige til Hovedstationen udviser, at Artiklen Havre under 1889 er aftaget med 889 235 Kg. mod foregaaende Aars Indførsel; men at den samme har været 1 196 365 Kg. større end Importen for 1887. Af Jern er Indførselen aftaget med 1 257 297 Kg. mod den tilsvarende for 1888 og med 1 196 365 Kg. mod 1887. Et herværende Firma i Jernbranchen har for Generalkonsulatet oplyst, at forrige Aars formindskede Indførsen til Håvre af svensk Jern bør tilskrives den indtrufne Prisstigning, som foranledigede, at de franske Konsumenter ei videre fornyede sine Kontrakter om Levering af Varen. Som en medvirkende Aarsag til Nedgangen i den omhandlede Import angives, at det franske Staal i stigende Grad erstatter Anvendelsen af svensk Jern. Af

Staal udviser Importen for 1889 en Formindskelse af 7 404 Kg. mod Tilførselen i 1888. De samme Aarsager, som have bevirket Nedgangen i Jernimporten, er efter al Sandsynlighed ogsaa tilstede for det svenske Staals Vedkommende. Af forarbejdet Træ (fornemmelig Vinduer og Døre) er Indførselen nedgaaet fra 249 396 Kg. i 1888 til 63 738 Kg. for sidstledne Aar; denne Formindskelse er dels foranlediget ved en aftagende Byggevirksomhed og dels deraf, at herværende Snedkere, efter hvad det er oplyst, nu se sig istand til at kunne fabrikere de nævnte Artikler lige saa billigt som de fra Sverige indførte af samme Slags. Af saltet Kjød, Huder og Skind, Brændeved, Pap, Omslagspapir og Fyrstikker er ligeledes Importen aftaget under det foregaaende Aar. Af Beg og Tjære samt Kobberaffald fandt ingen Tilførsel Sted.

Derimod er Importen fra Sverige til Hovedstationen tiltaget for Artiklerne: Buteljer (fyldte), Træmasse, Maskiner og Maskindele samt Øl. Indførselen af Træmasse sees saaledes at være næsten fordoblet mod 1888, og Forskjellen mellem de 2de Aar beløber sig til ikke mindre end 2 831 245 Kg. Forøgelsen i Importen for de øvrige nys nævnte Artikler er derimod af mindre Betydning, dog med Undtagelse af Øl, hvis Indførsel er tiltaget med 935 Liter mod 1888.

Om Importen til Hovedstationen af norske Artikler kan anføres, at Træmasse er indført med 443 124 Kg. mere end under 1888, da denne Import beløb sig til 13 820 525 Kg., medens den samme Slags Vare i 1887 blot indførtes med 4 088 842 Kg. Af Is har Importen været ca. 3 445 000 Kg. mod ca. 2 Millioner Kg. Aar 1888. De under 1889 indførte øvrige Artikler, som udvise Merimport mod det nærmest foregaaende Aar, ere: saltet Smør, Sild, Torsketræn (fornemmelig Medicintran), Buteljer (fyldte), Maskiner og Maskindele samt Øl, af hvilken sidste Vare Indførselen udgjorde 33 386 Liter mod 22 342 Liter under Aaret 1888.

Importen fra Norge til Håvre under sidstledne Aar befindes at være nedgaaet for: saltet Kjød, Huder og Skind, Fiskefedt, Hvaltran og Hvalfinner, Havre (for 1889 29 817 Kg. mod 993 500 Kg. for 1888), Brændeved, Slibestene, Rujern, Stangjern og Pladejern, Staal, Kemikalier, Pap, Tapet og Omslagspapir, Maskiner og Maskindele, Hesteskosøm og Jern, samt forarbejdet Træ. Af Vildt, fersk Fisk og Svineister indførtes Intet under forrige Aar.

Til de i efterfølgende 2de Opgaver opførte Vicekonsulsstationer indførtes fra Sverige og Norge af de ovennævnte Artikler nedennævnte Kvantiteter:

Indførsel fra Sverige: Til Bordeaux, Zinkmalm 938 000 Kg., Jern og Staal 1 992 992 Kg., Træmasse 398 400 Kg.; til Boulogne s/m., Havre 661 200 Kg.; til Caen Jern og Staal 129 692 Kg., Havre 143 915 Kg.; til Calais, Jern og Staal 252 000 Kg.; Dieppe, Jern og Staal 464 867 Kg., Havre 1 174 978 Kg.; til Dunkerque, Jern og Staal 204 300 Kg., Tjære 854 821 Kg.; til Honfleur, Jern og Staal 137 000 Kg., Havre 2 021 000 Kg.; til Rochefort Jern og Staal 425 280 Kg.; til Rouen Jern og Staal 3 827 735 Kg., Træmasse 1 167 900 Kg., Havre 13 519 200 Kg., Huder og Skind 6 180 Kg.; tilsammen Zinkmalm 938 000 Kg., Jern og Staal 7 433 866 Kg., Træmasse 1 566 300 Kg., Tjære 854 821 Kg., Havre 17 520 293 Kg., Huder og Skind 6 180 Kg.

Indførsel fra Norge: Til Bayonne, Is 774 Tons; til Bordeaux, Is 770 Tons, Træmasse 5 971 557 Kg., Spiritus 30 224 Liter, Hesteskosøm 162 000 Kg., Hvaltran 8 696 Kg., Huder og Skind 14 880 Kg.; til Boulogne

s/m., Is 3 274 Tons, Træmasse 48 787 Kg.; til Caen Is 307 Tons, Træmasse 300 000 Kg.; til Calais Is 2 180 Tons; til Dieppe Is 2 448 Tons; til Dunkerque Is 1 048 Tons, Træmasse 3 211 000 Kg., Hval- og Torsketran 353 170 Kg.; til Fécamp Is 670 Tons; til La Rochelle Is 916 Tons; til Rouen Is 865 Tons, Træmasse 39 021 040 Kg., Hval- og Torsketran 4 390 Kg.; til Trouville, Deauville Is 1 315 Tons; tilsammen Is 14 567 Tons, Træmasse 48 552 384 Kg., Spiritus 30 224 Liter, Hestekosøm 162 000 Kg., Hval- og Torsketran 366 256 Kg., Huder og Skind 14 880 Kg.

Den i berørte Opgave omnævnte Import til Vicekonsulsstationerne har foregaaet direkte fra Sverige og Norge, med Undtagelse af det til Dunkerque indførte Parti Tran, som ankom via Hull eller Rotterdam.

Foruden den i Opgaverne for 1889 angivne Import indførtes af forarbejdet Træ (ouvrages en bois) fra Sverige til Bordeaux, Dunkerque og Rouen resp. 1 943 Kg., 1 599 Kg. og 100 Kg., samt fra Norge til Boulogne-sur-Mer 462 526 Kg.

Havreindførselen til dette Distrikt nedgik betydeligt under forrige Aar, som Følge af, at der i Frankrige var bleven indhøstet en rig Afkastning, medens det modsatte skal have været Tilfældet i Sverige og Norge. De raadende Priser paa det sidste Aars Vare umuliggjorde nogen Transaktion med franske Konsumenter, idet denne Kornart noteredes 3 à 5 fr. lavere i franske Havne, end hvad den kunde leveres for fra svensk eller norsk Havn. Til Distriktets Havne indførtes fra Sverige af denne Artikel af 1888 Aars Høst 21 851 343 Kg. (deri indbefattet det til Hovedstationen ankomne Kvantum). Fra Norge indførtes blot en ubetydelig Kvantitet, nemlig til Hovedstationen 29 817 Kg. (mod 993 500 Aar 1888). Indførselen af Varen fra Sverige, Aar 1888, beløb sig til 65 758 575 Kg., saa at Nedgangen i denne Import har mod foregaaende Aars ei været mindre end 43 907 232 Kg. Den samme Formindskelse har ogsaa under sidstledne Aar gjort sig gjældende med Hensyn til Havreimporten fra Rusland. Som Exempel kan anføres, at medens der til Rouen under 1888 indførtes fra Rusland 123 703 500 Kg. var Importen til nævnte Sted i 1889 ei større end 42 923 400 Kg. Af Vicekonsulatet dersteds ere Priserne opgivne at have varieret mellem fr. 15 à 15.50 for 100 Kg. svensk sort Havre leveret i Rouen, og fr. 12 à 12.50 for sort Libau Havre.

Lokalpriserne hersteds er af et Firma opgivet at have været for 100 Kg. leveret fra Magasin fr. 17.75 à 18 fr. (heri indberegnet Tolden 3 fr. pr. 100 Kg.) under Januar—Juli, 20 à 19.50 fr. under August—Oktober, 19 fr. under November og December 1889.

Isimporten til Havne i Distriktet har for 1889 været 17 961 Tons mod 13 564 Tons under 1888.

I Begyndelsen af forrige Aar bleve mange Salg effektuerede til yderst lave Priser, nemlig 13 fr. Vaarskibning, senere paa Aaret betaltes 15 fr., men det kan befrygtes, at Exportørerne især for Høstskibningernes Vedkommende har lidt Tab. Høstnoteringerne steg derfor, men Kontrakter for Leverans i indeværende Aar er ikke destomindre bleven afsluttet til lave Priser.

Af Træmasse angives Indførselen fra Sverige til Distriktets Havne (Hovedstationen indberegnet) at have været 7 503 439 Kg. mod 8 337 849 Kg. i 1888, og fra Norge 62 516 033 Kg. mod 44 252 449 i 1888. Importen fra Sverige er altsaa nedgaaet med 874 410 Kg., hvorimod den for Norge viser en Tilvæxt af over 18 000 000 Kg.

Priserne holdt sig i Begyndelsen af forrige Aar ganske godt, men gik gradvis ned til fr. 11*) cif. Håvre og Rouen, hvilken Pris aldrig har været seet tidligere. Grunden er at søge i forceret Overproduktion; thi dersom Forøgelsen af Produktionen havde staaet i Forhold til Forøgelsen i Forbruget, havde denne Industri kunnet vedblive at være indbringende, medens den nu for mange har bragt Tab. Varen skibes hovedsagelig til Rouen og Håvre, for derfra at expederes videre til de rundt om i Landet liggende Fabriker.

Kemisk Træmasse fabrikeres nu saa billigt og i saa store Kvantiteter her i Landet, at det er vanskeligt for den fremmede Vare at kunne konkurrere; men denne Industri skal heller ikke være lønnende for de franske Producenter; en af de største af disse er gaaet over til Fabrikation af Papir, og flere andre arbeide med Tab. Markedets Stilling for den skandinaviske Vare synes derfor alt andet end god.

Af den mekaniske Træmasse vil Forbruget efter al Sandsynlighed holde sig, forudsat Varen fremdeles skulde blive toldfri.

Af svenek Jern er Importen til Rouen betydelig forøget, nemlig fra 1 768 272 Kg. i 1888 til 3 827 735 Kg. i 1889 eller en Tilvæxt af ca. 65 %. Den under Aaret 1889 stedfundne Prisstigning har altsaa ikke for Rouens Vedkommende havt nogen Indflydelse paa Tilvæksten i Importen. Herved maa imidlertid erindres, at det lokale Forbrug af Jern dersteds er af liden Betydning, den største Del af Varen forsendes fra Rouen videre til det Indre af Landet. Til Rouen indførtes i forrige Aar fra Sverige 3 811 Kg. Hestekosøm og Jern, hvilket Parti er medregnet i det ovennævnte Importziffer for 1889. (Angaaende Indførselen af svensk Jern til Bordeaux, henvises til, hvad derom nedenfor er indtaget af Vicekonsulens Aarsberetning.)

Priserne paa svensk Jern, inkl. Fragt og Assurance, leveret fra Skibsborde har i Håvre været, som følger:

For 100 Kg. exclusive Tolden, som er 5 fr. pr. 100 Kg:

1889 April 17.50 fr. for valset Jern og 19.50 fr. for hamret Jern, August 19 fr. og 21 fr., Oktober 22 fr. og 21.50 fr., November 24.50 fr. og 23.50 fr., December 24.50 fr. og 24 fr.

Med Hensyn til sidstledne Aars Indførsel til Bordeaux af saadanne Varer, som for Sveriges og Norges Handel eller Skibsfart kan have særskilt Interesse, har de forenede Rigers Vicekonsul dersteds i sin Aarsrapport udtalt sig saaledes, som nedenstaaende Oversættelse udviser:

1) Jern og Staal. Indførselen af Staal har tiltaget fra 112 713 Kg. Aar 1888 til 214 277 Kg., hvoraf 172 992 Kg. fra Sverige, 18 000 Kg. fra Østerrige, 14 000 Kg. fra England og 7 500 Kg. fra Belgien (Aar 1888 var den direkte Indførsel fra Sverige 81 480 Kg.). Af Stangjern (tilberedt med Trækul) er derimod Importen nedgaaet med ca. 35 %, eller fra 2 982 969 Kg. Aar 1888, til 1 910 000 Kg. det sidstledne Aar. Denne Artikel er under begge Aar ankommet hovedsagelig fra Sverige under direkte Import (resp. 2.9 Mill. Kg. og 1.8 Mill. Kg.) med svenske Dampskibe fra Stockholm og Gøteborg (Aar 1889 3 Dampskibe 16 Reiser med tilsammen 1 820 Tons Jern).

2) Trælaster. Af Bjelker og firhugget Virke har Importen — i Modsætning til, hvad der har været Tilfældet med skaaret og høvlet Last — tiltaget ret betydeligt, idet denne ifølge Toldopgaverne for 1889, har ud-

*) Beregnet efter 100 Kg. tør Træmasse.

gjort: for Virke af Gran og Furu 7 188 000 Kg. (mod 6 040 000 Kg. 1888) samt af Eg 1 554 000 Kg. (mod 403 000 Kg. Aar 1888). Denne Indførsel sker hovedsagelig fra Tydskland, hvorfra Aar 1889 hidførtes hele den nævnte Kvantitet af Egelast og over $\frac{9}{10}$ af den øvrige Import.

b. Skaaren Trælast af Gran og Furu udviser derimod en Nedgang af over 20 %, da Importen ifølge sidstledne Aars Toldopgaver har udgjort 58 020 100 Kg. mod 83 034 000 Kg. Aar 1888 — eller reduceret (efter 600 Kg. pr. Kbm.) til Ptbg. Std. 20 921 Std. mod 29 634 Std. 1888. Ifølge private Opgaver over Aarets Trælastimport, hvilke Opgaver, da den gjælder en toldfri Artikel som denne, bør kunne ansees som baade nøiagtigere og mere fuldstændig udarbejdet, har den omhandlede Import beløbet sig til 23 291 Ptbg. Std. — mod 35 683 Ptbg. Std. Aar 1888 — nemlig (for det sidstledne Aar): med 30 Fartøier fra Sverige 8 671 Ptbg. Std., 23 fra Norge 3 960 Do., 14 fra Finland 4 034 Do., 4 fra Rusland (Østersøen) 965 Do., 11 fra Do. (det hvide Hav) 2 726 Do., 11 fra britisk Nordamerika 2 735 Do. og 1 fra de forenede Stater (N. A.) 200 Do., tilsammen 94 Ladninger og 23 291 Ptbg. Std.

I den nævnte Indførsel have de forenede Rigers Fartøier deltaget, som følger:

Fra Sverige 16 svenske Dampskibe, efter Førernes Opgaver 4 109 Ptbg. Std. og 1 norsk Seilfartøi, 190 Do. tils. 4 299 Do.

Fra Norge 2 svenske Dampskibe, 292 Ptbg. Std., 11 norske Do., 741 Do., 1 svensk Seilfartøi, 213 Do. og 5 norske Do., 420 Do., tils. 1 666 Do.

Fra Finland 3 Seilfartøier, 426 Ptbg. Std., Rusland: Østersøen 1 Do., 145 Do., Archangel 2 svenske Do., 504 Do. og fra britisk Nordamerika 10 norske Do., 1 956 Do., tils. 52 Fartøier og 8 996 Ptbg. Std.

I Forbindelse hermed fortjener at omnævnes, at Indførselen af Egeplanker og Stav (bois de chène sciés) ifølge Toldopgaverne for 1889 er nedgaaet til 1 995 000 Kg., (deraf 1.6 Mill. Kg. fra Tydskland og 300 000 Kg. fra Østerrige — mod en Import af 2 897 000 Kg. Aar 1888 — medens den hele Indførsel af Egevirke, indberegnat Planker og Stav, fra Stettin og Danzig, ifølge nævnte private Opgaver, skulle under det sidstledne Aar have bestaaet af 25 Ladninger og 7 334 tyske Læster — mod lige saa mange Ladninger og 5 888 Læster Aar 1888. Fra Danzig ankom under forrige Aar 1 norsk Dampskib med 220 Tons Egestav.

c. Artikelen høvlede Bord, som Aar 1888 havde nedgaaet med 20 % mod Indførselen under 1887, udviser for det sidstledne Aar en yderligere Nedgang med næsten samme Procentantal, eller ifølge Toldopgaverne fra 4 220 634 Kg. til 3 445 200 Kg., eller (à 500 Kg. pr. Kbm.) fra 1 809 Ptbg. Std., Aar 1888, til 1 475 Ptbg. Std., Aar 1889.

Deraf importeredes fra Norge 1 066 Ptbg. Std. (ca. 70 %), fra Sverige 97.5 Do. og fra Rusland (Østersøen) 303 Do.

I denne Import har et norsk Dampskib (2 Reiser) og et norsk Seilfartøi hidført tilsammen 521 Ptbg. Std. fra Norge, samt et norsk Seilfartøi 228 Ptbg. Std. fra Finland.

3) Træmasse. Indførselen er aftaget endel, nemlig fra 7 794 421 Kg. til 7 141 364 Kg.; men har imidlertid været større end noget af de foregaaende Aar, med Undtagelse af 1888. Af sidstledne Aars Indførsel er efter Toldopgaverne ankommet: fra Norge 5 971 557 Kg., Sverige 398 400 Kg., Belgien 662 215 Kg., Rusland (Finland) 25 750 Kg. og fra andre Lande 83 352, tils. 7 141 364 Kg.

Med svenske og norske Fartøier er ifølge vedkommende Føreres Opgaver ankommet:

	Vaad Masse.	Tør Masse.	Reduceret til vaad Masse. Tilsammen.
	Kg.	Kg.	Kg.
Fra Norge med 13 norske Dampskibe .	4 742 000	888 500	6 519 000
„ Sverige „ 9 svenske — .	230 000	197 000	614 000
Summa	4 972 000	1 085 500	7 143 000

mod, efter de tilsvarende Opgaver for 1888: fra Norge 6 014 000 Kg. og fra Sverige 823 000 Kg., tils. 6 837 000 Kg.

4) Is. Deraf ankom fra Norge 2 Ladninger (med 2 norske Seilfartøier) tils. 770 Tons, mod 1 Ladning 380 Tons, Aar 1888.

5) Hesteskosøm. For denne Artikel findes ingen særskilt Rubrik i den franske Toldtarif, da Artiklen nemlig indgaar under Kategorien „clous forgés“, af hvilken Vare indførtes 425 613 Kg. mod 513 895 Kg. Aar 1888. Af forrige Aars Import ankom fra Norge 161 519 Kg. og fra Tydskland 211 315 Kg., medens Importen fra Norge for 1888 oversteg den samme fra Tydskland (fra Norge 256 000 Kg. og fra Tydskland 201 000 Kg.). Den nævnte Import fra Norge fandt Sted med 1 Dampskib (12 Reiser) udlosende hersteds tils. 162 Tons Hesteskosøm.

6) Torskerogn. Indførsel 144 095 Kg. — deraf intet fra Norge, uagtet den største Del af Importen fra Holland (61 113 Kg.) og fra England (8 493) antagelig har været af norsk Oprindelse. Omtrent Halvparten af denne Import tilførtes fra Nord Amerika. Aar 1888 udgjorde Indførselen af Torskerogn 620 303 Kg.

7) Stokfisk. Importen, som for Aar 1888 blot beløb sig til 88 000 Kg. er steget til 1 350 000 Kg., hvoraf 109 000 Kg. ankom fra Holland og 26 000 Kg. fra England.

8) Havre. Import 14 410 300 Kg. mod 12 584 900 Kg., Aar 1888. Den største Del af sidstledne Aars Import er ankommet fra Rusland (10 634 700 Kg.), medens $1\frac{1}{2}$ Mill. Kg. indførtes fra Tydskland, 1.2 Mill. Kg. fra Portugal og 1 Mill. Kg. fra Provindsen Algier. Et svensk Dampskib hidførte fra Libau, ifølge vedkommende Førers Opgave, 960 Tons.

9) Tjære. Af Tjære, udvunden af Træ, indførtes fra Tydskland og England 1 104 Kg. — mod 125 100 Kg. Aar 1888. Derimod er Importen af mineralsk Tjære steget fra 1.7 Mill. Kg. 1888 til $7\frac{1}{2}$ Mill. Kg., for den største Del fra England (7.4 Mill. Kg.).

En mindre Kvantitet, 10 000 Kg., opgives at være ankommet fra Norge.

10) Huder og Skind. Indførsel 25 851 366 Kg. (mod 19 301 251 Kg. 1888), hovedsagelig fra Sydamerika (Argentina og Uruguay) med $24\frac{1}{2}$ Mill. Kg., samt fra Australien $\frac{3}{4}$ Mill. Kg. Ifølge Toldopgaverne ankom fra Norge 13 405 Kg. (mod 20 400 Kg. 1888). Et norsk Dampskib har ifølge meddelt Opgave fra sammes Fører hidført af denne Artikel 14 880 Kg. (Kohuder og Kalveskind).

11) Gadesten. (Pavés de grés). Indførsel (fra Belgien) 7 081 200 Kg. — mod 5 625 000 Kg. Aar 1888.

12) Spiritus. Indførselen af denne Artikel, som allerede Aar 1888, sammenlignet med Importen for 1887, var reduceret til en Ubetydelighed, er under sidstledne Aar yderligere nedgaaet med fulde 33 %, nemlig fra 469 315 Liter („alcool pur“ = 100 %) til 310 466 Liter. Deraf er fra Tydsk-

land ankommet 253 000 Liter mod 384 000 Liter Aar 1888; Norges Deltagelse i denne Import er derimod forøget fra 19 608 Liter 1888 til 30 224 Liter, hvilket Kvantum er ankommet fra Kristiania med 1 norsk Dampskib (3 Reiser). Herved maa imidlertid bemærkes, at i de af det norske Toldvæsen for nævnte Export udfærdigede Dokumenter, hvilke ere blevne foreviste i Vicekonsulatet i Bordeaux, er Kvantiteten opgivet at udgjøre tils. 31 375 Liter.

13) Petroleum. Denne Artikel, af hvilken en ikke ubetydelig Indførsel finder Sted fra Amerika til Bordeaux, turde ogsaa fortjene at omnævnes, da der for denne Import udfordres Seilfartøier af større Tonnage, ligesom ogsaa adskillige saadanne norske Fartøier samt et og andet svensk Skib har deltaget i denne Fart. Af raa Petroleum indførtes under forrige Aar 22 019 345 Kg. mod 17 375 521 Kg. Aar 1888 og 20 488 964 Kg. Aar 1887. Sidstledne Aar indklareredes i Bordeaux, i denne Fragtfart, 2 norske Fartøier dr. resp. 1 194 og 678 Tons, samt under 1888, 5 ligeledes norske Fartøier dr. gjennemsnitlig 926 Tons. Foruden disse Fartøier har imidlertid i den nævnte Indførsel deltaget flere andre norske Seilskibe, hvilke under de nuværende Forholde ikke forekomme i Vicekonsulatets Skibsliste.

Om eventuel Indførsel til Rouen af svenske eller norske Landbrugsredskaber omnævnes i den fra derværende Vicekonsulat indsendte Aarsberetning for 1889, at ihvorvel Udsigterne til Salg af saadanne Produkter ikke kunde siges at være særdeles store, er der efter de autillede Undersøgelser Anledning til at formode, at mindre Redskaber, saasom Plouge, muligens skulde finde et Marked dersteds, under Forudsætning af at Exportørerne vare villige til at overtage Resikoen med det ved et Introduktionsforsøg forbundne Udgifter. Lykkedes man at kunne faa Omegnens Landbrugere til at erkjende Fabrikaternes Godhed, turde det antages, at et ikke ubetydeligt Parti kunde afhendes paa Pladsen, aldenstund Rouen udgjør Middelpunktet for et ganske vidtomfattende Landdistrikt, hvilket bedst synes at belyses deraf, at Stedet er Sædet for flere Foreninger, hvis Virksomhed gaar ud paa at understøtte og forfremme Landbrugsvæsenet. Disse Foreninger ere: „Comices Agricoles“, „Syndicat Agricole“ og „Chambre Consultative d'Agriculture de la Seine Inférieure“. I Rouen er endvidere den kemiske Landbrugskontrolstation for Departementet Seine Inférieure etableret.

Ifølge det franske Toldvæsens statistiske Tabeller, som ikke ere tilgængelige længere end for Aaret 1888, har den direkte Indførsel af svenske og norske Varer til hele Frankrig opgaaet til nedennævnte Værdier:

Indførselen fra Sverige Aar 1888: Uforarbejdede Trævarer fr. 40 126 281, Kornvarer (uformalede) fr. 9 483 418, Rujern, Stangjern og Staal fr. 2 974 961, Træmasse (drilles) fr. 2 205 366, forarbejdet Træ fr. 904 199, utilberedede Huder og Skind fr. 438 586, Porcelænsleer fr. 244 229, Sirup fr. 136 120, andre Varer fr. 343 450, tilsammen fr. 56 856 610.

Ved Sammenligning med Sveriges hele Import af Frankrige under Aaret 1887 bemærkes, at for 1888 er Værdien af Tilførselen tiltaget for følgende Artikler: for uforarbejdede Trævarer med fr. 56 645, for Kornvarer fr. 3 082 736, for Jern og Staal fr. 341 513, samt for Træmasse fr. 1 421 268.

Derimod er Værdien for 1888 Aars Import til Frankrige af svenske Produkter aftaget: for forarbejdet Træ med fr. 190 683, for Huder og Skind med fr. 222 162.

Den hele Indførselsværdi for Sveriges Import til Frankrige viser en Tilvæxt for Aar 1888, mod den samme for 1887 af fr. 4 335 002.

Indførselen fra Norge Aar 1888: Uforarbejdede Trævarer fr. 13 675 425, Træmasse (drilles) fr. 9 132 958, forarbejdet Træ fr. 3 317 238, Torske- og Makrelrogn fr. 2 137 946, Kobbermalm fr. 1 271 865, Verktøi og Metalarbejde fr. 788 607, utilberedede Huder fr. 293 878, Fartøier, søgaaende fr. 247 720, Hval og Torsketræn fr. 229 536, Hvalfinner uforarbejdede fr. 242 828, Fiskelim fr. 222 960, Is fr. 205 413, Havre (uformalet) fr. 141 787, Oxalsyre fr. 76 496, andre Varer fr. 643 100, tilsammen fr. 32 627 757.

Den hele Import fra Norge til Frankrige for Aar 1888 viser en Tilvæxt i Værdien mod det foregaaende Aars af fr. 11 022 228.

Ved Sammenligning mellem Importzifferne for Aarene 1887 og 1888 sees Værdien af Indførselen under sidstnævnte Aar at have tiltaget for nedenstaaende Varer: for uforarbejdet Træ med fr. 6 223 584, for Træmasse fr. 3 460 252, for forarbejdet Træ fr. 615 549, for Torske- og Makrelrogn fr. 229 234, for Kobbermalm fr. 436 615, for Fartøier fr. 13 000, samt Oxalsyre fr. 22 792.

For Aaret 1888 bemærkes derimod en Nedgang i Værdierne af Norges Import til Frankrige, mod 1887 Aars, for nedennævnte Artikler: for Verktøi og Metalarbejde med fr. 14 364, for utilberedede Huder med fr. 24 085, samt for Hval- og Torsketræn med fr. 58 283.

Frankriges Export til Sverige angives i den franske Toldstatistik at have for Aar 1888 havt en Værdi af fr. 8 915 866, mod i 1887 fr. 8 038 017, 1886 fr. 9 624 030, 1885 7 800 124, 1884 8 040 285, 1883 7 660 691, 1882 7 529 545.

De ovennævnte Aar omfatte den Periode, hvis Exportziffre ere tilgængelige, siden den med Frankrig afsluttede seneste Traktat traadte i Kraft.

Frankriges Export til Norge har under 1888 havt en Værdi af fr. 5 223 151, mod for Aar 1887 fr. 4 667 162, 1886 fr. 5 465 355, 1885 fr. 5 297 653, 1884 fr. 7 767 731, 1883 fr. 8 174 517, 1882 fr. 7 374 013.

Om Udførselen af Vin og Druebrændevin fra Bordeaux under sidstledne Aar anfører derværende Vicekonsul i sin til Generalkonsulatet afgivne Aarsberetning følgende, her i Oversættelse gjengivet:

Udførselen af Vin fra Bordeaux, har under Aaret 1889 opgaaet til 118 125 707 Liter, deraf 110 181 714 Liter paa Fade og 7 943 993 Liter paa Flasker, imod en Udførsel under det foregaaende Aar af 111 307 702 Liter, hvoraf 104 068 893 Liter paa Fade og 7 238 809 Liter paa Flasker.

Deraf exporteredes:

			1889. Liter.	1888. Liter.
Til Sverige paa	Fade	1 093 155		324 489
" — "	Flasker	178 844		149 011
			1 271 999	473 500
" Norge "	Fade	355 303		230 575
" — "	Flasker	60 293		41 998
			415 596	272 555
			Tilsammen 1 687 595	746 055

Af Druebrændevin har Udførselen under det sidstledne Aar udgjort 6 354 302 Liter („alcool pur“) — deraf 3 978 629 Liter paa Fade og

2 375 673 Liter paa Flasker — imod. for Aar 1888 5 874 789 Liter deraf paa Fade 3 603 028 Liter og paa Flasker 2 271 761 Liter.

Heraf exporteredes:

		1889. Liter.	1888. Liter.
Til Sverige paa Fade	550 810		484 774
„ — „ Flasker	51 104		38 464
	602 914		523 238
„ Norge „ Fade	213 355		181 421
„ — „ Flasker	6 520		6 644
	219 875		188 065
Tilsammen	822 789		711 303

For direkte Export af Druebrændevin, som søveis udførtes til Sverige, er under sidstledne Aar ved Vicekonsulat i Bordeaux, i Henhold til Art. 8 af den gjældende Handelstraktat, bleven legaliseret et Antal af 974 Certifikater og Erklæringer, samt undtagelsesvis for Norge (Christiania) 2 Toldcertifikater og 1 Deklaration, imod 930 lignende Legalisationer for Sverige og 1 for Norge under det foregaaende Aar. Blandt de omhandlede Legalisationer vedkommende 1889 Aars Export til Sverige, angik 299 Toldcertifikater og de øvrige Oprindelsesbeviser Exportører etablerede i de 2de Departementer Charente (mod 269 Toldcertifikater Aar 1888). Den saaledes angivne Udførsel søveis til Sverige har udgjort 2 523 Fade af varierende Størrelse, indeholdende, efter hvad der er bleven opgivet, 816 702 Liter saakaldet Cognac (af varierende Alkoholstyrke for de forskjellige Slags Fade m. v.) mod 2 401 Fade, indeholdende 814 063 Liter Aar 1888.

Den Paanyfødelse, som i Aaret 1887 tog sin Begyndelse med Hensyn til Departementets (Girondes) Vinproduktion — idet at Resultatet af 1888 Aars Vinhøst i kvantitativ Henseende med fulde 67 % oversteg Gjennemsnitsafkastningen for Aarene 1879—87 (som havde andraget til ca. $1\frac{1}{2}$ Mill. Hektoliter), medens 1887 Aars, hvad Kvaliteten angaar, udmærkede Vinhøst havde været 33 % under nævnte Gjennemsnitsafkastning, hvorimod 1889 Aars Vinhøst med omtrent samme Procentantal havde oversteget denne — har endnu ikke kunnet gjøre sig gjældende i den Grad, at den udenlandske Vinimport for det herværende Exportmarkeds Behov i væsentlig Mon har kunnet aftage — ligesom det ogsaa turde være usikkert, om det overhovedet vil blive Tilfældet, da den forøgede Produktion snarere kan ventes at foranledige en tiltagende Export til Udlandet, end en Formindskelse af en Tilførsel, som allerede har henved 10 Aars Hævd — uagtet en vis Indflydelse, fremkaldet ved de forandrede Forholde, uden Tvivl har vist sig. Den omhandlede Import har nemlig for Aar 1889 været omtrent 16 % mindre end den modsvarende Indførsel for hvert af Aarene 1887 og 1888, samt en Ubetydelighed (25 000 Hektoliter) under 1886 Aars Import. I Lighed med, hvad Tilfældet har været under de 2de nærmest foregaaende Aar, har denne Indførsel alligevel fremdeles været større end det modsvarende Aars Export, nemlig 32 %, hvorimod det omhandlede Procentantal for 1886, 1887 og 1888 har været resp. 30, 62 og 87 %. For Aarene 1882—1885 har denne Tilførsel været noget lavere end den modsvarende Export (omtrent 10 % for hvert af Aarene), medens Importen Aar 1881 for første Gang viste sig at være større end Exporten.

Den omhandlede Import har fra nedennævnte Lande udgjort:

	Aar 1889:	Aar 1888:
Fra Spanien	67 559 548 Liter	64 269 420 Liter
„ Portugal	62 265 273 —	84 480 379 —
„ Provindsen Algier . .	25 940 763 —	26 902 317 —
„ Østerige	16 127 302 —	17 376 142 —
„ Tyrkiet	1 616 409 —	997 161 —
„ Italien	1 452 939 —	13 745 421 —
„ andre Lande	1 441 800 —	678 812 —
Tilsammen	176 404 034 Liter	208 449 652 Liter“.

Om Bordeaux Klipfiskmarked anfører bemeldte Vicekonsul, at Stedets Udførsel af Varen under det sidstledne Aar har beløbet sig til 9 857 197 Kg. mod 11 048 119 Kg. Aar 1888 (af hvilken Kvantitet blot en ringe Mængde — 63 044 Kg. Klipfisk Aar 1889, mod 41 256 Kg. Aar 1888), er bleven exporteret enten som Proviant til Fartøier eller under udenlandsk Flag, og for hvilken Kvantitet saaledes ingen Exportpræmie er bleven godtgjort. For den øvrige under 1889 udførte Kvantitet er til Bordeaux Exportører udbetalt i Præmie et Beløb af frcs. 1 567 072, mod 1 761 098 frcs. Aar 1888. Tilførselen fra det franske Havsfiske (som ifølge Toldopgaver anslaaes til 26 897 501 Kg. Aar 1889, mod 26 915 927 Kg. Aar 1888) har, efter de for Bordeaux Marked udarbejdede specielle Opgaver, udgjort 27 185 475 Kg. for Aaret 1889, mod 26 276 923 Kg. Aar 1888.

Angaaende de i Distriktets Havne udførte eller i Arbejde værende Havneforbedringer under sidstledne Aar, kan omnævnes, at Calais nye Dokker m. v. efter henvend 12 Aars Arbejde og et Udlæg af ca. 60 Mill. frcs. ifjor Sommer aabnedes for Skibsfartens Benyttelse. Nævnte Havn er derved bleven en af de bedste i Nordfrankrige samt tilgængelig for de største Fartøier 3 Timer før og efter Høivande.

I Fécamps Havn fortsættes fremdeles med Forbedringen af derværende Dokker. Til Fuldførelse af nævnte Arbejder bemyndigedes Handelskammeret dersteds ved Regjeringsdekret af den 23de August f. A. at optage et Laan paa indtil frcs. 615 000.

I Rouen aabnedes under sidstledne Aar et nyt Havnebassin for de Skibe, som losse Petroleum dersteds. En Ophalningsbedding, Slipen „Labat“ toges i Brug under forrige Aar i nævnte Havn; men ifølge Indberetning fra derværende Vicekonsulat, synes det som at man ikke altid kan paaregne at kunne benytte samme, aldenstund Sand og Mudder trænger sig ind ved Høivande, hvorved Ophalningsmateriellet gjøres ubrugeligt. Flere Dampskibe, deriblandt et Par norske, saa sig derfor satte i den Nødvendighed at begive sig til Håvre for at reparere. Den omhandlede Ophalningsbedding er 90 Meter lang og kan optage et Fartøi af 95 Meters Længde.

I Trouville-Deauville er Arbeidet med Forbedring af det ydre Havnebassin (Sas éclusé) nu paabegyndt og det antages, at denne Udbedring vil være afsluttet til Foraaret 1891. Fartøier af større Drægtighed ville da kunne besøge Havnen.

Fra Vicekonsulen i Caen er bleven indberettet, at Seilleden til Stedets Havn fremdeles er god. Derværende Havne- og Brobygningsautoriteter ere beskæftigede med at udarbejde Forslag til Arbejder, hvorved Havnen skulde gjøres tilgængelig for Fartøier af større Tonnage. Endvidere omnævnes bemeldte Vicekonsul, at Stadens Myndigheder har ladet konstruere nye Dokker for Skibe med Petroleums- og andre Olieladninger. Disse Bassiner er beliggende lige ved Havnen og langs med Jernbanelinien.

I Staden Rocheforts Havn forlænges den derværende Tørdok; til Bestridelse af de dermed forbundne Udgifter bemyndigedes nævnte Stad at optage et Laan, hvorhos, ved Regjeringsdekret af 29de Juli f. A., en Tarif for den Betaling, som skal erlægges for Benyttelsen af Tørdokken, udfærdigedes. (Skrivelse til det Kgl. Departement for det Indre af den 8de August 1889 No. 114).

I sin til Generalkonsulatet indsendte Aarsberetning for 1889 omnævner de forenede Rigers Vicekonsul i La Rochelle, at den nye Havn ved La Pallice, som er beliggende 5 Kilometer fra La Rochelle, kan ventes at blive færdig for Trafik mod Slutningen af dette Aars Sommer. Havnen La Pallice har dybt Vande, ligesom Adkomsten til samme er let og sikker samt Seilleden dyb, hvorfor det antages, at saavel Handelen som Skibsfarten vil faa store Fordele af denne Havn, som har kostet Staden La Rochelle, derværende Handelskammer og den franske Stat en Udgift af over 19 Mill. frcs. Dampskibsselskabet „La Compagnie Générale Transatlantique“ har allerede erholdt en Konsession paa 300 Meters Kailængde i den Bassin, som danner en Fortsættelse af den omhandlede Havn, og dette ansees som et godt Varsel for La Rochelles kommercielle og maritime Fremtid.

Om de under Arbejde værende Havneudbedringer i Bordeaux meddeler Vicekonsulen i sin Aarsberetning følgende, her gjengivet i Oversættelse:

„De Arbejder, som allerede siden flere Aar tilbage er bleven foreslaaet, og som delvis ere paabegyndte, saavel for at gjøre Indløbet til Bordeaux dybere, som for at bringe i Orden den herværende Havn, saaledes som den moderne Skibsfarts Krav udfordrer, fortsættes indtil nu temmelig langsomt men alligevel, efterat Arbeidet inde i det egentlige Havneomraade Aar 1888 paabegyndtes for Kaibygningernes og for Ordningen af den herværende Doks („bassin à flot“) Vedkommende, noget livligere end forhen. For Udførelsen af disse Arbejder har det herværende Handelskammer, ved Lovene af den 5te Juli 1885 og den 2den August 1887, erholdt Bemyndigelse til at optage Laan, samt til Forrentning og Amortering af disse Laan at oppebære Afgifter af Skibsfarten, med 12 centimes pr. Ton, efter den førstnævnte Lov og med 60 centimes efter den sidstnævnte. Den Oppebørsel, som i Henhold til den ældre Lov har fundet Sted under det sidstledne Aar, har opgaaet til frcs. 156 134 (mod frcs. 151 467 for Aar 1888) og frcs. 658 611 efter Loven af 1887 (mod frcs. 641 461 Aar 1888). I Forbindelse hermed kan jeg ikke undlade at berøre, at Bordeaux, med Hensyn til den Betydning, denne Plads hidtil har indehavt, synes at have at frygte en farlig Konkurrent i La Rochelle, hvor storartede og netop for den større Skibsfart beregnede Dokarbejder nu finde Sted og inden kort Tid kunne forventes at blive afsluttede, paa samme Tid som man her synes at forsinkes af Diskussioner om den ene eller den anden Detail i gamle Forslag, hvilke vanskelig kunne ansees for at modsvare vor Tids Fordringer, — med Risiko at gaa Glip af Tiden“.

Om Forandringer i Seilleden paa Seinefloden mellem Honfleur og Rouen anføres i Aarsberetningen fra Vicekonsulatet i sidstnævnte Plads følgende, her gjengivet i Oversættelse:

„Under Aaret 1889 har Flodsen forandret sit Leie, i Retning mod den s. k. Ratierbank, og det hidtil befulgte System for Nedlægning af Bøierne er i et og alt bleven underkastet Ændring. Efterat det engelske Dampskib „Border Chieftain“ den 28de Marts 1889 havde forlist lige udenfor Honflur, besluttedes det at forøge Bøiernes Antal betydeligt, saa at Afstanden mellem dem i væsentlig Grad blev formindsket. For nærværende

er Flodsengens Rende afmærket med 30 à 40 uligeartede Bøier, alle af let Konstruktion, for at Omflytning uden Vanskelighed kan finde Sted. Disse Bøier ere udlagte paa en Afstand mellem hverandre af 800 à 1 000 Meter langs Seilleden og fra 300 til 400 Meter mellem Seilledens begge Sider. Bøierne paa Rendens ene Side ere desuden anbragte saaledes, at et Fartøi altid befinder sig paa 500 Meters Afstand fra en anden. Dette System synes at være hensigtsmæssigt, paa samme Tid som der udfordres megen Opmærksomhed og Nøiagtighed til at ved Hjælp af Bøierne følge Rendens Ændringer. For at lettere kunne udføre sit Hverv, ere de Personer, som have at vaage over Bøiernes Nedlægning, blevne forflyttede fra Quillebeuf til Honfleur.

Kort efter ovennævnte Dampskibs Forlis forandrede Seilleden sin Retning. Efter tidligere at have fulgt Flodsengens sydlige Bank forbi Honfleur, tog den en nordlig Vending ind imellem Amfard og Katierbankerne og derefter gik den sydlig om den sidstnævnte Bank, idet den bibeholdt denne Retning under Resten af Aaret. Denne Forandring har foranlediget, at Renden har været i mere ret Linie samt dybere, end hvad under flere Aar har været Tilfældet. Paa de grundeste Steder har Vanddybet ved lav Høivandsstand været 6 Meter og ved høi Flod 8 Meter.

Den forsøgsvis i Amfardbugten udlagte Fyrbøie er bleven slukket. Den kommer antagelig atter at tændes og gjøres flyttelig, ligesom de andre Bøier. Det skal ogsaa være Vedkommendes Mening med Tiden at forøge Fyrbøiernes Antal. Saa længe som vor Havneforordning foreskriver, at Dampskibe ved Nattetider ikke kunne frit og uhindret opgaa til og indtage sine Pladse i Havnen, er det jo imidlertid klart at saadanne Fyrbøier ikke ere af synderlig Nytte for at hindre Tidsspilde, hvorfor, dersom det er Meningen, at dette skal være deres Opgave, det nu gjældende Havnereglement maa forandres for at Øiemedet skal kunne opnaaes.

Reparationerne af Seineflodens Strandbredder er bleven fortsat i Overensstemmelse med de under Aaret 1883 fattede Beslutninger. Det halve Beløb af det, som da voteredes (fr. 9 400 000), er nu bleven anvendt. En yderligere Sum af fr. 800 000 skal under Aaret 1890 nedlægges i Arbeidet. Bardonvillepassagen er under Aaret bleven gjort 50 Centimeter dybere. Fordybningen af Grande Courronnepassagen i Nærheden af Rouen er ligeledes bleven fortsat under f. A. Det er Meningen at forøge Dybden paa de grundeste Steder af nævnte Passage med 1 Meter. Halvdelen af denne Fordybning atages at kunne erholdes Aar 1890. Skjøndt den omhandlede Passage ikke er farlig, forårsager den alligevel Tidsspilde. Det er ligeledes Ingeniørernes Hensigt at opmuddre de grundre Dele af „Le Trait“, i Nærheden af Caudebec, hvorefter alene de ved „Flaques“, beliggende ikke langt fra Aizier, komme at forblive i deres nuværende Tilstand, indtil Kamrene have bevilget de nødvendige Summer til Opmudring og Fordybning af sidstnævnte Sandbank,„.

I Forbindelse med Ovenstaaende kan anføres, at der af den franske Regjering under 8de November 1886 var bleven afgivet et Forslag om Bevilgning af ei mindre end 73 112 500 fr. til Udbedringer af Seinens nedre Løb og af Håvres Havn samt Indseilingsled. Disse betydelige Arbejder ere beregnede at skulle koste tilsammen 96 150 000 fr., nemlig 22 965 800 fr. for Seineflodens Vedkommende og 73 184 200 fr. for Håvres Havn m. v. Af den hele til de omhandlede Arbejder fornødne Sum skulde Departementet Seine Inférieure samt Stæderne Rouen og Håvre og deres respektive Handelskamre bidrage med en Fjerdedel eller 24 037 500 fr. Forslaget an-

toges af det franske Deputeretkeammer den 26de Januar 1889; men under Lovens Behandling i Senatet fremkom flere Ændringsforslag, hvilke vare af den Natur, at, om de havde blevet bifaldte, vilde baade Rouens og Håvres Import have lidt betydeligt deraf, idet nemlig Senatet vilde indføre for disse Havne en Tillægstold, hvis Beløb skulde tjene til Afbetaling af de af Staten forskudte Midler. Forslaget kommer sandsynligvis under fornyet Behandling under indeværende Aar, men der synes at herske stor Tvivl om, at det vil blive antaget.

Frankriges Kornhøst under forrige Aar angives at have været som følger: Hvede 112 150 192 Hektoliter, mod i 1888: 89 274 828 Hktl., Blandsæd af Hvede og Bug 5 034 400 Hktl., mod i 1888: 4 381 903 Hktl. Rug 24 499 500 Hktl., mod i 1888: 15 711 511 Hktl.

Det sidstledne Aars Afkastning ansees at have været særdeles god baade for Kvantitetens og Kvalitetens Vedkommende. Priserne paa Hvede inden Departementet Seine Inférieure har siden August forrige Aar fluktueret mellem 23 à 25 fr. pr. 100 Kg. For Rug har Noteringerne varieret fra fr. 13.50 indtil fr. 14.50, hvilken sidste Pris fremdeles opnaaes.

Udsigterne for indeværende Aars Høst i Frankrige siges at være særdeles lovende, da Vexten af Sæden overalt har været begunstiget af godt Veir og passende Regnmængde.

I den Hensigt at beskytte Landets Jordbrugere indgaves i Januar d. A. af endel Medlemmer af det franske Deputeredekammer et Forslag om fr. 1.50 Told af Mais, hvilken Artikel hidtil havde været toldfri. Dette Forslag blev overgivet til Behandling af en af Kammeret udnævnt Toldkommission, hvilken skal have afgivet Forslag om, at Tolden paa Mais skal erlægges med 3 fr. pr. 100 Kg. Det nævnte Forslag vil efter al Sandsynlighed snart komme til at behandles af Kamrene. For Rouens Vedkommende er dette Toldspørgsmaal af ikke liden Betydning, da der nemlig dersteds indføres store Kvantiteter af Varen for at anvendes til Destilleri af Brændevin, hvorved et stort Antal Personer ere sysselsatte og have sit udelukkende Livsophold.

Et andet endnu mere omfattende privat Lovforslag indleveredes den 19de November f. Aar af endel af Medlemmerne i det franske Deputeretkammer, ifølge hvilket Forslag dels nye og dels forhøjede Toldafgifter skulle i den franske almindelige Toldtarif fastsættes for endel fremmede Artikler, som paa en eller anden Maade berøre Frankriges Jordbrug eller i Forbindelse dermed værende Industrigrene. De i nævnte Lovforslag omnævnte Artikler, som berøre Sveriges og Norges Import til Frankrige, ere: Saltet Kjød, utilberedte Huder, Havremel, Brændevod, Trækul, Bygningstømmer, skaaren Trælast, Træmasse, samt Alkohol, Brændevin og Likører. Da man i Frankrige, saavidt det paa nogen Maade lader sig gjøre, søger at beskytte den indenlandske Produktion mod Konkurrentse fra Udlandet, er det at befrygte, at det omhandlede Forslag vil, om end ikke i sin Helhed, blive definitivt antaget af Kamrene.

Angaaende Frankriges Vinhøst under forrige Aar tillader jeg mig at medtage efterfølgende Uddrag af en fra Generalkonsulatet til det Kgl. Departement for det Indre af den 8de Januar d. A. afgiven Indberetning desangaaende:

I de officielle Opgaver over Vinhøsten for 1889 anslaaes Afkastningen at have været 23 223 600 Hl., hvilket Ziffer udviser en Formindskelse mod foregaaende Aar af 6 878 500 Hl., samt 6 708 100 Hl. mindre Udbytte end Middelhøsten for de 10 seneste Aar. Fjoraarets mindre Udbytte turde dels være at tilskrive den Skade, som er forvoldt af Phylloxeraen, i For-

ening med „Mildew“ og „Blackrot“ samt endnu en anden Parasit benævnt „Cochylis“, og dels af Veiret var ugunstigt under Vinrankens Blomstringstid samt Druernes Udviklingsperiode. Den nye Vins Kvalitet skal have vist sig at være god i det sydlige Frankrige, Champagne og Bourgogne, medens i visse andre Egne det skal have været nødvendigt at tilsætte Vinen med Sukker for at forbedre Varen. Fra de under dette Generalkonsulat hørende Vicekonsuler, som have sin Station i Departementer, hvor Vindyrkning finder Sted, er bleven indberettet, at i Departementet Charente havde Afkastningen været fordelagtig paa de Steder, hvor Vingaardene havde undergaaet methodisk Behandling mod Parasiter. Vinstokken havde saaledes for de bedst stelte Eiendommers Vedkommende givet et Produkt med en Gehalt af indtil 7 à 8° Alkohol, hvorimod andetsteds, hvor Jorden enten slet ikke eller blot i kortere Tid havde været underkastet Behandling mod Skadeinsekter, Vinen gav en Styrke af knapt 3 %. I det nævnte Departement var Vinens Beskaffenhed udfalden mere tilfredsstillende end under forrige Aar; men Kvantiteten havde været mindre. Vinstokkens stigende Forbedring synes derhos at være tilstede. Paa Øen Oléron viser Phylloxeraen at have udbredt sig end yderligere, men ved at anvende Midler mod „Mildew“ har man opnaaet en Høst af vel modne Druer, og Vinen har, isærdeleshed for den hvides Vedkommende, været af god Beskaffenhed. Paa Øen Ré har Udfaldet fornemmelig for den røde Vin været gunstig og Kvaliteten fremragende.

Vinafkastningen for Departmentet Gironde under Aaret 1889 kan anslaaes til 2 148 516 Hl. mod 2 666 535 Hl. Aar 1888 samt 1 154 519 Hl. Aar 1887. Om den nye Vares Beskaffenhed i sin Helhed er bleven udtalt, at de røde Vine har lykkedes godt, da de ere fyldige og rige paa Farve samt af fin Smag og passende Styrke, hvorfor de ansees at være 1888 Aars overlegne, hvorimod de ikke komme op mod den Vare, som produceredes Aar 1887. Det omnævnes i Forbindelse hermed, at det isærdeleshed har været de høit beliggende Vingaarde i Distriktet Médoc, som begunstigedes af en god Afkastning, medens de lavere beliggende Vinmarker ofte have givet et uheldigt Resultat. I det Hele taget turde det kunne siges, at Vinproduktionen viser sig at være i Fremadskridende.

I Departementet Landes var Vinhøsten større end det foregaaende Aar, men i Departementet Basses Pyrénées, hvor Udsigterne til en god Høst havde været de bedste, var Afkastningen paa mange Steder ujævn, paa Grund af det under Indsamlingen herskende skadelige Veir. Kvantiteten blev derfor kun som en Middelhøst, men Beskaffenheden opgives overhovedet at være god.

Frankriges Indførsel fra Kolonierne og Udlandet for Aar 1889 repræsenteres af nedenstaaende Værdier, sammenlignet med Importen for Aar 1888: Næringsstoffer 1889 1 407 279 000 fr., 1888 1 485 186 000 fr., Raavarer 1889 2 060 185 000 fr., 1888 1 906 752 000 fr., Manufakturvarer 1889 574 905 000 fr., 1888 545 053 000 fr., andre Artikler 1889 132 646 000 fr., 1888 115 914 000, tilsammen 1889 4 175 015 000 fr., 1888 4 052 905 000 fr.

Det vil af ovenstaaende Opgave bemærkes, at Indførselen af Næringsstoffer er aftaget med ca. 77 Mill. fr., hvorimod for de øvrige 3 Kategorier en Tilvæxt er tilstede med henholdsvis ca. 153½ Mill., 30 Mill. og 16¾ fr. Tilvæksten i Indførselen af Raavarer synes at vidne om en betydelig forøget Virksomhed for den franske Industri under det foregaaende Aar.

Sammenlignet med Aar 1888, har Værdierne af Udførselen fra Frankrige været for de 2de Aar, saaledes som følger: Næringsstoffer 1889

816 758 000 fr., 1888 669 270 000 fr., Raavarer 784 927 000 fr., 690 478 000 fr., Manufakturvarer 1 793 522 000 fr., 1 656 317 000 fr., andre Artikler 213 375 000 fr., 194 665 000 fr., tilsammen 1889 3 608 582 000 fr., 1888 3 210 730 000 fr.

Ifølge ovennævnte Talstørrelser, har altsaa 1889 Aars hele Export været ca. 398 Mill. fr. større end for 1888. Merexporten er tilstede for samtlige de 4 nævnte Kategorier, nemlig med ca. 147½ Mill. fr. for Næringsstoffer, 99½ Mill. fr. for Raavarer, 137¼ Mill. fr. for Manufakturvarer og 18¾ Mill. fr. for andre Artikler.

Nogen Forandring i de i dette Distrikt etablerede svenske og norske Firmaer har ikke fundet Sted. Som nyt oprettet norsk Handelshus i Håvre kan nævnes Firmaet Mikkelsen & Jolly, som indehaves af Nordmanden Tellef Michael Mikkelsen, og som driver Handel med Kul og Brændevad samt Stentøi.

Jens J. G. Nicolaysen.
t. f. Generalkonsul.

Melbourne.

Norske Fartøier.	Med Ladning.		I Ballast.		Summa.				Brutto- fragter. £
	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.	Deraf Dampskibe.		
							Ant.	Tons.	
I. Ankomne.									
Fra Norge til Hovedstationen	14	11 198	-	-	14	11 198	-	-	-
„ Sverige til Hovedstationen	3	2 303	-	-	3	2 303	-	-	-
„ Sverige til Vicekonsulationerne	1	644	-	-	1	644	-	-	1 664
„ andre Lande til Hovedstationen	19	16 055	-	-	19	16 055	-	-	33 765
Ialt	37	30 200	-	-	37	30 200	-	-	65 634
II. Afgaaede.									
Til andre Lande fra Hovedstationen	11	8 068	36	30 608	47	38 676	-	-	5 736

Af svenske Skibe ankom 14 dr. 8 989 Tons. Bruttofragt for Indgaaende £ 18 589, for Udgaaende £ 410.

Aarsberetning dateret 28de Februar 1890.

Af foranstaaende Tal, sammenlignet med Opgaverne for det foregaaende Aar, fremgaar at Norges Skibsfart paa Distriktet aftog med 13 Fartøier og 10 391 Tons og Sveriges med 2 Fartøier og 2 428 Tons.

Almindelig økonomisk Oversigt. Ved Siden af de nærmest foregaaende Aars rivende Udvikling og voldsomme Fluktuationer, tager det sidst forløbne Aar sig nærmest ud som en Stillestandsperiode, og dog kan det rettere betegnes som en Periode af jevn og ganske tilfredsstillende Fremgang. Vistnok har, som man kunde vente, Følgerne af de foregaaende Aars Overspekulation i visse Retninger først nu ladet sig føle og ville endog tildels strække sin Virkning ud over kommende Aar, men den Lethed, hvormed dette hidtil bæres, viser noksom Koloniens økonomiske Kraft. Der manglede ved Aarets Begyndelse ikke paa mørke Spaadomme om, at de glimrende Tider skulde blive efterfulgte af Kriser og Tilbagegang. Forholdene syntes ogsaa fra først af ganske truende; thi ikke alene vare Priserne paa faste Eiendomme og Sølvmineaktier, efter at være drevne op til en, som det antoges, overdreven Høide, atter sunkne ned til et Lavmaal, men Hvedehøsten havde ogsaa slaet feil, Guldminerens Udbytte var aftaget, og Importen, navnlig af Luxusvarer, tiltaget i foruroligende Grad. Det viste sig imidlertid snart, at de økonomiske Forhold i dette unge Land, med en Elasticitet, som er ukjendt i de gamle Samfund, hurtig kunde rette paa sig. De mangfoldige individuelle Tab, som Overspekulationen foranledigede, vare i de fleste Tilfælde kun en Flytning af Værdier fra en Haand til en anden, men ikke nogen Tilintetgjørelse af Kapital, og medens nogle faa ruineredes, havde Samfundets store Flertal jevnt forbedret sin Stilling. Bankinstitutterne, som i Begyndelsen af Aaret i væsentlig Mon havde maattet indskrænke Kreditten, saa sig senere istand til at vise en Skaansomhed, der vistnok var lige heldig for dem selv som for Kunderne. Indehaverne af de kostbareste Eiendomme i City formaaede at ride Stormen over og holde Priserne oppe; et glimrende Udbytte af de fleste Sølvminer i Broken Hill beviste efterhaanden, at de i „Silver Booms“ Tiden betalte Priser for Aktier neppe havde været synderlig overdrevne; og tilslut kom en lang Periode af rigeligt Regn, hvilket her i Kolonien pleier at være ensbetydende med et godt Aar for Landmanden. I det hele taget tør man sige, at Aaret, uagtet begyndt under mindre heldige Auspicier, afsluttedes under en fuldt berettiget Fortrøstning til Fremtiden.

Kolonien Victorias Finantser. Det ordinaire Budget, som fremlagdes den 30te Juli, viste et Overskud af £ 1 607 559, idet Indtægten for det forløbne Aar, tillagt Ballancen fra det nærmest foregaaende udgjorde £ 9 779 505 og Udgifterne £ 8 171 946. Af Indtægterne androg Tolden alene til £ 2 794 101, Salg og Bortleie af Staten tilhørende Jordegods £ 581 183, Afgift paa indenlandsk tilvirket Brændevin £ 95 710, Afgift af Arv £ 391 055 og Jernbanernes Bruttoindtægt £ 3 064 158. Stigningen i Afgift paa Arv, fra £ 137 545 i 1887 og £ 220 169 i 1888, er især mærkelig som Maalestok for Mængden af den inden dette Samfund opsamlede Kapital. Af de Dødsboer, som i Aarets Løb kom under Behandling, udviste tvende hver en Formue af ganske nær £ 1 000 000, tvende andre hver ca. £ 350 000, 8 andre Formuer paa mellem £ 175 000 og £ 270 000, og i det Hele var der 58 Dødsboer paa over £ 20 000 og 839 paa over £ 1 000.

Pengemarkedet var gennem hele Aaret stringent, men den af Bankinstitutterne viste Forsigtighed og Tilbageholdenhed anerkjendes at have været fuldt berettiget og heldig i sine Virkninger. De større Banker indrømmede 5 % Rente for Deposita paa mindst 12 Maaneder, hvilket har havt den Virkning at betydeligt forøge Summen af saadanne Deposita. Discontoen var $6\frac{1}{2}$ à 7 % for første Klasses commercielle 3 og 4 Maaneders Vexler, medens 8 % var Minimumsrenten for „overdrachts“. Banknoteringerne for 60 Dages Sigtvexler paa London var i Aarets Løb:

Fra 1ste Januar, for Salg $\frac{5}{8}$ % Præmie, for Kjøb $\frac{1}{4}$ % Disconto, 14de Februar, Salg $\frac{3}{4}$ % Præmie, Kjøb $\frac{1}{4}$ % Disconto, 29de April, Salg $\frac{7}{8}$ % Præmie, Kjøb pari, 11te September, Salg $\frac{3}{4}$ % Præmie, Kjøb pari, 22de Oktober, Salg $\frac{1}{2}$ % Præmie, Kjøb $\frac{1}{8}$ % Disconto, 16de November Salg $\frac{1}{2}$ % Præmie, Kjøb $\frac{1}{4}$ % Disconto, 10de December, Salg $\frac{1}{2}$ % Præmie, Kjøb $\frac{3}{8}$ % Disconto, 17de December, Salg $\frac{1}{2}$ % Præmie og Kjøb $\frac{1}{8}$ % Disconso.

I det Hele har Bankvirksomheden i Aaret 1889 givet et for Aktieeierne tilfredsstillende Resultat; for Laantagerne formodes det nu paabegyndte Aar at ville medføre lempeligere Vilkaar, naar Betalingen for den udskebende Uld og Hvede strømmer ind.

Antallet af Fallitter i 1889 var 372, hvilket er et større Antal end i noget af de foregaaende Aar med Undtagelse af 1871, 1872 og 1879, men kun faa af dem havde Virkning i videre Kredse. Det samlede Beløb af alle Passiva var ca. £ 2 220 000, hvorimod fandtes Activa til angivelig Værdi af ver £ 2 500 000, hvilken Værdi dog maa ventes at ville blive betydelig reduceret, da de fleste af Fallitterne havde sin Grund i Landkjøb til overdrevne Priser. Et stort „Building Society“, hvis Kapital i videre Udstrækning end tilbørligt var anvendt til Spekulation i Byeendomme, maatte standse sine Betalinger, og tvungen Realisation befrygtet at ville for Aktieeierne medføre Tab af hele den indskudte Kapital, men nogen Mistillid til denne Slags Pengeinstituter i det hele synes ikke herved at være fremkaldt.

Guldexporten i 1889 androg til en Værdi af £ 2 269 476, hvoraf £ 287 326 i Barrer og Guldstøv, £ 1 982 150 i Specie.

Post og Jernbaner. Fra 1ste Januar 1890 er Portoen for Breve inden Victoria nedsat fra 2 d pr. ounce til 1 d pr. $\frac{1}{2}$ ounce, en Forandring, som modtoges med enstemmigt Bifald, og som antagelig vil have heldige Følger. Korrespondencen inden denne Koloni er i de sidste 10 Aar tiltaget fra 27 Breve aarlig pr. Individ til 45 Breve, altsaa paa lidt nær det samme som inden Storbritannien. Tarifen for Bog- og Pakkepost samt for intercoloniale Forsendelser har ikke undergaaet nogen Forandring, men synes der at være en stedse stærkere Opinion for Indførelsen af almen intercolonial Pennyporto.

Jernbanebygning inden Kolonien fortsættes med stor Kraft, og er til saadan hidtil anvendt over £ 28 000 000, hvilken Kapital allerede nu mere end forrenter sig, uagtet, som det paastaaes, Anlæggene i flere Tilfælde have været unødigt kostbare, og Linievalgene foretagne snarere af politiske end af økonomiske Grunde. Den lille ifjor aabnede Bane fra Lilydale til Healesville viste sig at koste ca. £ 150 000 istedetfor, som først beregnet, £ 50 000; denne og lignende Overskridelser, i Forbindelse med flere Forhold inden Jernbanestyrelsen, have naturligen fremkaldt skarp Kritik. Kolonien kan nu siges at være forsynet med et komplet Net af Hovedbaner, og hvad der staar tilbage at bygge, er væsenlig kun Bibaner for at lede Trafikken hen til disse.

Handel og Næringer. Omsætningen i fast Eiendom var meget begrundet i 1889. De foregaaende Aars storartede Reklamer for Landsalg, i Forbindelse med fri Reiser til og fra Auktionsstedet, gratis Beværtning for alle Liebhabere o. s. v., var ganske gaaet af Mode. Eiendommenes Indehavere havde vistnok ofte vanskeligt ved at klare sine Terminer; men der viste sig ingen Tilbøielighed til at sælge med Tab, selv om dette kun var ringe.

Varehandelen led tildels under forceret Import, dette var særlig Tiifældet i Handelen med vævede Stoffe. I Bygningsmaterialier, navnlig Cement, gjordes meget lønnende Forretninger; vistnok var den private Byggevirksomhed indskrænket, men stor Kvantum medgik, dels til offentlige Bygninger, dels til Anlæg af nye Tramways. Omsætningen i Chemikalier var slæbende. Parrafinolie, Kaffe og Kakao bleve ved den nye Tarif toldfri, og importeredes henimod Aarets Slutning i betydelige Kvanta. Themarkedet paavirkedes stærkt af Usikkerheden om, hvad den nye Tarifs Toldsatser for denne Vare vilde blive; den blev tilsidst ansat til kun 1 d pr. $\mathcal{L}$. Sukkermarkedet led under stærke Fluktuationer; betydelig Kapital fra Victoria er nedlagt i andre australiske Koloniers, især Queenslands og Fijis Sukkerplantager, hvilke i senere Tider have givet utilfredsstillende Udbytte.

Handelen med Trælast og andre Varer, som særlig have Betydning for de forenede Rigers Export, skal nærmere omhandles nedenfor.

Agerbrug og Fædrift. Veiriget var i 1889 særdeles gunstigt for Fædriften, og navnlig gav Faarestationerne et udmærket Udbytte. Uld, — Koloniens vigtigste Exportartikel — holdt sig hele Aaret igjennem i høi Pris. Uldsaisonen aabnedes den 2den Oktober under favorable Vilkaar, og viste det sig snart at Udbyttet af sidste Uldklipping var udmærket saavel i kvantitativ som kvalitativ Henseende. Omsætningen i Saisonen androg til 214 000 Baller eller 29 000 Baller mere end i 1888 og 55 000 mere end i 1887. Herved er dog at mærke, at en Mængde Uld fra New South Wales og Queensland finder Afsætning i Melbourne, Værdien af den solgte Uld opgives til £ 3 250 000. Saavel Exporten af Uld fra Victoria som Forbruget inden selve Kolonien er i jevnt Tiltagende, og da man i Slutningen af foregaaende Aar og Begyndelsen af det indeværende har haft rigeligt Regn samt Rapporterne fra de andre uldproducerende Lande ikke lade befrygte nogen overdreven Konkurrence, imødesee Eiere af Faarestationer inden Victoria den nærmeste Fremtid med de lyseste Forhaabninger.

Paa Grund af det yderst mislige Udbytte af den foregaaende Høst holdtes alle Kornvarer gjennem hele Aaret 1889 i høi Pris. Markedet var udsat for ret stærke Fluktuationer, fremkaldte dels ved Agitationen for Toldbeskyttelse for Agerbrugets Produkter, dels ved de vexlende Udsigter for den nye Høst. I Vinterens Løb faldt en rigelig Mængde Regn, og fra først af tegnede den nye Høst udmærket, men senere ugunstigt Veir har i flere Distrikter, især i Koloniens nordøstlige Del, tilintetgjort Landmændenes store Forhaabninger, og Afkastningen i det hele blev under et Midelsaars. Rust har paa flere Steder gjort stor Skade. En foreløbig Beregning angiver det i 1889 med Hvede besaaede Areal til 1 180 000 Akres, Gjennemsnitsudbyttet pr. Akre til ca. 9.53 bushels og Totalafkastningen til 11 254 000 bushels. Heraf antages 8 500 000 at ville medgaa til at dække Behovet inden Kolonien, saaledes at 2 754 000 bushels skulde blive disponible for Export. Prisen naaede sit Maximum, 6 sh. pr. bushel, i Marts Maaned, efterat Agerbrugsstatistiken for den forrige Høst var bleven offentliggjort, og sit Minimum, 3 sh. 8½ d, i Begyndelsen af December Maaned, da Udsigterne for den nye Høst stillede sig bedst.

Mølleindustrien i Victoria har i senere Aar gjort mægtige Fremskridt, idet man har skaffet sig store og tidsmæssige Møller, og en stedse større Del af Hvedehøstens Udbytte skibes i Form af Mel. Hidindtil har denne Export næsten udelukkende gaaet til Nabokolonierne, men det ansees ikke usandsynligt, at det australiske Hvedemel paa Grund af sin fortrinlige Kvalitet inden faa Aar i betydelig Udstrækning vil vinde Plads ogsaa paa de Europæiske Markeder. Prisen aabnede i Januar med £ 10. 5. 0 à £ 10. 10. 0 pr. Ton, og fluktuerede i Aarets Løb meget stærkt mellem Grændserne £ 12. 10. 0 og £ 9. 0. 0.

Det foregaaende Aars mislige Afkastning foraarsagede gennem de første 9 Maaneder af 1889 meget høie Priser paa Havre, Hø og andre Foderstoffer ledsaget af aktiv Spekulation, der i mange Tilfælde paaførte Kjøbmændene betydelige Tab. Havre betingede i Januar op til 4 sh. 9 d pr. bushel, men sank i Oktober, da rigeligt Regn havde forbedret Græsgangene og givet Udsigt til en god Høst, ned til 3 sh. 5 d. Til at trykke Prisen bidrog ogsaa betydelige Tilførsler fra Tasmania, New Zealand og endog fra Californien. I Aarets første Maaneder forefandtes derimod kun mindre Partier Havre fra New Zealand, Calcutta og Danmark, hvilken sidste angivelig realiseredes til 4 sh. 2 d. Den nye Høst af Havren har ogsaa lidt af Rust, medens Bygget er frit derfor. Gjennemsnitsafkastningen af disse to Kornsorter beregnes til resp. 22 og 16 à 20 bushels pr. Acre, og det med samme besaaede Areal til resp. 200 000 og 80 000 Acres. Afkastningen af Hø og Grønfoder var sidste Aar større end nogensinde tilforn, nemlig 720 000 Tons, givende omtrent $1\frac{1}{2}$ Ton pr. Acre. Mais og Humle, hvilke især dyrkes i Koloniens østligste Del, gave kun middelmaadig Høst.

Under Aarets Løb reistes saa stærke Krav paa forøget Toldbeskyttelse for Agerbruget, at man snart var paa det Rene med, at disse til nogen Del maatte blive imødekomne. Spørgsmaalet var blot, i hvilken Udstrækning og fra hvilket Tidspunkt. Regjeringen var her i en vanskelig Stilling, idet mange stridende Interesser gjorde sig gjældende. Som Resultat af den om Sagen i Parlamentet og Pressen førte, temmelig skarpe, Diskussion undergik den gjældende Toldtarif følgende Forandringer:

Mel 5 sh. pr. Cental mod tidligere 2 sh., Hvede 2 sh. 11 d pr. Cental mod tidligere 2 sh., Byg 3 sh. pr. Cental mod tidligere 2 sh., Mais 2 sh. 11 d pr. Cental mod tidligere 1 sh., Havre 3 sh. pr. Cental mod tidligere 2 sh., Malt 4 sh. 6 pr. bushel mod tidligere 3 sh., hvoraf den forøgede Told paa Mel skulde træde i Kraft samme Dag, som Beslutningen fattedes, og de øvrige nye Toldsatser fra og med den 24de Oktober 1889.

Staten har i Aarets Løb anvendt store Summer, dels til Præmier for Landbruget, dels til Ansættelse af Lærere i specielle Brancher af Agerdyrkning, og endelig som Laan til Vandledningsarbejder i stor Skala. Et af de mærkeligste Arbejder af sidstnævnte Art er foretaget af et Amerikansk Firma, Brødrene Chaffey, som er ifærd med at forvandle 25 000 Acres forhen næsten værdiløst Land, i Mildura i Koloniens nordvestlige Hjørne, til udmærket Haveland skikket for Frugtav. Trods sin fjerne Beliggenhed sælges Landet, efterhvert som det bliver færdigt, med Lethed til £ 15 pr. Acre. Over 1 000 Acres, heraf solgtes ifjor og beplantedes med Frugttrær, og mindst andre 2 000 Acres antages at ville blive beplantede i Løbet af indværende Aar. I Bairnsdale Distrikt, Gippsland, paabegyndes iaar et lignende storartet Irrigationsarbejde, omfattende Anlæg af over 100 miles Kanaler, samt en Aquaduct over Mitchell Floden. De hidtil besluttede Vandledningsarbejder omfatte Arealer, som tilsammen have en Udstrækning af

1 224 000 Acres, og de af Staten bevilgede Laan til disse Arbeider andrage til £ 981 222.

Bestræbelserne for Udryddelse af Kaniner medfører fremdeles Nødvendigheden af adskillige kostbare Foranstaltninger, skjøndt Dyrenes Antal i senere Aar skal have aftaget betydelig.

Bergværksdrift. Udbyttet af Victorias Guldminer var i 1889 646 359 ounces, mod 634 999 i 1888. Den stadige Nedgaaen i Udbyttet, som har fundet Sted lige siden 1880, er altsaa nu standset, og man har Haab om en opadgaaende Bevægelse, væsentligen grundet paa, at man ved Dybboringer har opdaget flere nye Gange af guldholdig Kvarts.

Boringen efter Stenkul foretages med stor Kraft, men uagtet man har fundet, at Victorias Kulleier strække sig over et Areal af 3 000 Engelske Kvadrat-mile og omfatte mindst 9 forskellige „seams“ af Tykkelse fra 20 til 60 Tommer, er dog hidtil ingen nævneværdig Drift aabnet uden ved Mirboo og Moe, hvor nogle relativt ubetydelige Miner allerede i flere Aar have været drevne. Der er dog mange, som tro, at Kulproduktionen i Victoria inden ret mange Aar vil have naaet en betydelig Høide.

En Masse Kapital fra Victoria er anbragt i Broken Hil Sølv- og Blygruber, hvilke geographisk tilhøre New South Wales, men i kommerciel Henseende Victoria og South Australia. For at give en Ide om disse Grubers Rigdom anføres, at ved en enkelt af dem, „The Proprietary Mine“, uddrives i 1889: 6 077 845 ounces Sølv og 25 631 Tons Bly, hvilket efter en Pris af 3 sh. 7 d pr. ounce Sølv og £ 12 pr. Ton Bly, giver de respektive Værdier af £ 1 088 947 og £ 307 572, og ingen Mindskning spores i Malmens Mængde eller Righoldighed. Den gennemsnitlige Udvinding af hver Ton Malm ved denne Grube er 40 ounces Sølv.

Skibsfarten og Fragtmarkedet. Naar bortsees fra den meget betydelige intercoloniale Skibsfart, hvorom mere nedenfor, ankom i 1889 til Koloniens Havne 541 Fartøier, dr. 901 446 Tons, mod 563 Fartøier, dr. 840 804 Tons, i 1888 og 465 Fartøier, dr. 669 495 Tons i 1887.

Af disse Fartøier, hvilke alle, med nogle faa Undtagelser, lossede og ladede i Melbourne, ankom fra engelske Havne 142 Seilskibe dr. 226 594 Tons og 104 Dampskibe dr. 264 085 Tons, fra Bremen og Hamburg 12 Seilskibe dr. 13 383 Tons og 15 Dampskibe dr. 81 580 Tons, fra belgiske, franske og hollandske Havne 5 Seilskibe dr. 5 808 Tons og 13 Dampskibe dr. 35 132 Tons, fra Østersøhavne, norske og svenske Havne 64 Seilskibe dr. 67 062 Tons og 3 Dampskibe dr. 5 969 Tons, fra Puget Sound 42 S. dr. 42 232 Tons, fra andre Havne i Nordamerika 37 Seilskibe dr. 44 306 Tons, fra Havne i Sydamerika 2 Seilskibe dr. 879 Tons, fra Indien, China og Japan 49 Dampskibe dr. 81 684 Tons, fra Java 8 Seilskibe dr. 5 119 Tons, 2 Dampskibe dr. 2 646 Tons, fra Mauritius 38 Seilskibe dr. 17 252 Tons, 1 Dampskib dr. 2 029 Tons og fra Malden, Island og Sydafrika 2 Seilskibe dr. 1 006 Tons og 2 Dampskibe dr. 4 680 Tons, ialt 352 Seilskibe dr. 423 641 Tons og 189 Dampskibe dr. 477 805 Tons.

Gennemsnitstonnagen af de til Victoria fra oversøiske Lande ankomne Fartøier udgjorde af Seilskibe i 1887, pr. Fartøi Gennemsnitsdrægtighed 1 041, 1888 1 157, 1889 1 204. Af Dampskibe, 1887 2 223, 1888 2 284, 1889 2 528. Deraf ankom i 1887 af Seilskibe 312, 1888 393, 1889 352 og af Dampskibe i 1887 153, 1888 170, 1889 189.

Af ovenanførte Opgaver sees, at medens Fartøiernes Antal i 1889 aftog med 22, tiltog dog Tonnagen med 58 642 Tons samt, at medens Seilskibenes Antal aftog med 41, tiltog Dampskibenes med 19. Ligeledes sees at

Gjennemsnitstonnagen af saavel Damp- som Seilskibe har været i stærkt Stigende.

Den Andel, som de forenede Rigers Fartøier tage i Farten paa Kolo-nien, er siden 1888 hurtigt aftagende. De tidligere anførte Opgaver ud-vise, at den fra 1888 til 1889 aftog med tilsammen 15 Fartøier og 12 819 Tons; men Forholdet udhæves skarpere, naar tilføies, at af de i 1889 an-komne Fartøier hørte nogle egentlig til foregaaende Aars Sæson, samt at der til Dato i 1890 kun er ankommet 3 norske og 1 svensk Fartøi, og at der i de følgende 4 Maaneder neppe vil ankomme mere end 2 eller 3 andre hertil, medens der i første Halvdel af 1889 ankom 21 norske og 9 svenske Fartøier. Dampskibenes gradvise Fortrængen af Seilskibene har ingen Del i dette mærkelige Forhold; thi denne viser sig mest i Farten herfra paa China, Japan og Indien samt i Stykgodstransporten til og fra Storbritanien, medens den omtrent er forbleven uden Virkning i den Fart, hvori vore Skibe mest fandt Anvendelse, nemlig i Trælastransporten fra Hjemlandene samt fra Puget Sound. Af større Betydning er, at Melbournes Handels- og Havneforhold efterhaanden have medgivet Anvendelsen af langt større Fartøier end tidligere, thi det er tydeligt, at uden en kjendelig For-skjel i Fragtraterne, hvilken Handelsverdenen hersteds ikke har synderlig Grund til at indrømme, kunne smaa Skibe ei udholde Konkurencen med store. At vi mangle tidsmæssigt Materiel, det vil sige større, og i Forhold dertil ei altfor dybgaaende Fartøier, synes virkelig at være Hovedgrunden til, at vi fortrænges fra denne Fart, thi nogen Aftagen af Trælastimporten har ikke fundet Sted. Medens i 1886 det norske Flag var stærkest repræ-senteret næst det britiske, ankom i 1887, 88 og 89 kun 37, 48 og 36 norske Skibe, mod resp. 67, 66 og 76 tyske Skibe. I de samme Aar ankom til Melbourne resp. 17, 14 og 12 svenske Skibe. Ei alene i Træ-lasttransporten fra Østersøen, men omtrent i al Fart paa Victoria, hvori de forenede Rigers Skibe hidtil fandt Sysselsættelse, alene med Undtagelse af Puget Sound Farten, synes de paa god Vei til at fortrænges af de tyske, hvilket fremgaar af følgende Opgave over fra hvilke Havne de 45 tyske Seilskibe, der i 1889 besøgte Melbourne, ere ankomne: fra Norge og Sverige med Trælast ankom 26 tyske Skibe, fra Californien med Do. 1, fra Clarence River med Do. 3, fra Mauritius eller Java med Sukker 8, fra tyske Havne med Stykgods 3, fra engelske Havne med Do. 3 og 1 fra amerikansk Havn med Do. I denne Forbindelse kan tilføies, at omkring 20 tyske Fartøier atter skulle være underveis hertil med Trælast fra Nordenropa eller befrag-tede for saadan Reise, og at flere af disse, saavelsom af de ifjor ankomne, ere Fartøier paa over 1 500 Register Tons, et endog paa 2 700 Tons.

Ogsaa britiske Fartøier tage stedse større Del i denne Fart, medens paa den anden Side et stedse stigende Antal amerikanske tre- og firmastede Skonnerter finde Sysselsættelse i Puget-Sound Farten, og ved sin hensigts-mæssige Konstruktion og Udstyr synes at kunne seile med langt større Fordel end alle Konkurrenter, hvorfor man maa undre sig over, at de hid-til ei have fundet Efterlignere. Ogsaa i Trælastfarten mellem New Zealand og Australias Fastland have flere af nævnte amerikanske Fartøier deltaget, og det med saadant Held, at et Par af dem angivelig skulle være omtrent optjente i Løbet af 12 Maaneder, uagtet Fragterne kun have været de samme, som i flere Aar have staaet alene ogsaa for vore Fartøier. Samt-lige disse Skibe ere grundtgaende, brede og lange, samt have en i Forhold til Registertonagen usædvanlig stor Bæreevne, og ere saaledes byggede, at de kunne tage en enorm Dækslat. (Exempelvis anføres, at et iaar hertil

ankommet amerikansk Fartøi paa ca. 500 Tons indehavde samme Standard-tal Trælask som et samtidig ankommet norsk Fartøi paa over 900 Tons). De ere altid forsynede med Dampwinch, anvendelig saavel under Arbeide med Lasten som ved Ankerhivning og Seilsætning, en Foranstaltning, om hvis Hensigtsmæssighed for australisk Fart alle norske og svenske Skibsførere, med hvem man har talt om Sagen, have været enige, idet de samtlige udtale, at en Dampwinch sandsynligvis vilde være optjent paa ca. et Aar — og dog har blandt alle de forenede Rigers Fartøier, som ifjor besøgte Melbourne, kun et været forsynet med en saadan.

Ved Siden af Mangelen paa passende Fartøier tør man formode, at til-dels nogen Misregning fra vore Rederes Side er Grund til, at de have draget sig tilbage fra Australiafarten. De i den nærmest foregaaende Tid noterede Fragtsatser paa Sydamerika maa visselig indrømmes at have været relativt betydelig højere end i de australiske Farvande gjældende, men det tør vel befrygtes, at førstnævnte Fragter igjen ville falde lige hurtigt, som de ere stegne, medens det paa den anden Side af de bedste Autoriteter her ansees sikkert, at de australiske Fragter, der for Tiden ere gode, ville holde sig længe eller endog stige, maaske alene med Undtagelse af Frag-terne for direkte Retourreiser fra Melbourne til England.

Man tror at burde anbefale Redere, som tage Trælaskfragter til Austra-lien, at spekulere i pig-iron; thi der er god Udsigt til at tjene paa Varen, og selv om man i Undtagelsesfald skulde have noget Tab paa den, vil dette vanskelig kunne gaa op til mere, end hvad man indsparer i Ballast og for-øget Lasterum for Trælask. Hosføiede Beregning giver et, som man tror, korrekt Gjennemsnit af, hvad man under de i senere Tider gjældende Note-ringer og følgende de her givne Vink vil kunne paaregne at tjene med et Seilskib paa 1 100 Tons ved en Reise fra England til Norge, Melbourne, Honolulu, Puget Sound og tilbage til England.

Beregning over Udbyttet af en Reise fra London til Fredriksstad, Mel-bourne Newcastle N. S. W., Honolulu, Puget Sound og tilbage til London med Skib paa 1 100 Reg. Tons; Skibet forudsat hjemmefra forsynet med Dampwinch:

Indtægter:	£	sh.	d.
Fragt fra Fredriksstad til Melbourne, 480 Std. Trælask à £ 5. 10. 0	2 640	—	—
Fragt fra Melbourne til Newcastle: 400 Tons Mel à 1 sh.	20	—	—
” ” Newcastle til Honolulu: 1 675 Tons Kul à 15 sh.	1 126	5	—
” ” Puget Sound til London: 800 000 sup. Fod Træ à 75 sh.	3 000	—	—
Salg af 250 Tons Rujern i Melbourne à 75 sh. Netto	937	10	—
Tilsammen	7 853	15	—
Udgifter:			
Mandskabets Hyre i 15 Maaneder, incl. Kapteinens	680	—	—
Kost for 18 Mand i 15 Maaneder à 1 sh. pr. Mand pr. Dag	405	—	—
Faste Udgifter, incl. Bugsering: i Fredrikstad ca. £ 100 (?), i Melbourne ca. £ 150, i Newcastle ca. £ 150, i Honolulu ca. £ 125, i Puget Sound, incl. Losning med Sjouere ca. £ 250, i London ca. £ 250. 0. 0, tilsammen	1 025	—	—

	£	sh.	d.
Kjøb af 250 Tons Rujern (No. 1 og 3) i England à 55 sh.	687	10	—
5 % Caplaken af ovenanførte Fragter £ 6 916. 5. 0	345	16	—
5 % Courtage og Adressekommission af do.	345	16	—
Assurance af Fartøiet 6 % p. a. af antaget Værdi £ 6 000	450	—	—
Reiseudgifter for Kapteinen i de forskjellige Havne, diverse			
Kurstab og % af Fragtforskud, tilsammen	50	—	—
Seildug, Tougværk, Requisita etc.	350	—	—
Tilsammen	4 339	2	—
Altsaa Nettofortjeneste	3 514	13	—
Ialt	7 853	15	—

Af de norske og svenske Skibe, som i 1889 besøgte Distriktet ankom fra Norge 14, fra Sverige 13, fra Puget Sound 14, fra Hamelin Bay 2, Clarence River 1, Archangel 2, Miramichi 1, samtlige med Trælast; med Sukker ankom 2 fra Mauritius og 1 fra Samarang og 1 Skib bragte Stykgods fra Hamburg.

Hidfragterne fra Norge varierede mellem £ 5. 0. 0 og £ 7. 0. 0, fra Sverige mellem £ 5. 10. 0 og £ 7. 10. 0 og fra Puget Sound mellem 57 sh. 6 d og 62 sh. 6 d.

Sidstnævnte Fragter ere stadigt stegne og senest skal være sluttet Fartøier til 67 sh. 6 d.

Af de hidkomne norske og svenske Fartøier befragtedes for Retourreisen et forholdsvis meget større Antal end i de foregaaende Aar — nemlig 30 norske og 9 svenske — her i Melbourne, uden Mellemkomst af Mæglere i Europa, og maa dette Forhold i Almindelighed ansees at have været til betydelig Fordel for Rederne. Der var gennemgaaende mange og gode Fragter i Markedet.

Coprafragterne fra Stillehavssøerne til Europa holdt sig godt, varierende mellem 40 sh. og 62 sh. 6 d pr. Ton, dog ofte betinget som „lump sum“, og sluttedes 7 af vore Fartøier for saadan Fart.

Ogsaa Sukkerfragterne holdt sig godt. Et norsk Fartøi paa 920 Tons sluttedes hersteds for Kul til Java à 14 sh. og Sukker tilbage til Melbourne à 22 sh. 6 d, hvilken Reise gav et meget tilfredsstillende Resultat. Tidligere i Aaret bragte et andet norsk Fartøi Sukker fra Java à 27 sh. 6 d. Et svensk Fartøi paa 370 Tons sluttedes for Stykgods herfra til Mauritius à £ 400 og Sukker tilbage à £ 500. Reisen medtog 113 Dage.

Uldfragterne fra Melbourne til Europa pr. Seilskib noteredes i Aarets første 6 Maaneder til $\frac{1}{4}$ d for uvadsket og $\frac{3}{8}$ d for vadsket, de følgende 5 Maaneder til $\frac{1}{2}$ d for uvadsket og $\frac{5}{8}$ d for vadsket og i December Maaned til $\frac{7}{16}$ d for uvadsket og $\frac{9}{16}$ d for vadsket. Dampskibsfragterne for samme Vare naaede sit Minimum i Februar, da de vare jevnstore med Seilskibsfragterne, og sit Maximum i December, da der noteredes $\frac{3}{4}$ d for uvadsket og $\frac{7}{8}$ d for vadsket. Til Boston med Uld befragtedes kun 5 Skibe, af hvilke de 3 vare norske, til Fragter af £ 1 250,

£ 925 og £ 1 250 for respektive 873, 556 og 826 Reg. Tons. Et norsk Fartøi paa 1 006 Tons befragtedes til Antwerpen à £ 1 950, og et do. paa 967 Tons til Hull à £ 1 850.

Af Guanofragter var der usædvanlig faa i Markedet.

Kulfragterne fra Newcastle, N. S. W., stode ret høit, eksempelvis til Java 14—16 sh., til San Francisco 13—20 sh., Shanghai 16—26 sh., Mauritius 16—22 sh. 6 d og til Honolulu skal i Begyndelsen af Aaret være betalt 27 sh. 6 d; senere faldt sidstnævnte Fragter, indtil de i Juni, Juli og August vare nede i 12 sh. (hvilket dog er høiere, end der nogensinde betaltes i 1886 og de første Maaneder af 1887), hvorefter de atter steg til 18 sh. I Melbourne sluttedes bl. a. et svensk Skib til Honolulu à 24 sh., to norske til Batavia à 15 og 16 sh., et Do. til Mauritius à 17 sh. og et Do. til Padang à 21 sh.

Tvende norske Skibe befragtedes hersteds at laste Stykgods i Auckland, N. Z., for New York til Fragter £ 1 800 og £ 2 050 for resp. 796 og 920 Reg. Tons. Et norsk Jernskib paa 1 064 Tons indtog hersteds Stykgodslast for Antwerpen til Fragt £ 1 950.

Den intercoloniale Fragtfart er meget betydelig og beskæftiger for Kolonien Victorias Vedkommende, medregnet Flodfarten paa Murray, omtrent dobbelt saa stor Tonnage som den oversøiske. Fragterne i denne Fart have hidtil holdt sig høie, og formenes dette Forhold at ville vedvare endnu i adskillige Aar, men for at drage fuld Fordel af Deltagelse i samme, vil det i Almindelighed være nødvendigt at møde frem med specielt herfor byggede Fartøier. Enkelte norske og svenske Skibe fandt dog i det forløbne Aar ret fordelagtig Anvendelse i denne Fart. Et norsk Fartøi paa 828 Tons befragtedes med Stenkul à 27 sh. 6 d fra Newcastle, N. S. W., til Roebuck Bay, en hidtil lidet kjendt Havn i Western Australia, hvilken dog skal være god endog for større Fartøier. Et norsk Fartøi paa 1 100 Tons gik fra Melbourne til Bluff Harbour, N. Z., for at tage Trælaster til Port Pirie à 35 sh. pr. 1 000 Fod. hvilket formenes at have givet et godt Resultat. Et Do. bragte Mel fra Melbourne til Sydney, og flere andre toge Mel som Ballast til Newcastle, N. S. W. Et svensk Fartøi paa 370 Tons afgik herfra med Mel til Newcastle, hvor Stenkul indtoges for Corinna Bay i Western Australia. Derefter lastedes Tømmer i Rockingham for Adelaide à 24 sh. pr. Load. Et norsk Fartøi paa 769 T. gjorde en lignende Reise med Fragt af 17 sh. 6 d for Kul fra Newcastle, N. S. W., til Freemantle, W. A., og Retur til Melbourne med Tømmer à 27 sh. 6 d pr. Load. Et svensk Fartøi afgik fra Melbourne til Circular Head, Tasmania, at dersteds laste Poteter for Sydney, gik derfra til Clarence River og indtog Rundtømmer for Melbourne à 1 sh. 4 d pr. løbende Fod.

Clarence River omtaltes nærmere i forrige Aarsberetning, uagtet Farten paa denne Havn da var forholdsvis ubetydelig, idet den regelmæssig kun beskæftigede fire Fartøier. Iaar have 18 Fartøier været anvendte i denne Fart. Et for denne specielt bygget australisk Fartøi, 309 Reg. Tons stort, gjorde i Aarets Løb 8 Reiser paa Clarence River, og har man faaet opgivet følgende Beregning for Reiserne Resultat:

Frugt af 8 Ladninger Trælaster fra Clarence River til

Melbourne £ 4 800. 0. 0

Faste Udgifter i Melbourne og Clarence River:

Første og femte Reise, hver Gang . . £ 75. 19. 0

og 6 andre Reiser, hver Gang . . . „ 56. 13. 0 tils. „ 491. 16. 0

Tilbage £ 4 308. 4. 0

Som efter Dækning af Udgifter til Hyre, Proviant, Assurance og mindre Reparationer, maa antages at give et udmærket Udbytte. Vedkommende Fartøi er forsynet med Dampwinch, stikker lastet kun 12' 6", har ingen Mellemdæksbjelker samt er ca. 135' langt i Kjølen. Fragterne paa Clarence River stode i hele 1889 i 1 sh. 4 d pr. løbende Fod for Rundtømmer (60' langt og 2" s Diameter i den tykke Ende.)

Richmond River, noget nordenfor Clarence River, strømmer gennem et andet Skovdistrikt, der hidtil kun er lidet udnyttet. Fartøier kunne ikke flyde ind her med større Dybgaende end 9'. Stedet antages dog snart at ville faa adskillig Export til Melbourne.

Havneforhold. Muddring i Yarra Floden og Hobson Bay fortsættes med stor Kraft, hvilket ogsaa er nødvendigt, da Floden beregnes at afsætte over 250 000 Kubikyards Dynd aarligen. Under extraordinær Vandstand kom i indeværende Maaned et norsk Skib op til Melbourne Wharf med et Dybgaende af 20' og 4", men er dette første Gang, at man har lykkedes at naa op med saa stort Dybgaende, og i Almindelighed tør man endnu ikke gjøre Regning paa at komme op med mere end 18' 6" à 19'.

Konkurrence mellem forskellige Dampskibseiere bevirkede i Slutningen af forrige Aar en yderligere Reduktion i Betalingen af Bugsering, og erholdes saadan nu for 6 d pr. Ton fra Ankergrund i Hobson Bay til Losseplads og tilbage; mindre Fartøier skulle kunne opnaa endnu billigere Beregning.

Der yttres sig en stedse stærkere Opinion for Lodspegens Nedsættelse. Ligeledes har man fremhævet Nødvendigheden af, at der udenfor Indseilingen til Port Phillip holdes mindst en Lodskutter til, og helst en Lodsdamper. Et nylig indtruffet Forlis af et britisk Skib, som ikke havde kunnet erholde Lods og derfor søgte at seile ind uden en saadan, har atter hændraget Opmærksomheden paa denne Sag og vist dens Betydning.

Trælastermarkedet. Omsætningen var mindre end i 1888, men antages i det hele at have givet et tilfredsstillende Resultat. Priserne holdt sig jevnere end i det foregaaende Aar, uagtet til en Tid adskillig Usikkerhed fremkaldtes ved Forventningen om betydelige Forandringer i Trælaster-tolden; tilslut bibeholdtes dog de gamle Toldsatser uforandrede undtagen for Artikelen „Colonial Hardwoods“ Vedkommende.

Angaaende Importen af de forskellige Sorter Trælaster og de Priser, som samme have betinget, opgives:

„Baltic & Scotch Floorings og „Weatherboards“. Importen androg til 48 558 989 superficial feet. Omsætningen var ganske livlig og Beholdningen til ingen Tid overdrevent stor, dog trykkedes Priserne enkelte Gange ved samtidig Ankomst af flere store Ladninger fra Scotland. Der skal være betalt for:

Floorings 6" $\times$ 1 $\frac{1}{8}$ " Furu 10 sh. 3 d—14 sh., Gran 9 sh. 3 d—11 sh. 3 d, do. 6" $\times$ 7 $\frac{7}{8}$ " Furu 9 sh.—10 sh. 9 d, Gran 8 sh.—9 sh., do. 6" $\times$ 3 $\frac{3}{4}$ " Furu 6 sh. 9 d—8 sh., Gran 6 sh. 3 d—7 sh. 6 d, do. 6" $\times$ 1 $\frac{1}{2}$ " Furu 5 sh. 3 d—6 sh. 6 d, Gran 4 sh. 8 d—5 sh. 6 d, Weatherboard Furu 5 sh. 3 d—6 sh., Gran 4 sh. 8 d—5 sh. 9 d.

Af Furuplanker og Battens importeredes 13 493 Standard mod 13 957 Standards i 1888, og af Granplanker 155 548 Stk. mod 72 977 Stk. i 1888. Omsætningen var ingenlunde livlig og Beholdningen stor, saavel ved Aarets Begyndelse som ved dets Slutning. For Furuplanker „mixed“ betaltes 6 d à 7 d, do. tertia 5 $\frac{3}{4}$ d à 6 d, Battens 5 à 5 $\frac{1}{4}$ d, og for Granplanker 3 $\frac{1}{2}$ d à 4 $\frac{1}{2}$ d, alt beregnet pr. Fod 3" $\times$ 9". I Oregon fandt til en Tid en meget aktiv Spekulation Sted, idet alt, som

fandtes disponibelt af denne Sort Trælast, samledes paa nogle faa Hænder. Importen androg kun til 33 456 039 superficial feet, mod 54 981 783 i 1888. I Begyndelsen af Aaret vare lange Dimensioner, 40 til 80 Fods, stærkt efterspurgte og betingede fra £ 7. 0. 0 til £ 9. 15. 0 pr. 1 000 sup. feet, medens kortere solgtes til £ 5. 10. 0 à £ 6. 10. 0. Senere gik Priserne betydelig ned, især for de lange Dimensioners Vedkommende.

De importerede Mængder af andre amerikanske Træsorter og de for samme betingede Priser opgives at have været:

	Import i sup. feet.	Pris pr. 1 000 sup. feet.
Clear pine	2 878 041	£ 16. 10. 0—£ 17. 10. 0
Shelving	5 520 795	„ 13. 0. 0— „ 14. 0. 0
Ceiling	442 430	„ 10. 10. 0
Sugar pine	1 517 374	„ 14. 10. 0— „ 15. 10. 0
California Redwood	1 554 415	„ 9. 10. 0— „ 10. 10. 0

Sugar Pine, der væsentligen ligner Clear Pine, men er ca 10 % billigere, noget blødere i Veden samt let at forarbejde, finder allerede adskillig Anvendelse her, især til Forarbejdelse af Døre og vil maaske komme til at importeres i stigende Mængde.

Kauri. Det i forrige Aarsberetning omtalte, i Melbourne dannede Actieselskab, der har erhvervet Størsteparten af New Zealands Kauriskove, har iaar med stor Kraft lagt an paa at skaffe denne Træsart Indpas i Storbritannien, hvortil adskillige Ladninger afskibedes især fra Kaipara Distriktet; flere norske og svenske Fartøier befragtedes i Melbourne for denne Fart. Til Melbourne importeredes i 1889 omtrent samme Kvantum Kauri som i det nærmest foregaaende Aar, nemlig 16 386 874 sup feet, hvilket synes at være ei ubetydeligt over Markedets Behov, uagtet Forbruget er i Tiltagende. Gjennemsnitlig angives følgende Priser opnaaede: Logs 10 à 11 sh., Flitches 16 sh. 6 d, Bord 16 à 18 sh., alt pr. 100 sup feet.

Af Ceder importeredes, mest fra Queensland, 1 246 459 sup. feet, hvilket er noget mindre end i 1888.

Den i de tvende foregaaende Aarsberetninger omnævnte, som det synes lidet begrundede Toldbegunstigelse for visse amerikanske Træsorter samt Kauri og Ceder, naar de ere af Dimensioner under $7'' \times 2\frac{1}{2}''$, er trods Forestillinger fra Konsulatets og herværende Trælastagenters Side bibeholdt ogsaa i den reviderede Toldtarif.

Trælastmarkedets Udsigter for indeværende Aar tage sig ei særdeles lyse ud, og synes der for Tiden, under indskrænket Byggevirksomhed, at gjøre sig gjældende en Tendents til nedadgaaende Priser.

Fisk. Markedet for saltet og serveret Fisk holdt sig roligt med nogen Stigning henimod Slutningen af Aaret. For Sild opnaaedes, under indskrænket Tilførsel bedre Priser end i det foregaaende Aar; ligesaa holdt California Lax sig i forholdsvis høi Pris. I Sardinier spekuleredes endel uden at man dog formaaede at drive Priserne iveiret. De talrige Præmier, som ved Udstillingen tilkjendtes forskellige Slags norske og svenske Fiskekonserver, i Forbindelse med Agenternes ihærdige Arbejder, har henledet Publikums Opmærksomhed paa disse Sagers fortrinlige Kvalitet, og er Omsetningen af samme allerede ret betydelig og tilsyneladende i jevn Stigning. Forskellige Sorter nedlagt Sild, især fersk, samt „kippered“ Sild i Blikdaaser, synes at vinde mest Favør. Klipfisk af Lange — hvilken her foretrakkes fremfor Torsk og Hyse — betingede ret gode Priser, nemlig fra 4 til 5 d pr. $\mathcal{B}$, mod kun $2\frac{1}{2}$ à $3\frac{1}{2}$ d i 1888. Tilførselen var knap, for-

mentlig især paa Grund af, at det foregaaende Aars Operationer i denne Vare tildels havde bragt Tab. Amerikansk „boneless cod“, der er en særdeles holdbar Vare, sælges i stedse større Mængder, og synes nu at være mere efterspurgt end tørret Lange. Totalimporten i næstforegaaende Aar androg til: af alle Slags preservevet Fisk (hvilken er belagt med en Told af 2 d pr H) 3 167 823 H til Værdi £ 100 524, og af saltet Fisk (der er toldfri) 23 276 Cwt. til Værdi £ 40 788. Melbournes Forsyning med fersk Fisk er fremdeles langt fra, hvad den burde være, naar Hensyn tages til Kysternes og Indsøernes Fiskerigdom. Her mangler endnu en tilstrækkelig øvet, fast Fiskerbefolkning, samt især Adgang til billig Is. De faa med Afkjølingsapparat forsynede Jernbanevogne, som man forsøgsvis har anskaffet for Transport af Fisk fra Gippesland Lakes til Melbourne, have vist sig hensigtsmæssige, ihvorvel Forsendelsen med dem falder kostbar. Nogle i Aarets Løb anstillede Forsøg paa Fiske med Damptrawler udenfor Victorias Kyster synes ikke at have været kronede med Held, formentlig især af den Grund, at her ei findes tilstrækkelig store Banker med jævnt og passende Dyb.

De fleste norske Mærker af Medicintran findes repræsenterede her, men Omsætningen af denne Vare som af simplere Sorter Fisketran er ikke betydelig; Tolden paa Medicintran i Flasker er forøget fra 1 sh. til 2 sh. pr. Dusin „pint“ Flasker, medens den for Tran i Tønder er uforandret.

Fyrstikker. Voxfyrstikker fik i senere Aar mere og mere Indpas paa Sikkerhedsfyrstikkernes Bekostning. Forholdet er imidlertid nu forandret ved den sidste Toldlov, som gjør Importen af Sikkerhedsfyrstikker fri, medens Voxfyrstikker og almindelige Svovlstikker fremdeles maa bære samme Told som før. Omsætningen af Sikkerhedsfyrstikker gik i Aarets første Halvdel slæbende under til sine Tider overfyldt Marked til Priser omkring 1 sh. 8½ d å 1 sh. 9 pr. Gros, fortoldet. Senerehen, da Artikelen var bleven toldfri, opnaaedes fordelagtigere Priser, nemlig fra 1 sh. 3 d til 1 sh. 4½ d pr. Gros, og for nærværende betinges antagelig 1 sh. 5 d. Almindelige Svovlstikker, hvilke hidtil fandt et ret betydeligt Marked i Melbourne, antages herefter at ville blive omtrent usælgbare. Enkelte Fabrikanter bruge at skaffe sig nogen Indtægt ved at sælge Retten til Avertering paa Æskernes Omslag og sættes derved istand til at sælge billigere, men det paastaaes af sdskillige, at dette Forhold virker menligt paa Fyrstikhandelen i det hele. Totalimporten til Melbourne af alle Slags Fyrstikker tilsammen androg i 1887 til en Værdi af £ 55 292, og antages i de følgende 2 Aar at have været omtrent lige stor.

Glas, Porcelain. Prøveordres for Smaaglas ere indsendte herfra saavel til Norge som til Sverige, ligesom Prøvesendinger af nogle specielle Glasvarer ere ankomne, og ville disse Varer formentlig vinde Indpas. Af Porcelain fra Fabriken i Porsgrund har man hidforskrevet nogle Prøver.

Tapeter, Papir, Træmasse. Af Tapeter er en Prøvesending hidkommet fra Sverige. Benyttelsen af de vanlige engelske Dimensioner 12 yards $\times$ 20 inches synes at være en ueftergivelig Betingelse for denne Vares Indpas her. Af brunt Pakpapir importeredes endel fra Norge, men af Træmasse hidkom intet og heller ikke af Trykpapir, for hvilket der dog antagelig turde være et stort Marked hersteds; man tror at burde anbefale Forsøg med nogle Prøvesendinger, naar Adgang til billig Fragtleilighed gives. Træpap forsøges introduceret, og vil antagelig nogen Prøveordre for denne Vare snart kunne indsendes.

Af Mursten hidførtes ogsaa iaar et Parti (ca. 50 000 Stk.) pr. norsk Skib; men da Priserne her stode lavt, befandtes det fordelagtigt at lade Stenen forblive ombord som Ballast, under Skibets Reise herfra til Bluff, New Zealand. Prisen i Melbourne var iaar knap 35 sh. pr. 1 000 mod ca. 50 sh. i 1888.

I huggen Granit fra de forenede Riger er endnu ingen Forretning gjort her paa Stedet, men formenes saadan ikke at være umulig.

Af dampselemmet Kridt fra Malmø hidførtes ca. 10 Tons, der solgtes à £ 4. 5. 0, frit i Pakhus her.

Af svensk Tjære skal nogle mindre Partier være importerede ad indirekte Vei. Prisen var angivelig omkring £ 1. 12. 0 pr. Tønde.

Af norsk Hesteskosøm sælges endel, men har Varen endnu ikke faaet den Udbredelse, som dens udmærkede Kvalitet fortjener.

Nogle faa mindre Baade, som Skibsførere medhavde paa Spekulation, solgtes til nogenlunde gode Priser. En dækket Hvalørbaad skal forsøgsvis være bestilt fra Norge.

Af Handsker hidkom Prøver fra Norge, men Priserne synes at have stillet sig for høie.

Af svensk Punsch samt norsk og svensk Øl importeredes mindre Kvanta. Ifølge den ny Toldtarif er „Lager Beer“ belagt med en Told af 1 sh. 6 d pr. Dusin Flasker („pints“), medens for „Ale“ og „Porter“ kun betales 9 d. At definere Forskjellen mellem Ale og Lager Beer turde have sin Vanskelighed, men formentlig vil denne af herværende Toldmyndighed løses saaledes, at Øl, brygget i England, faar indgaa som Ale, medens alt andet Øl vil blive henregnet til Lager Beer, og saaledes rammes af den høiere Told.

Fra Sverige skal være bestilt et Parti Skriveblæk og Amykos Aseptin; fra Norge importeredes et mindre Parti Brynestene samt nogle „Lubricators“.

Af Fiskeguano har endnu intet Firma fundet sig foranlediget at hidsende Prøver eller Analyser, uagtet der synes at være en Mulighed for, at Marked kan beredes denne Vare saavel i Victoria som især i Tasmania.

Tasmania.

Om Forholdene i Tasmania og specielt om de Fordele, som denne Koloni byder Immigranter af Jordbrugernes Klasse, har man havt den Ære i det forløbne Aar at indsende en udførlig Beretning.

Koloniens Finantser ere i god Orden. Budgettet for sidste Finantsaar udviser en Indtægt af £ 677 922 eller £ 38 108 mere end i det nærmest foregaaende Aar, og Udgifterne beløb sig til omtrent samme Sum.

Statsgjælden andrager til noget over £ 4 000 000, hvoraf ca. tre Fjerdedele er anvendt til Anlæg af Jernbaner.

Handel og Næringer have i det forløbne Aar i det hele givet tilfredsstillende Resultater og befinde sig i jevn Udvikling.

I Slutningen af 1888 og de første Maaneder af 1889 herskede stor Regnmangel, hvilket foranledigede at Høstens Udbytte blev under middels. Rigeligt Regn fra Slutningen af Mai Maaned og gjennem alle de følgende Maaneder af 1889 gjorde, at Ager og Eng for den følgende Høst fra først af tegnede udmærket, men forvoldtes senere adskillig Skade ved Rust, saaledes at Udbyttet af Høsten 1889—90 antagelig kun kan anslaaes til lidet over middels.

Uldklipningen gav et udmærket Udbytte, saavel hvad Mængde som Kvalitet angaar. Et skadeligt Insect, „Codlin moth“, har hærjet Frugthaverne, men disses pecuniære Udbytte ansees desuagtet forøget paa Grund af lettere Adgang til Afsætning saavel paa det australiske Fastland som i Europa, og billigere Fragtsatser for Frugtexport til disse Lande.

Bergværksdriften florerer og er for Tiden Koloniens vigtigste Næringsvei, Aktierne i de fleste større Miner have været i jevnt Stigende, og Spekulationen i samme livlig, uden at man dog har været udsat for saadanne Fluktuationer i Priserne som i Victoria. Til Drift af de fleste nye Fund har man i stor Udstrækning søgt og erholdt engelsk Kapital. En stærk Impuls har Minedriften i Aarets Løb faaet ved at der bevilgedes de fornødne Midler til Anlæg af en Jernbane fra Maquarie Harbour paa Vestkysten til Mount Zeehan. Denne Jernbane, som bygges af Hobart-firmaet Reynolds & Co., og som skal fuldendes hurtigst muligt, kommer til at gaa gjennem et hidtil ubebygget, vildt Skov- og Bjerglandskab, og er dens nærmeste Hensigt at aabne Adgang til Udnyttelse af de Mineralrigdomme (væsentlig Sølvets), som man allerede har fundet og venter at finde ved Mount Zeehan.

I senere Aar er anlagt en Slags Ridevei fra Mount Zeehan til Mount Bischoff, hvorfra en privat Jernbane fører til Nordkysten, samt en lignende Vei fra Sydenden af Maquarie Harbour til Huon-Dalen, hvor Landeveien til Hobart begynder, saaledes at det nu er muligt at reise gennem Tasmanias vestlige, før næsten utilgængelige Landskaber.

Den under 22de November forrige Aar afsluttede Sæson af Parlamentet besluttede Oprettelsen af et Universitet i Hobart. Koloniens tidligere Toldtarif bibeholdtes tiltrods for kraftige Forsøg paa at faa den forandret i protectionistisk Retning.

Fyrrpengene for Seilskibe i Koloniens Havne nedsattes fra 6—3 d pr. Ton, at regne fra 1ste Januar 1890.

Vicekonsulsstationen Launceston besøgtet i Aarets Løb kun af et norsk og et svensk Skib og Vicekonsulsstationen Hobart kun af et svensk Skib, hvilke samtlige bragte Trælaster fra Sundsvall. Nogen anden direkte Handelsforbindelse med de forenede Riger fandt ikke Sted, men kunde antagelig de fleste Varer, som finde Afsætning i Victoria, ogsaa sælges direkte til Tasmania. Markedet er vistnok for Tiden kun lidet, men dets Betydning tillægger hurtigt, og det vil stedse være en stor Fordel at have været først paa Pladsen. De forenede Rigers Vicekonsuler I. Macfarlane i Hobart og Alfred Harrap i Launceston, Medinteressenter i de gode Huse: Macfarlane Brothers og Alfred Harrap & Son, ville stedse beredvillig saavel foretage Salg af Varer som bistaa Exportører i Norge og Sverige med alle fornønskede Oplysninger om Detailspørgsmaal ved tilsigtet Export til Tasmania.

Diverse Oplysninger. Besætningerne paa de svenske og norske Skibe, som i 1889 besøgte Melbourne, androg inclusive Skibsførerne til 685 Mand. Paa norske Skibe paamønstredes 1889 123, afmønstredes 78 og rømte 33 Mand.

For at hindre Rømninger i Havnen er af de lokale Autoriteter i Aarets Løb truffet forskjellige Foranstaltninger, blandt hvilke som den vigtigste kan nævnes, at der er oprettet en ny Post, hvis Indehaver, „the overseer of seamen“, har til Opgave, gratis at være Mellemmand mellem Skibsførere og Sømænd ved Forhyringer saavel paa britiske som paa fremmede Skibe. Derhos er alle fremmede Magters Konsuler ved Cirkulærskrivelse opfordret til af al Magt at medvirke til Modarbejdelse af Rømnings-

uvæsenet. Angivelig skal Antallet af Rømninger fra britiske Skibe være betydelig reduceret; fra norske Skibe rømte kun 33 og fra svenske 25, mod resp. 79 og 44 i 1888, og forhaabentlig vil Antallet i det kommende Aar end yderligere formindskes. Naar hertil føies, at Hyrerne i de sidste Par Aar hersteds have været forholdsvis lave, iaar paa norske og svenske Skibe gjennemsnitlig kun £ 3. 0. 0 pr. Maaned, vil sees, at vor Skibsfart paa denne Havn nu langt fra er udsat for saadanne Tab ved Rømning, som i tidligere Dage. Alligevel bør ved Forhyring for disse lange Reiser Kontrakterne affattes med Tydelighed og Omtanke, og navnlig indtages Bestemmelse om, naar Hyrerne skal betales, og derhos bør særlig sørges for, at man kun faar friske Folk ombord, i hvilken Forbindelse man tror at burde gjentage, hvad i en tidligere Indberetning er udtalt, at Kur og Pleie paa Hospital hersteds er kostbar, samt at ret mange sygelige Søfolk, især Brystsyge, tage Hyre til Australien med Hensigt at rømme her, i den, sandsynligvis feilagtige, Tanke, at Klimatet her vil helbrede dem. Ved Vicekonsulsstationen Hobart rømte 3 Mand, og ved Vicekonsulsstationen Launceston rømte 3 og paamønstredes 3.

Sundhedstilstanden i Distriktet har i det hele taget været god, dog har ogsaa iaar Nervefeber og tildels Diphterit til sine Tider optraadt saa hyppigt, at Hospitalerne have været overfyldte. Sygdommene have dog været af relativt mild Karakter. Dødelighedsprocenten i Melbourne City var i 1888 1572, men naar Forstæderne medregnes 2052, hvilket omtrent er Gjennemsnittet af Forholdet i senere Aar.

Fra den 1ste Juli 1888 til den 1ste Juli 1889 døde i Victoria 11 Norskfødte og 35 Svenskfødte Individuer; af disse døde 13 i Hospital eller andre Velgjørenhedsanstalter, og 5 omkom ved Ulykkeshændelser. Over Halvparten af samtlige efterlod ei tilstrækkeligt til at bekoste sin egen Begravelse; disse vare næsten alle ugifte Folk. Af de øvrige vare de fleste gifte og efterlod Familier i nogenlunde gode Kaar.

Til Søfolk ombord i norske og svenske Skibe samt til i Kolonien bosatte Landsmænd ankom der under Konsulatets Adresse ca. 3800 Breve, hvoraf over 200 vare utilstrækkelig betalte.

Af 36 norske og svenske Undersaatter, som Konsulatet paa hjemmeverende Slægt og Venners Anmodning i Aarets Løb efterlyste, lykkedes det kun at finde de 9.

Den 14de Januar aabnedes i Melbourne et Møde af australiske Videnskabsmænd, tilhørende „The Australasian Association for Advancement of Science“, under hvis Forhandlinger flere Gange fremhævedes Ønskeligheden af at Expeditioner til Forskning i de antarktiske Farvande snart maatte blive udrustede.

Et „Federative Council“, bestaaende af Udsendinge fra hver af de australiske Kolonier mødtes i Begyndelsen af indeværende Maaned i Melbourne og vedtog Resolution gaaende ud paa, at der bør arbeides henimod en nærmere Sammenslutning af disse Kolonier, saaledes at de kunde faa fælles udøvende Magt, fælles Post- og Telegrafvæsen, Enhed i Ledelsen af Koloniernes Forsvar og ensartet Toldsystem. Om dette sidste Punkt synes det vanskeligt at opnaa Enighed.

Victorias Befolkning angives af the Government Statist ved Udgangen af 1889 at have udgjort 1118000 Indbyggere, hvoraf i Melbourne med Forstæder 437700.

Melbourne hjemsøgte i 1889 af 295 Ildebrande, hvoraf Enkelte, uagtet begrænsede til en eller nogle faa Bygninger, ødelagde store Værdier, og tydelig lagde for Dagen Utilstrækkeligheden af Byens Brandvæsen.

I Aarets Løb har en Skandinavisk Menighed konstitueret sig i Melbourne og kaldet en Præst fra Norge. Indsamling af Midler til Bygning af egen Kirke fortsættes.

Konsulatkontoret er i William Street No. 278 og holdes aabent hver Søndag fra Kl. 10 til 4¹/₂, om Lørdagene dog kun fra Kl. 10 til 2.

Erlagte Konsulatafgifter af norske Skibe ved Hovedstationen £ 135. 4. 4, af svenske ved H. £ 38. 15. 5, ved Vicekonsulsstationerne £ 1. 15. 3, hvoraf tilfaldt Konsulen £ 0. 17. 7. Ialt tilfaldt Konsulen £ 174. 17. 2, Gebyrer for norske Expeditioner £ 18. 8. 6, for svenske £ 11. 19. 10. ialt £ 30. 8. 4.

H. Gundersen.

Barcelona.

Norske Fartsier.	Med Ladning.		I Ballast.		Summa.				Brutto- fragter. Kr.
	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.	Deraf Dampskibe.		
							Ant. ^t	Tons.	
I. Ankomne:									
Fra Norge til Hovedstationen	35	12 084	-	-	35	12 084	-	-	119 600
” Norge til Vicekonsulsstationerne	73	25 783	-	-	73	25 783	-	-	167 200
” Sverige til Hovedstationen	4	4 393	-	-	4	4 393	-	-	119 600
” Sverige til Vicekonsulsstationerne	6	3 181	-	-	6	3 181	-	-	92 300
” andre Lande til Hovedstationen	26	16 523	5	2 071	31	18 594	-	-	352 300
” andre Lande til Vicekonsulsstationerne	195	90 549	77	35 926	272	126 475	-	-	605 300
Ialt	339	152 513	82	37 997	421	190 510	376	171 979	1 456 300
II. Afgaaede:									
Til Norge fra Hovedstationen	-	-	1	508	1	508	-	-	73 600
” Norge fra Vicekonsulsstationerne	13	4 520	1	401	14	4 921	-	-	-
” Sverige fra Hovedstationen	-	-	-	-	-	-	-	-	-
” Sverige fra Vicekonsulsstationerne	6	2 618	-	-	6	2 618	-	-	37 400
” andre Lande fra Hovedstationen	16	6 742	51	27 013	67	33 755	-	-	57 100
” andre Lande fra Vicekonsulsstationerne	211	195 005	116	50 098	327	145 103	-	-	801 700
Ialt	246	108 985	169	79 120	415	186 905	375	171 451	969 800

Af svenske Skibe ankom 94 dr. 57 845 Tons.

Bruttofragt for Indgaaende Kr. 590 500, for Udgaaende Kr. 279 300.

For at reparere eller for Ordre ankom 2 norske Skibe dr. 1 056 Tons.

Aarsberetning dateret 26de April 1890.

Den norske Skibsfart paa Distriktet fordeltes paa følgende Havne: Barcelona 70, Tarragona 58, Valencia 127, Denia 5, Alicante 97, Torrevieja 23, Cartagena 14, Almeria 4, Malaga 20, Palma 3.

Af norske Skibe ankom i 1888 459 Damp- og 45 Seilskibe, 1887, 389 D. og 65 S., 1886, 355 D. og 114 S., 1884 213 D. og 118 S. Hver Reise til en enkelt Havn i Distriktet er her beregnet som et Fartøj, skjøndt disse Reiser alene iværksattes af 67 Dampskibe i 1889, 59, 1888, 59, 1887, 57, 1886, 54, 1885, 61, 1884, 46. Middeldrægtigheden for hver af de ankomne Dampskibe var 1889, 486 Tons, 1888, 442 T., 1887, 463 T., 1886, 417 T., 1885, 443 T., og for Seilskibene, 1889, 440 T., 1888, 460 T., 1887, 486 T., 1886, 455 T., 1885, 453 T.

Barcelonas Havn besøgte i 1889 af 3 817 Fartøier paa 2 334 557 T., hvoraf 2 071 Dampskibe. Af de ankomne Skibe var spanske 2 746, norske 70, svenske 11, britiske 324, italienske 317, franske 190, tyske 58, danske 29, russiske 27, østerrikske 16, græske 23, nordamerikanske 1, argentinske 2, hollandske 2, portugisisk 1. I 1888 ankom 3 727 og 1887 3 604 paa resp. 1 905 246 og 1 591 177 Tons.

Til alle spanske Havne ankom fra udenrigske Steder og de spanske Besiddelser følgende Antal Fartøier i 1889. Med Ladning: Dampskibe: spanske 5 092 dr. 4 001 099 T., fremmede 4 007 dr. 2 965 178 T. Seilskibe: spanske 1 882 dr. 1 888 831 T., fremmede 1 162 dr. 340 378 T. I Ballast: Dampskibe: spanske 972 dr. 677 971 T., fremmede 3 598 dr. 3 055 195 T. Seilskibe: spanske 660 dr. 50 346 T., fremmede 981 dr. 249 100 T. Ialt 18 724 dr. 11 528 398 T., mod 1888 18 754 dr. 11 443 457 T., og 1887, 19 431 dr. 11 164 976 T.

Middeldrægtigheden var af de spanske Dampskibe, 1889, 771 Tons, 1888, 748 T., 1887, 722 T., do. Seilskibe 1889, 94 T., 1888, 78 T., 1887, 90 T. Af de fremmede Dampskibe, 1889, 784 T., 1888 763 T., 1887, 777 T., af do. Seilskibe, 1889, 241 T., 1888, 215 T., 1887, 227 T.

Fragtfart. De af norske Skibe optjente Bruttofragter for Indgaaende var Kr. 1 456 300, mod i 1888 Kr. 1 365 000, 1887 Kr. 1 266 400, og 1886 Kr. 1 536 400, og for Udgaende 1889 Kr. 969 800, mod 1888 Kr. 893 400, 1887, Kr. 538 300, og 1886 Kr. 729 600. Af de i 1889 optjente Fragter, ialt Kr. 2 426 100, kom paa Dampskibene Kr. 1 979 200.

De norske Fartøiers fornemste Fragtsysselsættelse paa dette Distrikt var i 1889: Ved Indførselen: 36 Damp- og 2 Seilskibe, der anløb Haynene Malaga, Cartagena, Alicante, Valencia, Tarragona og Barcelona for at udlosse Partier Klipfisk fra Bergen Christianssund og Aalesund til en Fragt af pesetas $2\frac{1}{4}$ — $2\frac{1}{2}$ pr. 54 Kilo:

7 Damp- og 18 Seilskibe fra Sverige, Norge og Finland med Trævarer til Middelfragt fra Østersøen af 87 pesetas pr. Ptb. Std.:

16 Dampskibe fra det sorte Hav med Hvede til Barcelona, Tarragona, Alicante og Cartagena til Fragt 2.50—2.80 pr. Charge; 1 Seilskib fra Newfoundland og 1 fra Island med Klipfisk;

2 Seilskibe fra Charleston med Bomuld til 7 sh. 16 d pr. $\mathcal{B}$.

Den fornemste Sysselsættelse har dog været for 30 Dampskibe mellem 400 og 600 Tons i s. k. „time charter“, udleiet til mellem 6 900 og 10 000 fr. i Maaneden med fri Havneudgifter og Kul.

Ved Exporten var Forholdet af mindre Betydning, saa at foruden de omtalte 30 Dampskibe i Maanedstjeneste indskrænkede Sysselsættelsen sig

til Export af Salt fra Torrevieja til Norge og Sverige med 6 Dampskibe og 13 Seilskibe, til Finland med 1 Dampskib og 1 Seilskib og til New York og Santos 1 Seilskib til hver.

Skjøndt Fragten til norske Havne var Kr. 1.50 og mere pr. Td. Salt, har dog den største Del af Skibene taget Ladningen for Rederiernes Regning.

Saalænge Exporten af Vin til Frankrige kan fortsættes fra Havnene mellem Alicante og Tarragona, vil de mindre norske Dampskibe finde Syssel-sættelse i „time charter“, især for at føre fra de forskjellige franske Havne tomme Fade til Spanien og tilbage med Vin, i hvilken Trade de foretrakkes for andre Nationer.

Som det var at vente, har den finansielle Stilling i Spanien endnu mere forværret sig i det forløbne Aar, og Guldmynten er ganske forsvundet fra Omsætningen, samt betales for Tiden med 6 % Præmie, idet Landet er oversvømmet af de 750 Millioner Pesetas Papirmynt, som den spanske Bank har sat i Omløb med en Beholdning i klingende Mynt af kun 178 Mill. i Sølv og Guld og 8 Mill. i Bronze Skillemynt. Endnu indløses Sedlerne med Sølv, men der er til Cortes indgivet Lovforslag om Tilladelse for Banken til at forøge Seddeludstedelsen til 1 000 Mill. mod en Reservebeholdning i klingende Mynt af kun $\frac{1}{3}$ deraf. Hvis dette antages vil Præmien paa Guld og Kurserne paa udenlandske Vexler endnu mere komme til at stige. Med den mindre Værdi, som en Pesetas saaledes repræsenterer, opstaar for de Fragter, som stipulerer i denne Myntsort, et Tab af 6 %. Det eneste Middel for Rederierne til at undgaa denne for dem i Almindelighed upaaregnede Reduktion, er at betinge Fragten i francs eller sh. Sterling, betalbar kontant efter gjældende Kurs for Sigtvexler paa Paris eller London.

Import. Importen af Klipfisk til Distriktet i 1889 udgjorde Kg. 8 676 000 fra Norge, 1 237 000 fra Frankrige, 1 428 000 fra Island, Færøerne, Skotland etc., 7 020 000 fra New Foundland etc., 95 000 Kg. Tørfisk fra Norge, ialt Kg. 18 456 000 mod 1888 Kg. 8 368 000 Klipfisk og 82 000 Do. Stokfisk fra Norge, 1 646 000 Kg. Klipfisk fra Frankrige, 1 257 000 Do. fra Island, Færøerne, Skotland etc., 6 585 000 fra New Foundland etc., ialt Kg. 17 938 000, 1887 Kg. 21 215 000, 1886 Kg. 20 220 000.

I alle Spaniens Toldkamre toldbehandlede 1889, 43 548 184 Kg. Klip- og Stokfisk, 1888 39 755 834 Do., 1887 45 863 257 Kg., 1886 44 387 114 Do.

De fornemste Havne, hvortil denne Import fandt Sted, var i 1888: Barcelona Kg. 6 218 706, Tarragona Kg. 2 011 150, Valencia Kg. 2 485 010, Alicante 4 230 370, Cartagena 1 002 656, Malaga 1 964 023, Bilbao 9 458 295, Santander 4 486 450, Pasajes 3 952 692, Vigo 1 077 827, Coruna 513 426, San Sebastian 61 434, Gijon 90 437, Cadiz 252 748, Sevilla 1 334 399, Huelva 136 860, andre Havne 51 118, Landeveien over den portugisiske og franske Grændse og Gibraltar 428 233.

Efter samme statistiske Opgaver fandt Indførselen Sted fra følgende Lande i 1888:

Norge Kg. 20 986 112, Island og Danmark 2 846 107, Tydskland (Transit fra Norge og Danmark) 113 348, Frankrige og dets Besiddelser i Nordamerika 7 579 829, Storbritanien 1 666 579, Do. Besiddelser i Nordamerika 6 180 597, andre Lande i Transit 383 262.

I den sidste Tid har der paany været Klager over Kvaliteten af den norske Klipfisk af forrige Aars Fiske, og hvis ikke større Omsorg tages ved Tilberedningen, vil Forbruget deraf komme til at lide. Derimod er den i

Frankrig tilberedte, saavel den paa New Foundlandsbankerne som ved Island fiskede, hvert Aar bleven bedre i Kvalitet, og nu opnaar i Barcelona og Tarragona den islandske samme Pris og endog mere end den fra Norge indførte. Bankfisken har begyndt at finde Anvendelse i Catalonien, og i de øvrige Havne i Distriktet har nu den franske et godt Marked, hvilket ikke var Tilfældet for nogle Aar siden.

Den fra Norge til Distriktet ankomne Klipfisk, har med faa Undtagelser været beordret for Detailhandlernes Regning. I de sidste Maaneder har disse lidt kjendelige Tab derved, at Detailprisen har maattet nedsættes.

Til Havnene i Distriktet indførtes af alle Slags ordinært Træværk: Fra Norge Kbm. 1 600, Sverige 54 600, Finland 109 300, Nordamerika 31 500, andre Lande 15 100, ialt Kbm. 212 100. I 1888, 1887 og 1886 var denne Indførsel henholdsvis: Fra Norge Kbm. 600, 1 600 og 2 700, Sverige Kbm. 42 600, 60 100 og 57 600, Finland Kbm. 83 100, 81 500 og 94 900, andre Lande Kbm. 36 100, 73 600 og 41 900, ialt 1888 Kbm. 162 400, 1887 Kbm. 216 800, 1886 Kbm. 197 100.

I alle Spaniens Havne toldbehandlede 1889 Kbm. 566 210 mod 1888, Kbm. 346 467, 1887 Kbm. 406 174, 1886 Kbm. 496 216.

De fornemste Havne, hvortil denne Indførsel fandt Sted var i 1888, Barcelona Kbm. 62 463, Bilbao 54 289, Valencia 36 796, Santander 22 819, Sevilla 16 168, Cartagena 15 742, Alicante 13 719, Huelva 14 919, Gijon 11 660, Cadiz 10 907, Malaga 10 366, Palma 4 945, Tarragona 6 129, Coruna 5 299, San Sebastian 4 582, Almeria 2 713, Aviles 3 022, Ferrol 1 417, Denia 1 131, andre Havne 14 178, landveis over den portugisiske og franske Grændse 33 203.

Importen foregik i 1888 fra følgende Lande: Norge Kbm. 30 005, Sverige Kbm. 103 257, Finland og Rusland Kbm. 99 843, Storbritanien og dets Besiddelser i Nordamerika Kbm. 16 112, Nordamerikas forenede Stater Kbm. 16 572, Frankrige Kbm. 52 535, Portugal Kbm. 15 292, Østerrige Kbm. 1 294, andre Lande Kbm. 11 557.

Indførselen af Planker til Distriktets Havne har i forrige Aar, sammenlignet med det foregaaende, været noget større fra Sverige, skjøndt mindre end i 1887 og 1886, men derimod betydelig større fra Finland end i de foregaaende Aar paa Grund af de lave Priser, hvortil Lasten derfra blev udbrudt og Kontrakter blev sluttet ved Aarets Begyndelse, medens de svenske Sagbrugseiere fastholdt langt høiere Noteringer. Hertil bidrog ogsaa, at da de stigende Fragter fra Canada ikke gav Anledning til derfra at rekvirere „Spruce“, maatte denne Sort erstattes ved Gran fra Finland. Saalænge Træhandlerne kan opnaa at i Ladningerne fra Finland en betydelig Del bestaar af det i denne Del af Landet saa efterspurgte uflødede Virke og haandsagede 3×9 Toms 14 Fods Planker, vil det finske fremdeles blive mest efterspurgt, medens derimod i Nordspanien det svenske er i mest Begjær.

Fra Norge er fremdeles Indførselen af Trælaster til Distriktets Havne ringe. Ingen Ladning Trælaster fra Norge eller Sverige kom i Konsignation, men alle var kontraheret paa Forhaand. Fra Finland solgtes flere Ladninger enten flydende eller ved Ankomsten, hvilket bidrog til at trykke Markedet og nedsætte Prisen.

„Pitch Pine“ bruges nu ikke i samme Grad som for nogle Aar siden til Snedkerarbejde og heller ikke til Bjelkelag, hvortil Jern hvert Aar mere anvendes. Af færdige Døre, Jalusier etc. har heller ikke i det forløbne Aar nogen Indførsel fundet Sted, og noget Marked derfor er ikke at vente i de spanske Middelhavshavne.

Den direkte og indirekte Import til Distriktet af svensk Stangjern og Staal er i det sidste Aar kun opgaaet til ca. 1 000 Tons. Ingen Forøgelse i Forbruget er at vente for Nærværende, da det spanske Jerns Kvalitet, især fra Biscaya, Aar efter Aar forbedres, og samtidig falder det billigere, ogsaa efter de i Handelstrkataten fastsatte Toldsatser Pesetas 8.65 pr. 100 Kilo.

Da de svenske Smeltestykker falder for dyre, uagtet de lave Toldsatser af Pesetas 3.50 pr. 100 Kilo, har ingen Indførsel deraf kunnet ske i de sidste Aar.

Fra Norge og Sverige har siden Udstillingen hersteds Importen tiltaget af Træmasse, Hesteskosøm, Øl, Punsch, Møbler etc., men ikke i den Udstrækning som man ventede paa Grund af den Anseelse, disse Produkters Kvalitet erhvervede sig, og de Medaljer som de erholdt.

Ligeledes er fra Norge importeret Tran, Fiskeguano, Skind etc., og fra Sverige Tjære og Beg, men i samme indskrænkede Skala som de foregaaende Aar.

Importen af Sprit til Distriktet var i 1889, fra Sverige Hekt. 71 400, Tydskland Hekt. 155 100, andre Lande undtagen de spanske Besiddelser 8 700, ialt Hekt. 235 200, mod 1888 og 1887 henholdsvis fra Sverige H. 72 800 og 88 700, Tydskland H. 198 800 og 159 100, andre Lande H. 15 800 og 18 200, ialt 1888 H. 287 400, 1887 H. 566 000.

I alle Spaniens Havne toldbehandles følgende Partier Sprit og Brændevin:

Fra Sverige 1889 Hekt. 84 168, 1888 H. 85 359, 1887 H. 99 568, fra Tydskland 1889 H. 231 925, 1888 H. 351 364, 1887 H. 646 417, Frankrige 1889 H. 4 465, 1888 H. 8 470, 1887 H. 10 116, andre Lande 1889 H. 19 271, 1888 H. 13 959, 1887 H. 20 242, Cuba, Puerto Rico og de phillipinske Øer 1889 H. 25 438, 1888 H. 47 593, 1887 H. 66 576. Ialt 1889 H. 365 267, 1888 H. 506 745, 1887 H. 842 929.

De fornemste Havne, hvortil denne Import fandt Sted, var i 1888: Barcelona H. 85 247, Tarragona H. 58 363, Valencia H. 89 880, Alicante H. 21 427, Cartagena H. 10 709, Malaga H. 18 963, Palma H. 11 511, Bilbao H. 17 661, Santander H. 11 440, Pasajes H. 22 647, Coruna H. 13 929, Vigo H. 10 709, Cadiz H. 38 152, Sevilla 27 515. Huelva H. 8 938, andre Havne H. 6 054, landveis H. 5 977.

Indførselen af Sprit var næsten ganske ophørt efterat ved Lov af 26 Juni 1888 den høie Konsumtionsafgift peseta 0.75 c. pr. hver Procent Alkoholgehalt var sat i Kraft. Efterat denne Lov, der modsvarede et Indførselsforbud, var ophævet og i Stedet derfor den nye Lov af 21 Juni 1889 var publiceret, hvorved Afgiften var nedsat til 25 pesetas pr. Hekt. af hvilkensomhelst Alkoholgehalt, og den til Forstærkning af Vin bestemte Sprit fritaget fra den yderligere Afgift paalagt ved Forbruget i Byerne, begyndte atter Importen deraf fra Udlandet, skjøndt ikke i samme Omfang, som i 1887. Ved Bestemmelsen i den sidstnævnte Lov om Frihed for Konsumtionsafgift ved Tilvirkningen af Vinsprit, for derved at begunstige denne Industri, næredes Frygt for at Produktionen deraf vilde blive saa stor, at Importen af udenlandsk Sprit vilde hemmes i betydelig Grad. Dette har ikke fundet Sted, da Tilvirkningen af Vinsprit bliver for kostbar, og ikke har tiltaget betydeligt, hvorfor den fuldstændig rensede Sprit fra Sverige og Tydskland fremdeles, som før, næsten udelukkende anvendes ved Forstærkning af de til Export bestemte ordinære Vine. Ved forceret Import og Konkurrence mellem Carlshamns Spritförädlings Aktiebolag og de tyske

Fabrikanter er Prisen derpaa gaaet ned, og noteres for Tiden efter Mærke pesetas 80—86 pr. Hekt. à 40° Cartier paa Pakhus, Told og de nævnte Konsumtionsafgifter betalt og inklusive Fadet. Siden Aarets Begyndelse til den 22 April er der til Barcelona indført 4 065 Fade udenlandsk Sprit. De Partier Vinsprit à 35° Cartier, der er kommet paa Markedet i de forskellige Havne, er solgt til Pesetas 85—87 pr. Hekt.

Foruden de nævnte har blandt de til Spanien i 1889 indførte Artikler været følgende:

Stenkul, met. Tons 1 335 809, Cokes 278 743, Tjære, Beg, Asphalt 24 926, fossile Olier, raa 35 185, do. rektificeret 3 408, Glas i Flasker etc. 4 028, Ru- og Skrabjern 27 936, Jernrør 7 235, Støbegods i ordinær Vare 4 282, do. i fine Varer 1 237, Jernbaneskiner af Jern og Staal 27 279, Jern- og Staalplader fra og med 6 m. m. Tykkelse 3 357, do. paa 6 m. m. og i Stænger 19 154, Jern og Staal i store Stykker 1 965, Jern- og Staaltraad 4 172, Jern- og Staalspiger og Skruer 4 771, do. smedet Arbeide 7 911, Papir i lange Stk. til Trykning 3 079, do. andre Slags 1 665, Karduspapir 1 530, Ost 1 202, Tran- og Dyrefedt 10 225, Guano og andre Gjødningsstoffer 36 432, Smør 222, Agerbrugsmaskiner 756, Motorer 6 710, Jern og Staal fartøjer Stk. 28, Tons 28 761, Træskibe over 300 Tons 2 Stk., 1 122 Tons.

Værdien af de fornemste til Spanien indførte Varer i 1889 er pesetas 668 600 000, og af hele Importen i 1888 p. 716 085 000, og 1887 p. 811 212 000.

Export. Som i det foregaaende Aar begrændsede Exporten fra dette Distrikt til Norge og Sverige sig til Følgende:

Fra Tarragona mindre Partier ordinær Vin, Olie og Fjær, fra Denia Rosiner, fra Torrevieja Salt, fra Almeria Vindruer og fra Malaga hvid og sød Vin, Rosiner, Mandler, Apelsiner, Citroner, Pomerantsskaller, Figen og andre Slags Frugter. Kun endel deraf afsendes direkte med svenske Lloyds Dampskibe, der paa Hjemreisen anløbe Tarragona og Malaga, og en anden Del er sendt til Kjøbenhavn, Hamburg, Antwerpen, Liverpool etc., hvorfra Varerne videre er befordret til Destinationsstedet. Da Varerne i Toldkamrene noteres som udført til den Havn, hvorfra Fartøiet udklarerer, kan ikke Opgave erholdes over det Kvantum, der har været bestemt for de forenede Riger.

Endnu er ikke Spørgsmaalet om Salget af Saltværket ved Torrevieja afgjort, hvorfor den paaklagede Ligegyldighed fra Administrationens Side ved ikke at forbedre Kvaliteten af Saltet og lette Afskibningen vedbliver uforandret, hvilket medfører, at Exporten til Udlandet snarere aftager hvert Aar. Derimod er ved de Foranstaltninger, Eierne af Saltværket ved Iviza har truffet for at paaskynde Aflastningen og forbedre Saltets Kvalitet, og derved modsvare Afladernes Fordringer, Exporten betydelig tiltaget.

De fornemste Artikler, der udførtes fra Spanien til udenlandske Steder, og som kan være af nogen Interesse fra Norge og Sverige, var i 1889:

Jernmalm met. Tons 5 067 144, Kobbermalm 762 250, Jernkis (pirita de hierro) 121 928, Blymalm 12 646, Zinkmalm 36 108, Rujern 65 471, Kobber 34 811, Kviksølv 1 975, Bly 136 957, Zink 2 494, Salt 323 402, Espartogræs 43 793, Korkebark 3 015, Olivenolie 30 130, Apelsiner 97 772, Citroner 5 194, Vindruer 16 942, Rosiner 28 899, Vin, ordinær Hekt. 8 405 80, do. fin 254 800.

Værdien af de fra Spanien exporterede Artikler var, 1889 pesetas 780 651 600, 1888 pes. 763 104 400, 1887 pes. 722 181 800.

Følgende Forordninger om Handel og Søfart af Interesse for de forenede Riger er udfærdiget i 1889:

Den 22 April, at den Fritagelse for Oprindelsesbeviser for Klipfisk, som ved Traktat er tilstaaet Norge, alene anvendes for saadan, som ankommer direkte fra begunstigede Nationer, hvor denne Vare fiskes eller tilberedes; men ikke for den, som kommer fra andre Lande; at Importørerne af Klipfisk kommende fra Steder, hvor den ikke tilberedes, bør til Toldkammeret afgive Attest om Varens Oprindelse fra begunstiget Nation for at kunne nyde godt af de lavere Toldsatser, og at de spanske Konsuler skal, naar de visere Manifestet for Fartøier, som transportere Klipfisk, opgive det Land, hvor denne er produceret.

Den 29 Juni, hvorved ophæves Lov af 26 Juni 1888 om Konsumtionsafgift paa Alkohol og spritholdige Drikkevarer, og i Stedet paalægges en anden speciel Extraafgift ved Indførselen fra Udlandet af 25 pesetas pr. Hekt., af hvilkensomhelst Alkoholgehalt, samt derhos en Konsumtionsafgift i Byerne paa Sprit, Brændevin og Likører bestemt for personligt Forbrug.

Fartøier som i Udlandet indtage Ladninger eller Partier Alkohol, Brændevin eller spritholdige Drikkevarer bestemt til Spanien skal i Manifestet angive, foruden de i Toldlovens Art 45 foreskrevne Detaljer:

Antal og Bruttovægt af de Kollis, som indeholde de omhandlede Fluida. Antallet Liter og Alkoholgehalten, efter Gay Lussacs 100 gradige Areometer, af de spritholdige Drikkevarer, som hvert Kar indeholder.

Den 22 Juli, en ny Expeditionstaxt for de spanske Konsuler, hvorefter Afgiften for Udfærdigelse af følgende Dokumenter, hvormed de til Spanien med Ladning bestemte Fartøier bør være forsynet, nemlig: Visa paa Manifestet (naar saadant fordres), paa Fortegnelse over Passagerernes Sundhedspas eller Bekræftelse derpaa, og paa Fortegnelsen over Besætningen (Bemandingslisten), fastsættes til pesetas 15 for Skibe under 100 Tons netto, 40 p. fra 101—500 T., 75 p. fra 501—1 000 T., 100 p. for Skibe paa 1 001 T. og mere. Denne Afgift erlægges i alle europæiske Stater, paa Asiens Kyst ved Middelhavet og det sorte Hav, Afrikas Kyst ved Middelhavet og Oceanet til Guineabugten. Derimod erlægges i alle Stater i Amerika og Oceanien og paa Afrikas og Asiens Kyster ved Oceanet resp. pesetas 25, 65, 100 og 150. Alene Halvdelen af disse Afgifter erlægges naar Ladningen bestaar udelukkende af Varer, hvorfor alle Toldudgifter ikke overstige 50 pesetas pr. metr. Ton.

Den flydende Udstilling af Prøver paa spanske Produkter og Industri-frembringelser, som afgik til Sydamerika, og omtaltes i Rapporten den 23 April 1889, er ganske mislykket.

Ogsaa i forrige Aar har det været udgaaet for Førerne af norske og svenske Skibe at erlægge Bøder for Overtrædelse af Told-, Karantæne- eller Havnereglementer i Distriktets Havne.

Paa Grund af den udviklede politiske og økonomiske Stilling, hvori Landet befinder sig, er Udsigterne til Forbedring i Handels- og Søfartsforbindelserne med Udlandet desværre ikke at vente, hvorfor den største Varsomhed tilraades.

Fra norske Fartøier er anmeldt Rømning af 6 Mand.

Vexelkurserne i Barcelona varierede i 1889 mellem pesetas 25.60 og 26.30 pr. £ 3 Maaneders Dato paa London, og pesetas 102 og 104.15 pr. 100 fr., 8 Dages Sigt paa Paris, og er for Tiden pesetas 26.50 paa London og 106.05 paa Paris. Diskontoen har været og er fremdeles 4—4½ % p. a.

Konsulatafgifterne var i 1889: Ved Hovedstationen af norske Skibe pesetas 2 509.75, af svenske 649.15, ialt pesetas 3 158.90. Ved Vicekonsuls-

stationerne: Af norske Skibe pes. 8 994.75, af svenske pes. 3 808.50, ialt pes. 12 802.80, hvoraf Halvdelen, pes. 6 401.40 tilkommer Konsulsfondet. Expeditionsafgifter ved Hovedstationen for norske Expeditioner pes. 239, for svenske 125.40, fælles 26.50, ialt pes. 390.90, hvoraf tilk. Konsulsf. 80 % med pes. 312.72.

C. A. Dahlander.

Port au Prince.

Der ankom til Hovedstationen med Ladning 12 norske Skibe dr. 9 694 Tons og i Ballast 7 dr. 7 709 T. og til Vicekonsulsstationerne med Ladning 32 dr. 28 185 T. og i Ballast 29 dr. 11 812 T. Heraf 42 Dampskibe dr. 37 512 T. Bruttofragt £ 11 870. Der afgik med Ladning 62 Skibe dr. 44 027 T., og i Ballast 7 dr. 3 123 T. Bruttofragt £ 29 730.

Af svenske Skibe ankom 8 dr. 3 972 T.

Erlagte Konsulatafgifter af norske Skibe ved Hovedstationen § 73.81, ved Vicekonsulstgitionerne § 213.20, hvoraf tilfaldt Konsulen § 106.59. Af svenske Skibe ved V. § 38.56, hvoraf tilfaldt Konsulen § 19.28. Ialt tilfaldt Konsulen § 199.68.

Aarsberetning dateret 25de Februar 1890.

Handelen var ringe i 1889 paa Grund af de politiske Forhold; Revolutionen føltes over hele Landet og Indførselen tog af formedelst Mangel paa Tillid.

Udførselen var ialt ca. 12 Mill. Guld §; Formindskelsen skyldes den ringere Kaffehest.

Kaffehøsten var liden; kun ca. 50 Mill. H udførtes. Priserne var i Begyndelsen af Aaret $12\frac{1}{2}$ — $14\frac{1}{2}$ § pr. 100 lbs. og i Slutningen § $17\frac{1}{2}$ — $18\frac{1}{4}$. Logwood. Tilførslerne vare gode. Priserne var fra § 16—24 for superior og 24—30 for inferior Kvalitet pr. 2 000 lbs. f. o. b., o: Told og Transport ombord betalt. Kakao. Tilførselen var mindre end forrige Aar. Priserne $6\frac{1}{2}$ —9 § pr. 100 lbs. Bomuld. Tilførslerne var meget smaa og Priserne § 10—11 pr. 100 lbs. Hugst af Mahogni er næsten ophørt siden Revolutionen i de større Skove, da Veiene er ubrugelige. Tilførslerne ansloges kun til ca. 40 000 Fod. Ingen Forsøg synes at fremgaa paa at forbedre Veiene. Priserne var for Logs § 46—140—160 og for Crutches § 52—220 efter Kvalitet pr. 1 000 superficial Fod 1 Tomme tykke. Sukker er fremdeles forsømt; 2—3 nye Fabriker er anlagt, men slet bestyret, da de styres af Haitiere, som forsømme Arbeidet i den Grad, at intet godt Sukker kan faaes, og skjøndt Maskineriet er forbedret, er Produktet slet; der beholdtes 7—9 ct. pr. H . Honning har modtaget lidt mere Opmærksomhed. Af andre Exportartikler, som Lignum Vitæ, Huder, Vox, Ceder etc. gaar Tilførslerne efterhaanden ned, især paa Grund af den stadige Revolution. Priserne følger i det Hele de, som betales i Europa.

Exportpriserne er angivet i haitisk Mynt.

Import. Værdien anslaaes for 1889 til 6 Mill. Guld §. Handelen blev meget hindret ved Revolutionen.

Manufakturvarer. Af finere Varer indførtes mere fra England og Frankrige i 1889. Dog sælges fremdeles mest af de simple Sorter. Skjøndt den største Indførsel kommer fra England, fremgaar dette ikke af

Statistiken, hvilket kommer af, at Fragterne er saa billige mellem England og de forenede Stater, at store Kvantiteter skibes over New York og figurerer som amerikanske. Galanterivarer kommer især fra Frankrige, dog tiltog tyske billige Varer, Efterligning af franske, forrige Aar atter i Kvantitet og er bleven farlige Konkurrenter for de franske. Af Fødevarer blev Mel, saltet Flesk og Fisk, saltet Kjød etc. indført i store Mængder fra Amerika. De høie Kaffepriser i Europa modvirkede til en vis Grad Revolutionens uheldige Virkninger, saa Indførselen af Fødevarer var større i 1889 end ventet. Af Ris kom den største Indførsel fra England og Hamburg, meget lidt fra Amerika. Sæbe, Fedt og Smør kommer i stor Mængde fra Amerika. Næsten hele Indførselen af Træl last er fra Wilmington og andre amerikanske Havne. Indførselen af Øl og Porter er vedblevet at være god i dette Aar; det tyske Øl har taget den første Plads paa Markedet. Det norske Øl forekommer iaar ikke i Importen, Priserne er for høie, men Kvaliteten afholdt. Svenske Fyrstikker indføres endnu over Amerika og Hamburg. Vine, Likører etc. indføres fra Frankrige, direkte med franske Damp- og Seilskibe.

Landets finansielle Stilling er alt andet end god, som venteligt, naar man betænker det Tab som enhver Revolution foraarsager, men Regjeringen gjør alt hvad den kan for at ordne Finantserne. Den største Vanskelighed er at Udstedelsen af Papirpenge nu udgjør ca. 5 Mill., nemlig af Solomons Emission \$ 2 600 000 og ca. 2½ Mill. udstedt af den nordlige Revolution, og derhos ca. ½ Mill. i 5 % Anvisninger af Legitimes Regjering, som den nuværende Regjering nu negter at acceptere, skjøndt den har givet en Lov, hvorved den nordlige Revolutions Noter erklæres legale. Paa Grund af Protester herimod agter Regjeringen at forelægge Sagen for de sammentrædende Kammere, men Tingen har havt en slet Indflydelse paa dens Kredit og gjør det vanskeligt for den at skaffe Penge uden til høi Rente.

Kursen var ved Aarets Begyndelse 19—24 %, medens lige til President Legitimes Fald noteredes 70—78 %. Derpaa faldt den igjen og var ved Aarets Slutning 17 % for siden at stige til 30 %.

Landets politiske Stilling er god og Alt roligt, ligesom man almindelig venter at faa Fred i nogen Tid. Legitimes Regjering holdt Byen Port ou Prince og Syden mod Resolutionen i Nord, saalænge Syden blev paa hans Parti; men da dette som det synes skrækkedes for Rygterne om at det Nordlige Parti søgte at opnaa Hjælp af Nordamerika ved at love Afstaaelse af St. Nicholas og andre Fordele, sluttede det sig til Revolutionen, tvang General Legitime til at gaa af som Præsident, og, ved at slutte sig til den foreløbige Regjering, hindrede det det nordlige Parti fra i øieblikkelig Fortvivlelse af antage Amerikas Tilbud om Hjælp mod General Legitime. Havde ikke Syden grebet til Vaaben er der ikke Tvivl om, at Norden aldrig havde kunnet styrte Legitime, og en lang og blodig Krig var bleven ført mellem de to Partier. Legitime abdicerede strax ved at erfare Sydens Beslutning. Efter hans Fald mødte Kamrene i Gouaine og valgte General F. Hyppolite til Præsident for Hayti. Senere har de valgt Deputerede til det nye Kammer, der samles i Slutningen af April.

En ny Lov er udfærdiget 3 Oktober 1889, der forhøier Tolden paa Kaffe, Kakao og Logwood som følger: For Kaffe 50 c. extra pr. 100 ₧, Kakao 25 c. pr. do., Logwood \$ 1 pr. 1000 ₧, Alt i Guld. Til disse extra Toldpaalæg lægges ikke den sædvanlige Surtax, der alene gjælder den gamle Told.

Helbredstilstanden var i det Hele god i 1889. Dog optraadte Sygelighed i August og September paa Grund af den uforsigtige Maade, hvorpaa de Døde blev begravet under Kampene rundt Byen, og Soldaternes forkomne Tilstand. I det Hele var imidlertid 1889 fri for smidsomme Sygdomme og et sundt Aar.

Hugh Tweedy.

Papeete (Tahiti).

Der ankom 3 norske Skibe, dr. 2059 Tons, hvoraf 2 med Kul, og 1, dr. 489 T. i Ballast, alle fra fremmede Steder. Samtlige afgik til fremmede Steder, 2 med Ladning, 1 i Ballast.

Den i forrige Rapport omhandlede Forretningsstilhed vedblev i 1889 undtagen paa Tuamotu Øerne, hvor ved de høje Priser, som de Indfødte fik for de sortrandede Perlemoderskal, en større Varekonsum har fundet Sted. Denne Ø lider især ved den i 1869 her optraadte Kokusnøddus *Aspidiotus Vastatrix*. Paa de nu indlemmede Øer Rajatea, Huahine og Bora Bora hersker ganske samme Tilstand; i Landet gjælder de Indfødtes Love, og de franske Krigsskibe, som der altid ligge i Havnen, synes mere at være der til Beskyttelse for de faa franskvenlige Indfødte end i noget andet Øiemed. Admiral Lefevre, der, som meldt, var der i Juni 1888, er nu paa Veien til Frankrig og har siden ikke været der.

For vort Hovedprodukt, Kopra, var Priserne i Europa meget daarligere; den solgtes under £ 13 pr. Ton; før nogle Maaneder siden er dog en Bedring indtraadt saa at nu Prisen nærmer sig £ 15. Produktionen af Kopra er meget aftaget; det var Kjøbmændene umuligt her at betale de forrige Priser, hvilket altid bevirker, at de Indfødte ikke arbejder.

Bomuld stillede sig ret gunstig i Europa; desværre er Produktionen gaaet endnu mere tilbage. I de sidste Maaneder er vistnok meget plantet, dog er det meget at befrygte, at naar Priserne i Europa ikke holde sig, og de gaar tilbage her, vil de Indfødte overalt slutte Arbeidet.

Sukker produceres næsten ikke, uagtet den høje Beskyttelsestold. Det Lidet, som frembringes, forvandles fordetmeste til Rum.

Perlemoderskal stiller sig, som nævnt, fremdeles godt i Europa og Priserne her er steget betydelig; det er den eneste Artikel, som virkelig i enhver Henseende er tilfredsstillende; dog er Priserne her nu paa en meget farlig Høide.

Udførselen var 1889: Bambus, Værdi M. 3 150, Bomuldsfrø, M. 13 111, Vox M. 3 030, Kokusnødder, M. 47 503, Kokusnøddemel M. 15 842, Kopra M. 912 921, Filler M. 113, Bomuld M. 182 171, gl. Kobber M. 802, Skildpadde M. 1 147, spiselige Svampe M. 21 378, Citronsaff M. 1 537, Arrowroot M. 4 383, Perlemoderskal M. 519 037, Apelsiner M. 641 631, Huder M. 2 564, Vanille M. 48 447, Apelsinskal M. 46, Kaffe M. 60 466, Uld M. 2 751, Béche de mer M. 3 591, Bananer etc. M. 1 855, ialt M. 2 487 531.

H. F. Jørss.

INDHOLD.

Indberetninger fra:

Antwerpen	Side 283
Barcelona	” 343
Christchurch (New Zealand)	” 301
Håvre	” 302
Leith	” 273
Melbourne	” 327
Papeete (Tahiti)	” 352
Port au Prince	” 350

